

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Štrasburk 18. října 2023
(OR. en)**

**2021/0171 (COD)
LEX 2264**

**PE-CONS 22/1/23
REV 1**

**CONSOM 147
MI 342
COMPET 373
EF 119
ECOFIN 387
DIGIT 81
CYBER 102
CODEC 728**

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
O SMLOUVÁCH O SPOTŘEBITELSKÉM ÚVĚRU
A O ZRUŠENÍ SMĚRNICE 2008/48/ES**

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2023/...

ze dne 18. října 2023

o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice 2008/48/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem²,

¹ Úř. věst. C 105, 4.3.2022, s. 92.

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. září 2023 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. října 2023.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES¹ stanoví na úrovni Unie pravidla pro smlouvy o spotřebitelském úvěru.
- (2) V roce 2014 předložila Komise zprávu o provádění směrnice 2008/48/ES. V roce 2020 předložila Komise druhou zprávu o provádění uvedené směrnice a pracovní dokument útvarů Komise s výsledky hodnocení v rámci programu pro účelnost a účinnost právních předpisů uvedené směrnice, jež zahrnovalo rozsáhlé konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami.
- (3) Tyto zprávy a konzultace ukázaly, že směrnice 2008/48/ES je částečně účinná při zajišťování vysokých standardů ochrany spotřebitele a podpoře rozvoje jednotného trhu s úvěry a že tyto cíle zůstávají nadále relevantní. Důvody, proč je uvedená směrnice pouze částečně účinná, vycházejí jednak ze směrnice samotné, například z nepřesného znění určitých článků, jednak z vnějších faktorů, jako jsou vývoj související s digitalizací, praktické uplatňování a prosazování v členských státech, jakož i ze skutečnosti, že na některé aspekty trhu spotřebitelských úvěrů se uvedená směrnice nevztahuje.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

- (4) Digitalizace přispěla k vývoji na trhu, který nebyl v době přijetí směrnice 2008/48/ES předpokládán. Rychlý technologický vývoj zaznamenávaný od přijetí uvedené směrnice totiž přinesl významné změny na trhu spotřebitelských úvěrů, a to jak na straně nabídky, tak na straně poptávky, například vznik nových produktů a vývoj chování a preferencí spotřebitelů.
- (5) Z důvodu nepřesného znění některých ustanovení směrnice 2008/48/ES, které členskými státy umožňuje přijímat odchylná ustanovení nad rámec ustanovení uvedených ve zmíněné směrnici, je regulační rámec v celé Unii v řadě aspektů týkajících se smluv o spotřebitelském úvěru roztržštěný.
- (6) Faktická a právní situace vyplývající z těchto vnitrostátních rozdílů vede v některých případech k narušení hospodářské soutěže mezi věřiteli v Unii a vytváří překážky pro vnitřní trh. Tento stav omezuje schopnost spotřebitelů těžit z postupně rostoucí nabídky přeshraničních úvěrů, u nichž se v důsledku digitalizace očekává další růst. Tato narušení a omezení pak mohou mít následky v podobě snížené poptávky po zboží a službách. Situace rovněž vede k nedostatečné a nejednotné úrovni ochrany spotřebitelů napříč Unií.

- (7) V posledních letech se úvěry nabízené spotřebitelům značně vyvinuly a diverzifikovaly. Objevily se nové úvěrové produkty, zejména v online prostředí, a jejich využití se dále rozvíjí. Vede to k právní nejistotě, pokud jde o uplatňování směrnice 2008/48/ES na tyto nové produkty.
- (8) Tato směrnice doplňuje pravidla stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES¹. V zájmu zajištění právní jistoty je třeba vyjasnit, že v případě rozporu mezi ustanoveními této směrnice a ustanoveními uvedené směrnice by se měla použít jako *lex specialis* ustanovení této směrnice.
- (9) Vnitřní trh zahrnuje v souladu s článkem 26 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) prostor, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob a služeb. Rozvoj transparentnějšího a účinnějšího právního rámce pro spotřebitelské úvěry by měl zvýšit důvěru a ochranu spotřebitelů a usnadnit rozvoj přeshraničních činností.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).

- (10) Aby se zlepšilo fungování vnitřního trhu spotřebitelských úvěrů, je nezbytné zajistit harmonizovaný rámec Unie v celé řadě klíčových oblastí. Právní předpisy Unie zohledňující budoucí vývoj, schopné reflektovat budoucí formy úvěrů a umožňující členským státům odpovídající stupeň pružnosti při jejich provádění pomohou s ohledem na vyvíjející se trh spotřebitelských úvěrů, zejména v online prostředí, a s ohledem na vzrůstající mobilitu občanů Unie vytvořit rovné podmínky pro podniky.
- (11) Podle čl. 169 odst. 1 a čl. 169 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování EU má Unie přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 Smlouvy o fungování EU. Článek 38 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) stanoví, že v politikách Unie je zajištěna vysoká úroveň ochrany spotřebitele.
- (12) Je důležité, aby spotřebitelé požívali vysoké úrovně ochrany. Mělo by proto být možné, aby volný pohyb nabídek úvěrů probíhal za optimálních podmínek jak pro ty, kteří úvěr nabízejí, tak pro ty, kteří o něj žádají, a to s řádným přihlédnutím ke specifické situaci v členských státech.

- (13) Úplná harmonizace je nezbytná pro to, aby se zajistilo, že všichni spotřebitelé v Unii požívají vysoké a rovnocenné úrovně ochrany svých zájmů, a pro vytvoření řádně fungujícího vnitřního trhu. Členským státům by proto nemělo být povoleno ponechat v platnosti ani zavádět vnitrostátní ustanovení odchylná od ustanovení této směrnice, není-li v této směrnici uvedeno jinak. Toto omezení by se však mělo vztahovat pouze na ustanovení harmonizovaná touto směrnicí. Kde tato harmonizovaná ustanovení nejsou, měly by mít členské státy i nadále možnost ponechat v platnosti nebo zavádět vnitrostátní právní předpisy. Členské státy by tak měly mít možnost ponechat v platnosti nebo zavádět vnitrostátní předpisy o společné a nerozdílné odpovědnosti dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb a věřitele. Členské státy by rovněž měly mít možnost ponechat v platnosti nebo zavádět vnitrostátní předpisy o zrušení kupní smlouvy nebo smlouvy o poskytnutí služby v případech, kdy spotřebitel uplatní své právo na odstoupení od smlouvy o úvěru. V této souvislosti by mělo být členským státům dovoleno, aby u smluv o úvěru na dobu neurčitou stanovily minimální dobu, která má uplynout mezi okamžikem, kdy věřitel požádá o splacení úvěru, a okamžikem, kdy musí být úvěr splacen.

- (14) Definice stanovené v této směrnici určují rozsah harmonizace. Povinnost členských států provést tuto směrnici by se tedy měla omezovat na oblast její působnosti stanovenou uvedenými definicemi. Touto směrnicí by však nemělo být dotčeno uplatňování ustanovení této směrnice členskými státy v oblastech, které nespádají do oblasti její působnosti, je-li to v souladu s právem Unie. Členské státy by tak mohly ponechat v platnosti nebo zavést vnitrostátní právní předpisy, které odpovídají této směrnici nebo některým z jejích ustanovení, pro smlouvy o úvěru, jež nespádají do oblasti působnosti směrnice, například smlouvy o úvěru, při jejichž uzavření se po spotřebiteli žádá, aby jako záruku složil věřiteli do úschovy nějakou věc, a v nichž je odpovědnost spotřebitele přísně omezena na takto uschovanou věc, nebo pro smlouvy o úvěru na celkovou výši úvěru přesahující 100 000 EUR. Členské státy by dále mohly uplatňovat tuto směrnici také na vázané úvěry, které nepokrývá definice smlouvy o vázaném úvěru stanovená v této směrnici. Ustanovení této směrnice o smlouvách o vázaném úvěru by tedy mohla být uplatňována i na smlouvy o úvěru, které jen zčásti slouží k financování kupní smlouvy nebo smlouvy o poskytnutí služby.

- (15) Řada členských států uplatňuje směrnici 2008/48/ES na oblasti, které nespadají do její oblasti působnosti, aby tak zvýšily úroveň ochrany spotřebitele, zatímco v jiných členských státech jsou stejné oblasti upraveny jinými vnitrostátními pravidly vycházejícími ze zvláštností trhu, což vede ve vnitrostátních právních předpisech různých členských států k určitým rozdílům, pokud jde o dané druhy úvěrů. Některé ze smluv o úvěru, které nespadají do oblasti působnosti směrnice 2008/48/ES, mohou ve skutečnosti spotřebitele poškozovat, a to včetně krátkodobých smluv o úvěru s vysokými náklady, jejichž výše je obvykle nižší než minimální hranice 200 EUR stanovená v uvedené směrnici. V této souvislosti a s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele a usnadnit přeshraniční trh spotřebitelských úvěrů by se tato směrnice měla vztahovat na některé smlouvy, které byly z oblasti působnosti směrnice 2008/48/ES vyloučeny, například smlouvy o spotřebitelském úvěru, jehož celková výše je nižší než 200 EUR. Stejně tak by se tato směrnice měla vztahovat na další produkty, které jsou potenciálně škodlivé, neboť jsou spojeny s vysokými náklady nebo vysokými poplatky v případě opožděných plateb, aby byla zajištěna větší transparentnost a lepší ochrana spotřebitele, což povede k vyšší důvěře spotřebitelů. V této souvislosti by z oblasti působnosti této směrnice neměly být vyloučeny smlouvy o pronájmu nebo leasingové smlouvy s možností koupě, smlouvy o úvěru ve formě možnosti přečerpaní, u kterých musí být úvěr splacen do jednoho měsíce, smlouvy o úvěru, u nichž je úvěr poskytnut bezúročně a bez jakýchkoli dalších poplatků, a smlouvy o úvěru, podle jejichž podmínek musí být úvěr splacen do tří měsíců a platí se pouze nevýznamné poplatky. U některých uvedených smluv o úvěru, které byly vyloučeny z oblasti působnosti směrnice 2008/48/ES a na které by se měla vztahovat tato směrnice, konkrétně smlouva o úvěru, jehož celková výše je nižší než 200 EUR, úvěr poskytnutý bezúročně bez jakýchkoli dalších poplatků, a pouze s omezenými poplatky placenými spotřebitelem za opožděné platby, a úvěr, který má být splacen do tří měsíců pouze s nevýznamnými poplatky, by však členské státy měly mít možnost vyloučit použití vymezeného a omezeného počtu ustanovení této směrnice týkajících se reklamy, předmluvních a smluvních informací, aby se zabránilo zbytečné zátěži pro věřitele, a to s přihlédnutím ke zvláštnostem trhu a zvláštním charakteristikám těchto smluv o úvěru, jako jsou například jejich kratší doba trvání, při zachování vyšší úrovně ochrany spotřebitele.

- (16) Obchodní schémata typu „kup teď, zaplat' později“, v jejichž rámci věřitel poskytuje spotřebiteli úvěr výhradně za účelem nákupu zboží nebo služeb poskytovaných dodavatelem, kterými jsou nové digitální finanční nástroje, které spotřebitelům umožňují nakoupit a splácet nákupy postupně, jsou často úvěrem poskytovaným bezúročně a bez jakýchkoli dalších poplatků, a měla by proto být zahrnuta do oblasti působnosti této směrnice.
- (17) Některé odložené platby, při nichž dodavatel zboží nebo poskytovatel služeb poskytnou spotřebiteli čas na zaplacení zboží nebo služby bezúročně a bez jakýchkoli dalších poplatků, a pouze s omezenými poplatky za opožděné platby v souladu s vnitrostátními právními předpisy, by měly být z oblasti působnosti této směrnice vyloučeny za předpokladu, že neexistuje žádná třetí strana, jako například v obchodních schématech typu „kup teď, zaplat' později“, která nabízí úvěr na zboží nebo službu, a že platba má být zcela provedena v omezené lhůtě 50 dnů od dodání zboží nebo poskytnutí služby. Tyto odložené platby jsou ve skutečnosti obchodními praktikami, které se běžně používají k tomu, aby spotřebitelé mohli platit až po obdržení zboží nebo služeb, a které jsou pro spotřebitele přínosné, například v případě odložených plateb za zdravotní péči, kdy nemocnice poskytují klientům čas na úhradu léčebných výloh. Toto vyloučení by mělo být omezeno v případě některých velkých online dodavatelů zboží nebo poskytovatelů služeb, kteří mají přístup k velké zákaznické základně, pokud úvěr nenabízí ani nekupuje třetí strana a pokud má být platba zcela provedena do 14 dnů od dodání zboží nebo poskytnutí služeb, bezúročně a bez jakýchkoli dalších poplatků a s pouze omezenými poplatky uloženými v souladu s vnitrostátními právními předpisy, které má spotřebitel zaplatit za opožděné platby. Tito velcí online dodavatelé by vzhledem ke svým finančním možnostem a schopnosti přimět spotřebitele k impulsivním nákupům a potenciálně nadměrné spotřebě jinak měli možnost nabízet odloženou platbu velmi rozsáhle bez jakékoli ochrany spotřebitele a oslabovat spravedlivou hospodářskou soutěž s ostatními dodavateli zboží nebo poskytovateli služeb. Takové omezení by spotřebitelům vždy umožnilo provádět platby pohodlným způsobem do dvou týdnů a zároveň zajistit, aby velcí online dodavatelé zboží nebo poskytovatelé služeb v případě, že budou chtít poskytovat úvěr ve velkém měřítku s delším časovým rámcem, podléhali této směrnici.

- (18) Jak je popsáno v 17. bodě odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/751¹, debetní karty s odloženou splatností jsou kreditními kartami běžně dostupnými na trhu, kde je celková částka transakcí odepsána z účtu držitele karty k určitému předem sjednanému dni, obvykle jednou za měsíc, aniž by byly uplatňovány úroky. Členské státy by měly mít možnost vyjmout z působnosti této směrnice některé smlouvy o úvěru ve formě debetních karet s odloženou splatností, neboť tyto smlouvy o úvěru mohou domácnostem pomoci lépe přizpůsobit jejich rozpočet měsíčnímu příjmu, pokud úvěr musí být splacen do 40 dnů, je bezúročný a bez jakýchkoli dalších poplatků a pouze s omezenými poplatky spojenými s poskytováním platební služby a je poskytován úvěrovou institucí nebo platební institucí. Touto výjimkou by nemělo být dotčeno použití příslušných ustanovení o možnosti přečerpání nebo překročení, která by se měla použít v případě, že je splátka vyšší než kladný zůstatek na běžném účtu.
- (19) Smlouvy o pronájmu a leasingu, u nichž povinnost nebo možnost spotřebitele odkoupit předmět smlouvy nejsou stanoveny ani samotnou smlouvou, ani žádnou samostatnou smlouvou, jako je čistá nájemní smlouva, by neměly být zahrnuty do oblasti působnosti této směrnice vzhledem k tomu, že nijak neupravují převod vlastnictví na konci smlouvy.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/751 ze dne 29. dubna 2015 o mezibankovních poplatcích za karetní platební transakce (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 1).

- (20) Dále by do oblasti působnosti této směrnice měly být zahrnuty všechny smlouvy o úvěru do výše 100 000 EUR. Horní hranice smluv o úvěru stanovená v této směrnici by měla být vyšší než hranice stanovená ve směrnici 2008/48/ES, aby byly zohledněny účinky dopadů inflace od roku 2008 a v nadcházejících letech.
- (21) V případě smluv o úvěru, které obsahují ujednání mezi věřitelem a spotřebitelem o odložené platbě nebo metodách splácení, pokud spotřebitel již je nebo pravděpodobně bude v prodlení podle původní smlouvy o úvěru, a pokud tato ujednání pravděpodobně odvrátí možnost soudního řízení týkajícího se prodlení a jejich podmínky nejsou méně příznivé než podmínky stanovené v původní smlouvě o úvěru, by členské státy měly mít možnost rozhodnout, že uplatní pouze omezený počet ustanovení této směrnice, mimo jiné výjimku věřitele z povinnosti provést posouzení úvěruschopnosti. Cílem není bránit tomu, aby spotřebitelé, kteří mají platební potíže, získali novou smlouvu o úvěru, která by jim pomohla snadněji splatit jejich původní úvěr. Spotřebitelé by pravděpodobně mohli být považováni za ohrožené prodlením s platbou například v situacích, kdy přišli o práci.

- (22) Od roku 2008 se rozvíjí skupinové financování jako forma financování dostupná spotřebitelům, obvykle na nízké výdaje nebo investice. Poskytovatel služeb skupinového financování úvěru provozuje digitální platformu otevřenou veřejnosti s cílem propojit potenciální věřitele, kteří jednají v rámci své živnosti, podnikání nebo povolání nebo mimo tento rámec, se spotřebiteli, kteří poptávají financování, nebo toto propojení usnadnit. Takové financování by mohlo mít formu spotřebitelského úvěru. Pokud poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru přímo poskytují úvěry spotřebitelům, měla by se na ně vztahovat ustanovení této směrnice týkající se věřitelů. Pokud poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru usnadňují poskytování úvěrů mezi věřiteli jednajícími v rámci své živnosti, podnikání nebo povolání a spotřebiteli, měly by se na tyto věřitele vztahovat povinnosti věřitelů podle této směrnice. V takové situaci jednají poskytovatelé služeb skupinového financování úvěru jako zprostředkovatelé úvěru, a proto by se na ně měly vztahovat povinnosti stanovené v této směrnici pro zprostředkovatele úvěru.
- (23) V případě zvláštních druhů smluv o úvěru, na které se vztahují pouze některá ustanovení této směrnice, by členské státy měly mít i nadále možnost ve svém vnitrostátním právu upravit tyto druhy smluv o úvěru, pokud jde o další aspekty neharmonizované touto směrnicí.

- (24) Smlouvy o průběžném poskytování služeb nebo o dodávání zboží stejného druhu, za které spotřebitel po dobu poskytování nebo dodávání platí ve splátkách, se mohou od smluv o úvěru, na něž se vztahuje tato směrnice, značně lišit co do zájmů dotčených smluvních stran a způsobu a předmětu plnění. Proto by se takové smlouvy pro účely této směrnice neměly považovat za smlouvy o úvěru. Mezi tyto smlouvy patří například pojistná smlouva, kdy se pojištění platí v měsíčních splátkách.
- (25) Smlouvy o úvěru týkající se poskytování úvěrů zajištěných nemovitostí a smlouvy o úvěru, jejichž účelem je financování nabytí nebo zachování vlastnických práv k pozemku nebo ke stávající či projektované budově včetně prostor užívaných k provozování živnosti, podnikání nebo povolání, by měly být z oblasti působnosti této směrnice vyloučeny, jelikož takové smlouvy jsou upraveny směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU¹. Z oblasti působnosti této směrnice by však neměly být vyloučeny úvěry, jejichž účelem je renovace nemovitosti určené k bydlení o celkové výši nad 100 000 EUR, a které nejsou zajištěny zástavním právem k nemovitosti ani jiným srovnatelným zajištěním běžně používaným v členském státě ve vztahu k nemovitosti, ani jiným právem souvisejícím s nemovitostí.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

- (26) Tato směrnice by se měla použít nezávisle na tom, zda je věřitelem právnická nebo fyzická osoba. Neměla by se však dotýkat práva členských států omezit poskytování spotřebitelského úvěru pouze na právnické osoby nebo na některé právnické osoby.
- (27) Některá ustanovení této směrnice by se měla použít na zprostředkovatele úvěru, kteří jsou fyzickými a právnickými osobami a kteří v rámci své živnosti, podnikání nebo povolání za odměnu předkládají nebo nabízejí smlouvy o úvěru spotřebitelům, pomáhají spotřebitelům prováděním přípravných prací pro uzavření smlouvy o úvěru nebo uzavírají smlouvy o úvěru se spotřebiteli jménem věřitele.
- (28) Informace poskytované spotřebitelům, jako jsou přiměřená vysvětlení, předsměrní informace, všeobecné informace a informace o nahlédnutí do databází, by měly být poskytovány bezplatně. Zvláštní pozornost by měla být věnována potřebám osob se zdravotním postižením.
- (29) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou. Tato směrnice především plně respektuje právo na ochranu osobních údajů, vlastnické právo, zákaz diskriminace, právo na ochranu rodinného a profesionálního života a právo na ochranu spotřebitele podle Listiny.

- (30) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹, které se vztahuje na jakékoli zpracování osobních údajů prováděné věřiteli a zprostředkovateli úvěru spadajícími do oblasti působnosti této směrnice, a zejména by neměly být dotčeny zásady týkající se zpracování osobních údajů stanovené v článku 5 uvedeného nařízení, včetně minimalizace údajů, přesnosti a omezení účelu.
- (31) Spotřebitelé, kteří legálně pobývají v Unii, by při podávání žádosti o smlouvu o úvěru a při uzavírání nebo plnění takové smlouvy v Unii neměli být diskriminováni na základě své státní příslušnosti nebo místa bydliště ani na základě jakéhokoli důvodu podle článku 21 Listiny. Tím není dotčena možnost nabízet rozdílné podmínky přístupu k úvěru, pokud jsou tyto rozdílné podmínky náležitě odůvodněny objektivními kritérii. To by navíc nemělo být chápáno jako povinnost věřitelů nebo zprostředkovatelů úvěru poskytovat služby v oblastech, v nichž nepodnikají.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (32) Spotřebitelé by měli být chráněni proti nekalým nebo zavádějícím praktikám, zejména pokud jde o informace poskytované věřitelem nebo zprostředkovatelem úvěru, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES¹. Uvedená směrnice se nadále vztahuje na smlouvy o úvěru a funguje jako „záchranná síť“, která zajišťuje, aby bylo možné udržet vysokou jednotnou úroveň ochrany spotřebitele před nekalými obchodními praktikami ve všech odvětvích, a to i doplňováním jiných právních předpisů Unie.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

- (33) Měla by být přijata zvláštní ustanovení o reklamě na smlouvy o úvěru a o určitých standardních informacích, které by měly být spotřebitelům poskytovány, aby zejména mohli srovnávat různé nabídky. Tyto standardní informace by měly být poskytovány jasným, výstižným a zřetelným způsobem prostřednictvím reprezentativního příkladu. Celková výše úvěru a doba splácení zvolená věřitelem pro takový reprezentativní příklad by měly co nejvíce odpovídat charakteristikám smlouvy o úvěru, kterou věřitel inzeruje. Standardní informace by měly být zobrazeny jednoznačně a velmi viditelně, srozumitelně a poutavě. Měly by být jasně čitelné a přizpůsobené tak, aby zohledňovaly technická omezení určitých médií, například displejů mobilních telefonů. Na digitálních kanálech by část standardních informací v reprezentativním příkladu mohla být poskytnuta pomocí kliknutí, rolování nebo přejetí po dotykové obrazovce. Před zpřístupněním nabídek úvěru by však měly být spotřebitelům předloženy všechny standardní informace, které mají být uvedeny v reklamě týkající se smluv o úvěru, a to i v případě kliknutí, rolování nebo přejetí po dotykové obrazovce. Standardní informace by rovněž měly být jasně odlišeny od všech dalších informací týkajících se smlouvy o úvěru. Dočasné akční podmínky, jako „láková“ sazba s nižší zápůjční úrokovou sazbou v prvních měsících trvání smlouvy o úvěru, by jako takové měly být zřetelně označeny. Spotřebitelé by měli vidět všechny základní informace na první pohled, a to i pokud je čtou na displeji mobilního telefonu.

Spotřebiteli by mělo být sděleno i telefonní číslo a e-mailová adresa věřitele a tam, kde je to relevantní, zprostředkovatele úvěru, aby mohl věřitele nebo zprostředkovatele úvěru rychle a efektivně kontaktovat. Není-li možné uvést celkovou výši úvěru, měla by být uvedena horní hranice jako souhrn všech částek, jež jsou dány k dispozici, zejména pokud smlouva o úvěru dává spotřebiteli volnost v čerpání, avšak stanoví omezení částky. Horní hranice by měla vyjadřovat horní omezení částky úvěru, která může být spotřebiteli zpřístupněna. Ve zvláštních a odůvodněných případech by množství zveřejněných informací mělo být omezeno, aby spotřebitel lépe rozuměl informacím zveřejňovaným v reklamě na smlouvy o úvěru, jestliže použité médium – například rozhlasová reklama – neumožňuje vizuální zobrazení těchto informací. Kromě toho by měly mít členské státy i nadále možnost upravit ve svých vnitrostátních právních předpisech požadavky týkající se reklamy na smlouvy o úvěru, která neobsahuje informace o nákladech úvěru. Aby se omezily případy nevhodného poskytování úvěrů spotřebitelům, kteří si je nemohou dovolit, a aby se podpořilo udržitelné poskytování úvěrů, měly by reklamy na smlouvy o úvěru ve všech případech obsahovat jasné a zřetelné upozornění určené spotřebitelům, že půjčování peněz stojí peníze. K zajištění vyšší úrovně ochrany spotřebitele by měly být zakázány některé reklamy, například ty, které spotřebitele motivují k přijetí úvěru tím, že naznačují, že úvěr zlepší jejich finanční situaci, nebo upřesňují, že úvěr evidovaný v databázích má jen malý nebo nemá žádný vliv na posouzení žádosti o úvěr. Členské státy by rovněž měly mít možnost zakázat reklamy, které považují za rizikové pro spotřebitele, například ty, které zdůrazňují snadnost nebo rychlost získání úvěru.

- (34) Trvalý nosič, včetně papírových a interoperabilních, přenosných a strojově čitelných digitálních verzí dokumentů, by měl umožňovat osobní poskytnutí informací spotřebiteli, měl by spotřebiteli umožnit uchovávat informace způsobem, který je přístupný pro budoucí použití a po dobu přiměřenou účelu daných informací, měl by umožňovat reprodukci uložených informací v nezměněném stavu a měl by zajistit jejich čitelnost, aby bylo možné informace číst a odkazovat na ně. Spotřebitelé by měli mít možnost zvolit si typ trvalého nosiče, na němž obdrží informace a na němž mohou oznámit odstoupení od smlouvy, v předmluvní fázi a po uzavření smlouvy. Spotřebitelé by však neměli mít možnost požadovat, aby věřitelé nebo, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatelé úvěru poskytovali informace na typech trvalého nosiče, které se běžně nepoužívají, ani by neměli mít možnost na těchto nosičích oznamovat odstoupení od smlouvy.
- (35) Reklama se obvykle zaměřuje zejména na jeden nebo více produktů, avšak spotřebitelé by měli mít možnost se rozhodnout s plnou znalostí škály nabízených úvěrových produktů. V tomto ohledu hrají důležitou roli všeobecné informace, které poučí spotřebitele o širokém spektru dostupných produktů a služeb a jejich klíčových vlastnostech. Spotřebitelům by proto kdykoli měly být přístupné všeobecné informace o dostupných úvěrových produktech. Tím by neměla být dotčena povinnost poskytovat spotřebitelům individuální předmluvní informace.

- (36) Aby se spotřebitelé mohli rozhodnout na základě úplné znalosti věci, měli by v dostatečném předstihu, a ne v okamžiku, kdy je uzavírána smlouva o úvěru, obdržet přiměřené předsmuvní informace, včetně informací o podmínkách a nákladech úvěru a o svých povinnostech, jakož i náležité vysvětlení těchto informací, které budou moci v klidu a za jim vyhovujících podmínek důkladně zvážit. Cílem je zajistit, aby spotřebitelé měli dostatek času na to, aby si přečetli a pochopili předsmuvní informace, porovnali nabídky a učinili informované rozhodnutí. Tímto požadavkem by neměla být dotčena směrnice Rady 93/13/EHS¹.
- (37) Předsmuvní informace by měly být poskytnuty prostřednictvím formuláře „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“, který je uveden v příloze I této směrnice. Aby spotřebitelé mohli lépe pochopit a porovnat různé nabídky, měly by být klíčové prvky úvěru uvedeny zřetelně na první straně uvedeného formuláře, na níž spotřebitelé na první pohled uvidí všechny základní informace, a to i na displeji mobilního telefonu. V případě, že všechny klíčové prvky nelze zřetelně uvést na jedné straně, měly by být uvedeny v první části formuláře „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ nejvýše na dvou stranách. Informace obsažené v uvedeném formuláři by měly být srozumitelné, jasné čitelné a přizpůsobené technickým omezením určitých médií, například displejů mobilních telefonů. Měly by být zobrazeny přiměřeným a vhodným způsobem prostřednictvím různých kanálů, aby bylo zajištěno, že každý spotřebitel bude moci získat přístup k informacím na rovném základě a v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882².

¹ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

- (38) Pro zajištění co největší transparentnosti a srovnatelnosti nabídek by předsmuvní informace měly zahrnovat především roční procentní sazbu nákladů úvěru určovanou stejným způsobem v celé Unii. Jelikož roční procentní sazba nákladů může být v této fázi uvedena pouze pomocí příkladu, měl by být tento příklad reprezentativní. Proto by měl odpovídat například průměrné délce trvání a průměrné celkové výši úvěru poskytnutého pro uvažovaný druh smlouvy o úvěru a případně kupovanému zboží. Při určování reprezentativního příkladu by se mělo rovněž přihlídnout k četnosti určitých druhů smluv o úvěru na konkrétním trhu. Pokud jde o zápůjční úrokovou sazbu, četnost splátek a kapitalizaci úroků, měli by věřitelé používat svou obvyklou metodu výpočtu pro dotýčný spotřebitelský úvěr. V případě, že jsou předsmuvní informace poskytnuty méně než jeden den před tím, než je spotřebitel vázán jakoukoli smlouvou o úvěru nebo nabídkou, měl by věřitel a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatel úvěru spotřebitele do jednoho až sedmi dnů od uzavření smlouvy, nebo, připadá-li to v úvahu, od předložení závazné nabídky úvěru spotřebitelem, upozornit na možnost odstoupení od smlouvy o úvěru.
- (39) Celkové náklady úvěru pro spotřebitele by měly zahrnovat veškeré náklady, včetně úroku, provizí, daní, poplatků pro zprostředkovatele úvěru a veškerých poplatků, které musí spotřebitel zaplatit v souvislosti se smlouvou o úvěru, s výjimkou notářských poplatků. Otázka, zda věřitel skutečně zná náklady, by měla být posouzena objektivně se zohledněním požadavků náležité profesionality stanovených v této směrnici.

- (40) Smlouvy o úvěru, podle kterých se zápůjční úroková sazba pravidelně reviduje na základě změn referenční sazby uvedené ve smlouvě o úvěru, by se neměly považovat za smlouvy o úvěru s pevnou zápůjční úrokovou sazbou.
- (41) Členské státy by měly mít i nadále možnost ponechat v platnosti nebo zavádět vnitrostátní předpisy zakazující věřiteli požadovat od spotřebitele v souvislosti se smlouvou o úvěru otevření bankovního účtu nebo uzavření smlouvy o jiné doplňkové službě nebo požadovat zaplacení nákladů nebo poplatků souvisejících s takovými bankovními účty nebo jinými doplňkovými službami. V členských státech, v nichž jsou takové kombinované nabídky povoleny, by spotřebitelé měli být před uzavřením smlouvy o úvěru informováni o všech doplňkových službách, které jsou povinné pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek. Náklady na tyto doplňkové služby, zejména pojistné, by měly být zahrnuty do celkových nákladů úvěru. Nemůže-li však být výše těchto nákladů určena předem, měli by spotřebitelé v předmluvní fázi obdržet přiměřené informace o existenci nákladů. Mělo by se předpokládat, že věřitelé mají znalosti o nákladech na doplňkové služby, které oni sami nebo v zastoupení třetí osoby spotřebitelům nabízejí, ledaže jejich výše závisí na konkrétních charakteristických rysech nebo situaci spotřebitelů.
- (42) U zvláštních druhů smluv o úvěru je však vhodné, v zájmu zajištění náležité úrovně ochrany spotřebitele a bez nadměrného zatížení věřitele nebo případně zprostředkovatele úvěru, omezit požadavky na předmluvní informace s přihlédnutím ke zvláštní povaze těchto druhů smluv o úvěru.

- (43) Spotřebitelé by měli před uzavřením smlouvy o úvěru obdržet podrobné informace bez ohledu na to, zda je do marketingu úvěru zapojen zprostředkovatel úvěru či nikoliv. Proto by se měly požadavky na předsmmluvní informace obecně vztahovat rovněž na zprostředkovatele úvěru. Jestliže však dodavatelé zboží nebo poskytovatelé služeb jednají jako zprostředkovatelé úvěru v rámci vedlejší činnosti, není vhodné jim ukládat právní povinnost poskytnout předsmmluvní informace v souladu s touto směrnicí. Dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb je možné například považovat za osoby jednající jako zprostředkovatelé úvěru v rámci vedlejší činnosti, když jejich činnost zprostředkovatele úvěru nepředstavuje hlavní účel jejich živnosti, podnikání nebo povolání. V těchto případech je i nadále dosaženo dostatečné úrovně ochrany spotřebitele vzhledem k tomu, že věřitel by měl být odpovědný za to, že spotřebitel obdrží úplné předsmmluvní informace, a to buď od zprostředkovatele úvěru, dohodnou-li se tak věřitel a zprostředkovatel úvěru, nebo jiným vhodným způsobem.
- (44) členské státy by měly mít možnost regulovat potenciálně závaznou povahu informací, které mají být spotřebiteli poskytnuty věřitelem nebo případně zprostředkovatelem úvěru před uzavřením smlouvy o úvěru, a dobu, po kterou má být věřitel těmito informacemi vázán.

- (45) I když mají být poskytnuty předsmuvní informace, může spotřebitel stále ještě potřebovat další pomoc při rozhodování o tom, která smlouva o úvěru z řady nabízených produktů nejlépe odpovídá jeho potřebám a finanční situaci. Členské státy by proto měly zajistit, že věřitelé a případně zprostředkovatelé úvěru před uzavřením smlouvy o úvěru tuto pomoc ve vztahu k úvěrovým produktům, které spotřebiteli nabízejí, bezplatně poskytnou, a to přiměřeným vysvětlením příslušných informací, zejména včetně základních rysů produktů nabízených spotřebiteli, a to individualizovaným způsobem tak, aby spotřebitel porozuměl možným dopadům těchto produktů na svou ekonomickou situaci, včetně právních a finančních důsledků, které mohou vyplynout z nesprávného plnění smluvních závazků. Věřitelé a případně zprostředkovatelé úvěru by měli způsob, jakým toto vysvětlení poskytují, přizpůsobit okolnostem, za jakých je úvěr nabízen, a konkrétní potřebě pomoci daného spotřebitele, s přihlédnutím ke znalostem a zkušenostem spotřebitele v oblasti úvěru a k povaze jednotlivých úvěrových produktů. Toto vysvětlení by samo o sobě nemělo představovat individuální doporučení. Členské státy by měly mít možnost od věřitelů a případně zprostředkovatelů úvěru požadovat, aby doložili, v jaké formě a kdy byla tato vysvětlení spotřebiteli poskytnuta.

- (46) Jak je zdůrazněno v návrhu nařízení vypracovaném Komisí, kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci (akt o umělé inteligenci) zveřejněném dne 21. dubna 2021, systémy umělé inteligence (UI) lze snadno uplatnit v řadě hospodářských a společenských odvětví, včetně přeshraničních, a mohou obíhat v celé Unii. V tomto kontextu by věřitelé a zprostředkovatelé úvěru, pokud personalizují cenu svých nabídek konkrétním spotřebitelům nebo konkrétním kategoriím spotřebitelů na základě automatizovaného rozhodování, měli spotřebitele jasně informovat o tom, že cena, která jim je předkládána, je personalizována na základě automatizovaného zpracování osobních údajů včetně odvozených údajů, aby mohli zvážit možná rizika svého rozhodnutí o úvěru. Podle čl. 14 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 jsou věřitelé a zprostředkovatelé úvěru rovněž povinni informovat spotřebitele, kteří obdrží nabídku, o zdrojích údajů použitých pro personalizaci nabídky.

- (47) Je důležité zabránit praktikám, které mohou přimět spotřebitele k uzavření smlouvy o úvěru, jež není v jeho nejlepším zájmu, jako je svázání takové smlouvy s jinými produkty, avšak neomezovat spojování produktů, z něhož může mít spotřebitel prospěch. Členské státy by však měly trhy retailových finančních služeb i nadále pozorně sledovat, aby zajistily, že spojenými prodeji nedochází k narušení rozhodování spotřebitelů ani soutěže. Obecným pravidlem by mělo být, že vázaný prodej není dovolen, ledaže by finanční službu nebo produkt nabízený společně se smlouvou o úvěru nebylo možné nabídnout samostatně, protože je nedílnou součástí úvěru, například v případě možnosti přečerpání. Zatímco s ohledem na proporcionalitu by věřitel měl mít možnost vyžadovat, aby měl spotřebitel příslušné pojištění, aby bylo zaručeno splacení úvěru nebo zachování hodnoty zajištění, měl by mít spotřebitel možnost zvolit si vlastního poskytovatele pojištění. Tím by neměly být dotčeny úvěrové podmínky stanovené věřitelem za předpokladu, že pojištění tohoto poskytovatele poskytuje rovnocennou úroveň záruky jako pojištění navržené či nabídnuté věřitelem. Členské státy by navíc měly mít možnost zcela nebo zčásti standardizovat krytí poskytované pojistnými smlouvami, aby usnadnily porovnání různých nabídek spotřebitelům, kteří chtějí takové porovnání provést. Aby měl spotřebitel před zakoupením pojištění více času na porovnání nabídek pojištění, měly by členské státy vyžadovat, aby měl spotřebitel alespoň tři dny na porovnání nabídek pojištění souvisejících se smlouvou o úvěru, aniž by se nabídka měnila, a aby byl o této skutečnosti informován. Spotřebitelé by měli mít možnost uzavřít pojistnou smlouvu před uplynutím této třídenní lhůty, pokud o to výslovně požádají.

- (48) Kvůli své anamnéze se mnozí bývalí onkologičtí pacienti v dlouhodobé remisi často setkávají s nespravedlivým zacházením při přístupu k finančním službám. Často se setkávají s neúměrně vysokým pojistným, i když od jejich vyléčení již uplynulo mnoho let, a někdy dokonce i desetiletí. Aby spotřebitelé, kteří překonali rakovinu, měli rovný přístup k pojištění souvisejícímu se smlouvami o úvěru, měly by členské státy požadovat, aby pojistné smlouvy nebyly založeny na osobních údajích souvisejících s diagnózou onkologického onemocnění u spotřebitelů, a to po uplynutí příslušné doby od ukončení léčby těchto spotřebitelů. Tato doba stanovená členskými státy by neměla překročit 15 let od ukončení léčby spotřebitele.
- (49) Smlouvy o úvěru a doplňkové služby by měly být prezentovány jasně a transparentně. Souhlas spotřebitele s uzavřením smlouvy o úvěru nebo o koupi doplňkových služeb nemůže být konkludentní. Jakýkoli takový souhlas spotřebitele by měl být jednoznačným potvrzujícím úkonem, který je vyjádřením svobodného, konkrétního, informovaného a jednoznačného souhlasu spotřebitele. V této souvislosti by mlčení, nečinnost nebo předem nastavená možnost v podobě předem zaškrtnutých polí neměly být považovány za souhlas spotřebitele.

- (50) Poskytování poradenství ve formě individualizovaných doporučení, tedy poradenských služeb, je činností, která může být spojena s dalšími aspekty poskytování nebo zprostředkování úvěru. Aby byli spotřebitelé schopni porozumět povaze služeb, které jsou jim poskytovány, měli by být informováni o tom, co poradenské služby tvoří a zda jim jsou poradenské služby v daném okamžiku poskytovány nebo jim poskytnuty být mohou, či nikoli. Vzhledem k významu, jaký spotřebitelé používání výrazů „poradenství“ a „poradci“ přikládají, by členské státy měly mít možnost používání těchto nebo obdobných výrazů zakázat, jestliže takové poradenské služby spotřebitelům poskytují věřitelé nebo zprostředkovatelé úvěru. Je vhodné zajistit, aby členské státy stanovily záruky na zajištění toho, že v případě poradenství, které je prezentováno jako nezávislé, jsou spektrum zvažovaných produktů a systémy odměňování přiměřené tomu, co spotřebitel od takového poradenství očekává. Při poskytování poradenských služeb by měli věřitelé nebo zprostředkovatelé úvěru uvést, zda bude doporučení vycházet z posouzení pouze jejich vlastní řady produktů, nebo širokého spektra produktů z celého trhu, tak aby spotřebitel porozuměl tomu, na jakém základě je doporučení učiněno. Kromě toho by měl věřitel a zprostředkovatel úvěru uvést výši poplatků, které má spotřebitel za poskytnutí poradenských služeb uhradit, nebo pokud ji v okamžiku poskytnutí informací nelze stanovit, způsob jejího výpočtu. Poradenství by mělo být vždy poskytováno v nejlepším zájmu spotřebitele, a to prostřednictvím poradců, kteří se informují o potřebách a okolnostech spotřebitele a doporučí smlouvu o úvěru, která vyhovuje potřebám spotřebitele, jeho finanční situaci a osobní situaci, a to i s ohledem na cíl minimalizovat nesplácení a prodlení. Kromě toho by měl být při poskytování poradenství zohledněn dostatečně velký počet smluv o úvěru z nabídky produktů daného poradce.

- (51) Poskytnutí úvěru, který si spotřebitel nevyžádal, může být v některých případech spojeno s praktikami, které spotřebitele poškozují. V tomto ohledu by mělo být zakázáno nevyžádané poskytnutí úvěru, včetně nevyžádaných předem schválených kreditních karet zasílaných spotřebitelům, jednostranného zavedení nové možnosti přečerpání nebo překročení nebo jednostranného zvýšení limitu přečerpání, překročení či kreditní karty spotřebitele. Mělo by být rovněž zakázáno nevyžádané poskytnutí úvěru ve formě smluv uzavřených mimo obchodní prostory ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU¹. Zákaz nevyžádaného poskytnutí úvěru by neměl věřitelům a zprostředkovatelům úvěru bránit v propagaci nebo nabízení úvěru v průběhu obchodního vztahu v souladu s právem Unie v oblasti ochrany spotřebitele a s vnitrostátními opatřeními, jež jsou v souladu s právem Unie, včetně reklamy a nabízení úvěru v místě prodeje za účelem financování nákupu zboží nebo služby.
- (52) Členské státy by měly pro případ nedodržení této směrnice a v souladu s vnitrostátními právními předpisy spotřebitelům zpřístupnit možnost uplatnit přiměřené a účinné prostředky nápravy vůči věřitelům nebo zprostředkovatelům úvěru. Tyto prostředky nápravy by mohly zahrnovat náhradu škody a snížení celkových nákladů úvěru pro spotřebitele nebo ukončení smlouvy o úvěru.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

- (53) Členské státy by měly při zohlednění zvláštních charakteristických rysů svých úvěrových trhů přijmout vhodná opatření k podpoře odpovědného jednání ve všech fázích úvěrového vztahu. Mělo by být možné, aby tato opatření zahrnovala například informování a vzdělávání spotřebitelů, včetně upozornění na rizika související s prodlením při splátkách a s nadměrným zadlužením. Především na rozšiřujícím se úvěrovém trhu je důležité, aby se věřitelé nepouštěli do nezodpovědného půjčování ani neposkytovali úvěry bez předchozího posouzení úvěruschopnosti. Členské státy by měly vykonávat nezbytný dohled s cílem předejít takovému jednání věřitelů a měly by určit nezbytné prostředky k sankcionování takového jednání. Aniž jsou dotčena ustanovení o úvěrovém riziku uvedená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU¹, měli by mít věřitelé povinnost kontrolovat individuální úvěruschopnost spotřebitele. Za tímto účelem by věřitelům mělo být dovoleno využívat informace poskytnuté spotřebitelem nejen během přípravy dané smlouvy o úvěru, ale i v průběhu dlouhodobého obchodního vztahu. Rovněž spotřebitel by měl jednat obezřetně a dodržovat své smluvní povinnosti.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (54) Je nezbytné, aby před uzavřením smlouvy o úvěru byla posouzena a ověřena schopnost a vůle spotřebitele úvěr splatit. Toto posouzení úvěruschopnosti by mělo být přiměřené a mělo by být provedeno v zájmu spotřebitele, aby se zabránilo nezodpovědným úvěrovým praktikám a nadměrnému zadlužení, a mělo by zohlednit všechny potřebné a relevantní faktory, které by mohly ovlivnit schopnost spotřebitele splácet úvěr. Splátkový kalendář by měl být přizpůsoben specifickým potřebám spotřebitele a jeho schopnosti splácet. V případech, kdy žádost o úvěr podává společně více spotřebitelů, by posouzení úvěruschopnosti mohlo být provedeno na základě společné schopnosti splácet. Kladným posouzením by neměla být dotčena smluvní volnost věřitele ve vztahu k poskytnutí úvěru. Členské státy by měly mít možnost k dalším kritériím a k metodám posuzování úvěruschopnosti spotřebitele vydat další pokyny, například stanovením limitů na poměr úvěru k hodnotě nemovitosti nebo na poměr úvěru k příjmům.

- (55) Posuzování úvěruschopnosti by mělo vycházet z informací o finanční a ekonomické situaci. Tyto informace by měly být nezbytné a přiměřené povaze, trvání, hodnotě a rizikům úvěru pro spotřebitele v souladu se zásadou minimalizace údajů stanovenou v nařízení (EU) 2016/679 a měly by být relevantní, úplné a přesné. Tyto informace by měly zahrnovat alespoň příjmy a výdaje spotřebitele, včetně náležitého zohlednění stávajících závazků spotřebitele, mimo jiné životních nákladů spotřebitele a jeho domácnosti, jakož i finančních závazků spotřebitele. Tyto informace by neměly zahrnovat zvláštní kategorie osobních údajů uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, jako jsou údaje o zdravotním stavu, včetně údajů o rakovině, ani informace získané ze sociálních sítí. Obecné pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k poskytování a sledování úvěrů ze dne 29. května 2020 poskytují vodítko, jaké kategorie údajů lze použít při zpracování osobních údajů pro účely posouzení úvěruschopnosti; tyto kategorie zahrnují doklady o příjmu nebo jiných zdrojích splácení a informace o finančních aktivech a pasivech nebo dalších finančních závazcích. K usnadnění posouzení úvěruschopnosti by měli spotřebitelé poskytnout informace o svých finančních a ekonomických poměrech. Úvěr by měl být spotřebiteli zpřístupněn pouze tehdy, pokud výsledek posouzení úvěruschopnosti naznačuje, že závazky vyplývající ze smlouvy o úvěru budou pravděpodobně splněny tak, jak smlouva požaduje. Při posuzování schopnosti spotřebitele dostát svým závazkům vyplývajícím ze smlouvy o úvěru by věřitel měl vzít v úvahu relevantní faktory a specifické okolnosti, například v případě úvěrů poskytnutých v souladu s touto směrnicí na financování studií nebo na pokrytí mimořádných výdajů na zdravotní péči, existenci dostatečných důkazů o tom, že tyto úvěry zajistí spotřebiteli budoucí příjmy, nebo existenci zajištění či jiných forem záruk, které by spotřebitel mohl poskytnout k zajištění úvěru.

- (56) Návrh nařízení vypracovaný Komisí, kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci (akt o umělé inteligenci), uvádí, že systémy umělé inteligence používané k hodnocení úvěrového bodování („scoringu“) nebo úvěruschopnosti fyzických osob by měly být klasifikovány jako vysoce rizikové systémy umělé inteligence, protože určují přístup těchto osob k finančním zdrojům nebo k základním službám, jako je bydlení, elektřina a telekomunikační služby. S ohledem na uvedená vysoká rizika by měl mít spotřebitel v případech, kdy posuzování úvěruschopnosti zahrnuje automatizované zpracování, právo na lidský zásah ze strany věřitele. Aniž je dotčeno nařízení (EU) 2016/679, spotřebitel by měl mít právo obdržet smysluplné a srozumitelné vysvětlení provedení posouzení a fungování použitého automatizovaného zpracování, včetně hlavních proměnných, logiky a souvisejících rizik, jakož i právo vyjádřit svůj názor a požádat o přezkum posouzení úvěruschopnosti a přezkum rozhodnutí o poskytnutí úvěru. Spotřebitel by měl mít právo být o těchto právech informován poté, co řádně obdrží informace o postupu, který má dodržet. Možnost požádat o přezkum původního posouzení a rozhodnutí by neměla nutně vést k tomu, že úvěr bude spotřebiteli poskytnut.

- (57) K posouzení úvěruschopnosti spotřebitele by měl věřitel rovněž vyhledávat v úvěrových databázích. Právní a skutkové okolnosti mohou vyžadovat, aby se toto vyhledávání lišilo co do rozsahu. Aby se předešlo narušení hospodářské soutěže mezi věřiteli, měly by subjekty, nad nimiž je vykonáván dohled a které plně splňují nařízení (EU) 2016/679, mít přístup do soukromých nebo veřejných úvěrových databází týkajících se spotřebitelů v členském státě, ve kterém nejsou usazeny, a to za podmínek, které nevedou k diskriminaci oproti věřitelům usazeným v tomto členském státě. Členské státy by měly usnadnit přístup do soukromých nebo veřejných databází v souladu s nařízením (EU) 2016/679. V zájmu posílení reciprocit by úvěrové databáze měly v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem obsahovat alespoň informace o prodleních spotřebitelů s platbami při splácení úvěru, o druhu úvěru a o totožnosti věřitele. Věřitelé a zprostředkovatelé úvěru by neměli zpracovávat zvláštní kategorie údajů, jako jsou údaje o zdravotním stavu uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, ani informace získané ze sociálních sítí, neboť tyto kategorie údajů ani tyto informace by neměly být použity pro účely posouzení úvěruschopnosti spotřebitele. Provozovatelé úvěrových databází by měli mít zavedeny postupy, které zajišťují aktuálnost a přesnost informací obsažených v jejich databázích. Pokud je žádost o úvěr zamítnuta na základě vyhledávání v databázi, věřitelé by měli bez zbytečného odkladu a bezplatně vyrozumět spotřebitele o výsledku tohoto vyhledávání a sdělit mu podrobnosti o použité databázi, jakož i kategorie údajů, které se berou v úvahu. Aby byla zajištěna informovanost spotřebitelů, měly by členské státy zajistit, aby spotřebitelé byli včas a do 30 dnů od zaevidování informováni o zaevidování jakýchkoli nedoplatků při splácení úvěru do databáze, například zasláním upozornění prostřednictvím e- mailu s výzvou k přístupu do databáze, aby si mohli zobrazit své vlastní informace týkající se prodlení se splácením úvěru.

- (58) Tato směrnice by neměla upravovat otázky smluvního práva související s platností smluv o úvěru. Členské státy by proto v této oblasti měly mít možnost ponechat v platnosti nebo zavádět vnitrostátní předpisy, které jsou v souladu s právem Unie. Členské státy by měly mít možnost právně upravit nabídku na uzavření smlouvy o úvěru, zejména skutečnost, kdy má být tato nabídka předložena a období, během kterého je pro věřitele závazná. Je-li nabídka předložena souběžně s poskytnutím předsměrných informací stanovených v této směrnici, měla by být taková nabídka obsažena v samostatném dokumentu stejně jako veškeré dodatečné informace, jež si věřitel přeje spotřebiteli poskytnout. Tento samostatný dokument by mohl být přílohou formuláře „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“.
- (59) Aby se spotřebitel mohl seznámit se svými právy a povinnostmi plynoucími ze smlouvy o úvěru, měla by tato smlouva jasně a výstižně uvádět veškeré nezbytné informace.

- (60) Aniž je dotčena směrnice Rady 93/13/EHS a předsmmluvní povinnosti podle této směrnice a v zájmu zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele by se měl spotřebiteli ve stanovené lhůtě a před jakýmikoli změnami podmínek smlouvy o úvěru předložit popis navrhovaných změn a tam, kde je to relevantní, by mu měly být sděleny informace o nutnosti jeho souhlasu nebo vysvětlení změn provedených ze zákona, včetně lhůty pro provedení uvedených změn a prostředků pro podání stížnosti, které má spotřebitel k dispozici, jakož i o lhůtě, v níž může spotřebitel stížnost podat, spolu s názvem a adresou příslušného orgánu, u kterého lze stížnost podat. Změna smlouvy o úvěru by neměla ovlivnit jakékoli právo spotřebitele včetně práv na informace podle této směrnice. Tímto by neměly být dotčeny právní předpisy Unie ani vnitrostátní předpisy týkající se přípustnosti, podmínek a platnosti změn smlouvy.

- (61) K zajištění plné transparentnosti by měly být spotřebiteli poskytnuty informace o zápůjční úrokové sazbě, a to jak v předmluvní fázi, tak při uzavírání smlouvy o úvěru. V průběhu smluvního vztahu by měl být spotřebitel dále informován o změnách pohyblivé zápůjční úrokové sazby a změnách plateb, které z těchto změn vyplývají. Tímto by neměla být dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která nesouvisejí s informacemi pro spotřebitele a která stanoví podmínky nebo důsledky změn, které se netýkají plateb a které souvisejí se zápůjčními úrokovými sazbami a dalšími ekonomickými podmínkami úvěru, například pravidla o právu věřitele změnit zápůjční úrokovou sazbu pouze tehdy, pokud k tomu existuje opodstatněný důvod, nebo o právu spotřebitele ukončit smlouvu o úvěru v případě změny zápůjční úrokové sazby nebo jiných konkrétních ekonomických podmínek úvěru.
- (62) Možnosti přečerpání a překročení jsou stále běžnějšími formami spotřebitelských úvěrů. Proto je třeba tyto finanční produkty regulovat, aby se zvýšila úroveň ochrany spotřebitelů a zabránilo se jejich nadměrnému zadlužení. Existuje nebezpečí, že spotřebitelé nebudou schopni zaplatit, pokud se věřitelé rozhodnou požádat o okamžité splacení. Práva spotřebitelů týkající se možnosti přečerpání a překročení by proto měla být stanovena v této směrnici.

- (63) V případě významného překročení přesahujícího období jednoho měsíce by měl věřitel neprodleně poskytnout spotřebiteli informace o překročení, včetně příslušné částky, zápůjční úrokové sazby a o všech použitelných sankcích, poplatcích nebo úrocích z prodlení. V případě pravidelně se opakujícího překročení by měl věřitel spotřebiteli nabídnout poradenské služby, poskytuje-li je, aby mu pomohl nalézt méně nákladné alternativy, a měl by spotřebitele odkázat na služby dluhového poradenství.
- (64) Spotřebitelé by měli mít právo na odstoupení od smlouvy bez sankcí a bez povinnosti jej odůvodnit. V zájmu zvýšení právní jistoty by však lhůta pro odstoupení od smlouvy měla v každém případě uplynout 12 měsíců a 14 dní od uzavření smlouvy o úvěru, pokud spotřebitel neobdržel smluvní podmínky a informace v souladu s touto směrnicí. Nemělo by však být možné, aby lhůta pro odstoupení od smlouvy uplynula, pokud spotřebitel nebyl o svém právu na odstoupení od smlouvy informován.
- (65) Pokud spotřebitel odstoupí od smlouvy o úvěru, v souvislosti s níž obdržel zboží, zejména od koupě na splátky nebo od smlouvy o pronájmu nebo leasingové smlouvy předpokládající povinnost odkupu, neměly by být touto směrnicí dotčeny žádné právní předpisy členských států týkající se vrácení zboží nebo jakýchkoliv souvisejících otázek.

- (66) V některých případech již je ve vnitrostátních právních předpisech stanoveno, že spotřebitelům nelze zpřístupnit finanční prostředky před uplynutím určité lhůty. V těchto případech mohou spotřebitelé chtít zajistit, že koupené zboží nebo služby obdrží dříve. Proto by členské státy v případě smluv o vázaném úvěru měly mít možnost výjimečně stanovit, že přejí-li si spotřebitelé výslovně toto dřívější obdržení zakoupeného zboží nebo služeb, může být lhůta pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy zkrácena tak, aby odpovídala době, před jejímž uplynutím nelze zpřístupnit finanční prostředky.
- (67) V případě smluv o vázaném úvěru existuje mezi koupí zboží nebo služeb a smlouvou o úvěru uzavřenou pro tento účel vzájemná závislost. Proto uplatní-li spotřebitel podle práva Unie své právo na odstoupení od kupní smlouvy, neměl by být nadále vázán smlouvou o vázaném úvěru. Tím by neměla být dotčena vnitrostátní právní úprava smlouvy o vázaném úvěru v případech, kdy se kupní smlouva stala neplatnou nebo kdy spotřebitel uplatnil své právo na odstoupení od smlouvy podle vnitrostátních právních předpisů. Rovněž by neměla být dotčena práva spotřebitele podle vnitrostátních předpisů, z nichž vyplývá, že ve vztahu mezi spotřebitelem a dodavatelem zboží či poskytovatelem služeb nemůže být přijat žádný závazek ani nemůže být uskutečněna žádná platba, pokud spotřebitel nepodepsal smlouvu o úvěru za účelem financování koupě daného zboží nebo služeb.

- (68) Smluvní strany by měly mít právo obvyklým způsobem ukončovat platnost smlouvy o úvěru na dobu neurčitou. Je-li to dohodnuto ve smlouvě o úvěru, měl by mít věřitel navíc právo pozastavit z objektivně opodstatněných důvodů právo spotřebitele na čerpání ze smlouvy o úvěru na dobu neurčitou. Tyto důvody mohou zahrnovat například podezření na neoprávněné nebo podvodné použití úvěru nebo podstatně zvýšené riziko, že spotřebitel nebude schopen plnit svou povinnost úvěr splatit. Tato směrnice se nedotýká vnitrostátního smluvního práva upravujícího právo smluvních stran ukončit smluvní vztah ze smlouvy o úvěru z důvodu porušení smlouvy.
- (69) V případě problémů souvisejících s kupní smlouvou by za určitých podmínek mělo být spotřebiteli umožněno uplatnit prostředky nápravy vůči věřiteli. Členské státy by však měly určit, v jakém rozsahu a za jakých podmínek musí spotřebitel uplatnit uvedené prostředky nápravy vůči dodavateli zboží nebo poskytovateli služeb, zejména podat na něj žalobu, předtím, než je oprávněn uplatnit je vůči věřiteli. Spotřebitelé by neměli být zbaveni svých práv zaručených ve vnitrostátních právních předpisech o společné a nerozdílné odpovědnosti dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb a věřitele.

- (70) Spotřebitel by měl mít právo splnit své závazky před uplynutím lhůty stanovené ve smlouvě o úvěru. Podle výkladu Soudního dvora Evropské unie ve věci Lexitor¹ zahrnuje právo spotřebitele na snížení celkových nákladů úvěru pro spotřebitele v případě předčasného splacení úvěru všechny náklady, které nese spotřebitel. Snížení celkových nákladů úvěru pro spotřebitele by mělo být úměrné zbývajícím době trvání smlouvy o úvěru a mělo by zahrnovat rovněž náklady, které nejsou závislé na době trvání dané smlouvy o úvěru, včetně nákladů, které jsou plně vyčerpány v době poskytnutí úvěru. Daně a poplatky, které jsou uplatňovány třetí osobou, jsou jí placeny přímo, a které nezávisí na době trvání smlouvy o úvěru, by však neměly být brány při výpočtu snížení v úvahu, neboť tyto náklady neukládá věřitel, a proto je věřitel ani nemůže jednostranně změnit. Při výpočtu snížení by však měly být zohledněny poplatky, které ve prospěch třetí osoby účtuje věřitel. V případě předčasného splacení by věřitel měl mít nárok na spravedlivé a objektivně odůvodněné odškodnění za náklady přímo spojené s předčasným splacením úvěru, a to s přihlédnutím k případným souvisejícím úsporám věřitele. Při stanovování metody výpočtu odškodnění je však důležité dodržovat několik zásad. Výpočet odškodnění, na něž má věřitel nárok, by měl být transparentní a srozumitelný spotřebiteli již v předmluvní fázi a v každém případně v průběhu plnění smlouvy o úvěru. Metoda výpočtu by navíc měla být snadno použitelná pro věřitele a měla by usnadnit kontrolu odškodnění příslušnými orgány. Z těchto důvodů a s ohledem na to, že spotřebitelský úvěr není vzhledem k délce svého trvání a výši financován pomocí nástrojů dlouhodobého financování, by měla být horní hranice pro výši odškodnění stanovena paušální sazbou. Tento přístup odráží specifickou povahu spotřebitelských úvěrů a neměl by jím být dotčen přístup k dalším produktům, které jsou financovány pomocí nástrojů dlouhodobého financování, jakými jsou například hypoteční úvěry s pevnou úrokovou sazbou.

¹ Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. září 2019 ve věci Lexitor, C-383/18, ECLI:EU:C:2019:702.

- (71) Členské státy by měly mít právo stanovit, že v případě předčasného splacení může věřitel uplatňovat nárok na odškodnění pouze tehdy, pokud částka splacená za 12 měsíců přesáhne hranici stanovenou členskými státy. Při stanovení této hranice, která by neměla být vyšší než 10 000 EUR, by členské státy měly zohlednit průměrnou výši spotřebitelských úvěrů na svém trhu.
- (72) Na podporu vytvoření a fungování vnitřního trhu a zajištění vysokého stupně ochrany spotřebitelů v celé Unii je nutné zajistit srovnatelnost informací týkajících se ročních procentních sazeb nákladů v rámci celé Unie.
- (73) V řadě členských států je běžnou praxí stanovení horních hranic pro zápůjční úrokové sazby, roční procentní sazby nákladů nebo celkové náklady úvěru pro spotřebitele. Tento systém horních hranic se pro ochranu spotřebitelů před příliš vysokými zápůjčními úrokovými sazbami, ročními procentními sazbami nákladů nebo celkovými náklady úvěru pro spotřebitele ukázal jako přínosný. V tomto ohledu by členské státy měly mít možnost zachovat svůj stávající právní režim. Ve snaze zvýšit ochranu spotřebitele, aniž by byla členským státům ukládána zbytečná omezení, by měla být zavedena vhodná opatření, jako jsou stanovení horních hranic nebo určení sazeb považovaných za lichevní, která budou účinně předcházet nekalému jednání a zajistí, aby vůči spotřebitelům nebyly uplatňovány přehnaně vysoké zápůjční úrokové sazby, roční procentní sazby nákladů nebo celkové náklady úvěru pro spotřebitele.

- (74) K zajištění transparentnosti by Komise měla tato opatření zavedená členskými státy zveřejnit, a to stručnou a jasnou formou.
- (75) V právních předpisech jednotlivých členských států týkajících se podnikatelského chování při poskytování smluv o úvěru existují podstatné rozdíly. I přes rozmanitost typů subjektů zapojených do zprostředkování úvěrů jsou na úrovni Unie nezbytné určité standardy pro zajištění vysoké úrovně profesionality a služeb.
- (76) Použitelný právní rámec Unie by měl poskytnout spotřebitelům důvěru, že věřitelé a zprostředkovatelé úvěru berou v úvahu zájmy spotřebitele, mimo jiné jeho možnou zranitelnost a obtíže při porozumění danému produktu, na základě informací, které mají v daném okamžiku k dispozici, a na základě přiměřených předpokladů o rizicích pro situaci spotřebitele po celou dobu trvání navrhované smlouvy o úvěru. Klíčovým prvkem zajištění této spotřebitelské důvěry je požadavek na zajištění vysokého stupně spravedlnosti, čestnosti a profesionality v odvětví, což zahrnuje rovněž odpovědné chování za účelem zamezení praktik, jež mají negativní dopad na spotřebitele, a náležitého řešení střetů zájmů, včetně střetů zájmů vyplývajících ze způsobu odměňování, jakož i na poskytování poradenství v nejlepším zájmu spotřebitele.

- (77) Za účelem dosažení vysoké úrovně profesionality je vhodné zajistit, aby příslušní pracovníci věřitelů a zprostředkovatelů úvěru měli odpovídající úroveň znalostí a odborné způsobilosti. Mělo by proto být vyžadováno, aby věřitelé a zprostředkovatelé úvěru na úrovni obchodní společnosti prokazovali odpovídající znalosti a odbornou způsobilost, a to na základě minimálních požadavků na znalosti a odbornou způsobilost. Členské státy by měly mít možnost zavést nebo ponechat v platnosti tyto požadavky vůči jednotlivým fyzickým osobám a přizpůsobit minimální požadavky na znalosti a odbornou způsobilost jednotlivým typům věřitelů a zprostředkovatelů úvěru, zejména pokud jednají v rámci vedlejší činnosti. Pro účely této směrnice by mezi pracovníky přímo zapojené do činností podle této směrnice měli patřit jak pracovníci, kteří přicházejí do styku se spotřebiteli, tak pracovníci, kteří s nimi do styku nepřicházejí, jako jsou vedoucí pracovníci a případně členové statutárních orgánů věřitelů nebo zprostředkovatelů úvěru či obou, kteří ve sjednávání smlouvy o úvěru hrají důležitou úlohu. Osoby vykonávající podpůrné funkce, které nesouvisejí se sjednáváním smluv o úvěru, včetně personálu oddělení lidských zdrojů nebo informačních a komunikačních technologií, by za pracovníky podle této směrnice považovány být neměly. Členské státy by měly zavést opatření na podporu zvyšování povědomí o požadavcích této směrnice u věřitelů nebo zprostředkovatelů úvěru z řad malých a středních podniků a snadnějšího dodržování těchto požadavků, jako jsou informační kampaně, uživatelské příručky a programy školení zaměstnanců.

- (78) Aby se zvýšila schopnost spotřebitelů činit v otázkách zodpovědného přijímání úvěrů a řízení dluhu informovaná rozhodnutí, měly by členské státy prosazovat opatření na podporu vzdělávání spotřebitelů, pokud jde o zodpovědné přijímání úvěrů a řízení dluhu, zejména v souvislosti se smlouvami o spotřebitelském úvěru, jakož i se správou rozpočtu obecně. Takovou povinnost by bylo možné splnit s přihlédnutím k rámci pro finanční kompetence, který vypracuje Unie společně s Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj. Je obzvláště důležité poskytnout poradenství spotřebitelům, kteří spotřebitelský úvěr přijímají poprvé, zejména pokud tak činí prostřednictvím digitálních nástrojů. V této souvislosti by Komise měla nalézt příklady osvědčených postupů, jež usnadní další rozvoj opatření na zvýšení finanční informovanosti spotřebitelů. Komise by mohla takové příklady osvědčených postupů zveřejňovat s přihlédnutím k obdobným zprávám vypracovaným v souvislosti s jinými legislativními akty Unie. Při vytváření a podpoře těchto opatření by členské státy měly vést konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami, včetně organizací spotřebitelů. Taková povinnost by neměla členským státům bránit v poskytování dalšího finančního vzdělávání.

- (79) Vzhledem k závažným důsledkům, které má pro věřitele a spotřebitele a potenciálně i finanční stabilitu, je nezbytné, aby se věřitelé vznikajícím úvěrovým rizikem zabývali již v rané fázi a zavedli opatření nezbytná k zajištění toho, že před zahájením řízení o vymáhání pohledávky projeví, bude-li to vhodné, přiměřenou shovívavost. Při rozhodování o tom, zda je vhodné uplatnit opatření shovívavosti, nebo zda je důvodné je nabízet opakovaně, by měl věřitel, by měl věřitel mimo jiné zohlednit individuální poměry spotřebitele, jako jsou zájmy a práva spotřebitele, jeho schopnost splácet úvěr a jeho přiměřené potřeby na pokrytí životních nákladů, a měl by omezit náklady spotřebitele v případě prodlení. Zejména pokud spotřebitel na nabídku věřitele v přiměřené lhůtě nebude reagovat, nemělo by se od věřitele požadovat, aby opatření shovívavosti nabídl opakovaně. Členské státy by neměly bránit stranám smlouvy o úvěru v tom, aby si výslovně sjednaly, že ke splacení úvěru postačuje převod zboží, na které se vztahuje smlouva o vázaném úvěru, nebo převod výnosů z prodeje tohoto zboží na věřitele.

- (80) Pokud jsou opatření shovívavosti považována za vhodná, měla by zahrnovat změnu podmínek původní smlouvy o úvěru a mohla by mimo jiné zahrnovat úplné nebo částečné refinancování smlouvy o úvěru. Změna těchto podmínek by mohla mimo jiné zahrnovat: prodloužení doby trvání smlouvy o úvěru; změnu druhu smlouvy o úvěru, odložení úhrady všech nebo části splátek na určitou dobu, snížení zápůjční úrokové sazby; nabídku platebních prázdnin, částečné splacení, přepočet měny a částečné odpuštění dluhu a jeho konsolidaci. Pokud jsou opatření shovívavosti považována za vhodná, věřitelé by neměli mít povinnost provést při změně podmínek smlouvy o úvěru posouzení úvěruschopnosti, ledaže by se celková částka splatná spotřebitelem v důsledku takové změny podmínek významně zvýšila. Povinností uplatňovat opatření shovívavosti by neměla být dotčena vnitrostátní pravidla pro řízení o vymáhání pohledávky; členské státy by nicméně měly zajistit, aby opatření shovívavosti stanovená v této směrnici byla řádně uplatňována.

- (81) Spotřebitelé, kteří čelí obtížím při plnění svých finančních závazků, mohou při řízení svých dluhů využívat specializované pomoci. Finanční obtíže zahrnují širokou škálu situací, přičemž jedním příkladem z mnoha je prodlení se splácením dluhu o více než 90 dnů. Cílem služeb dluhového poradenství je pomoci spotřebitelům, kteří se potýkají s finančními obtížemi, a vést je k uhrazení co největší části jejich nesplacených dluhů při udržení přiměřené životní úrovně a zachování jejich důstojnosti. Uvedená individuální a nezávislá pomoc může zahrnovat právní poradenství, řízení osobních financí a dluhů i sociální a psychologickou pomoc. Pomoc by měly poskytovat profesionální subjekty, které nejsou věřiteli, zprostředkovateli úvěru, poskytovateli služeb skupinového financování úvěru, obchodníky s úvěry či správci úvěrů a jsou na nich nezávislé. Členské státy by měly zajistit, aby služby dluhového poradenství poskytované nezávislými profesionálními subjekty byly zpřístupněny spotřebitelům přímo či nepřímo a pouze s omezenými poplatky. Tyto poplatky by v zásadě měly pokrývat pouze provozní náklady a neměly by spotřebitele, kteří mají nebo by mohli mít potíže s plněním svých finančních závazků, zbytečně zatěžovat. Je-li to možné, spotřebitelé, kteří se potýkají s obtížemi při splácení svých dluhů, jsou před zahájením řízení o vymáhání pohledávky odkázáni, aby využili služeb dluhového poradenství. Služby dluhového poradenství by měly být pro spotřebitele snadno dostupné, například s přihlédnutím k místu bydliště spotřebitelů a také k jejich jazyku. Členské státy mají i nadále možnost ponechat v platnosti nebo zavádět zvláštní požadavky na služby dluhového poradenství. Věřitelé jsou zapojeni do předcházení nadměrnému zadlužení prostřednictvím včasného odhalování a podpory spotřebitelů, kteří se potýkají s finančními obtížemi. Z tohoto důvodu by věřitelé měli mít zavedeny postupy a zásady pro odhalování těchto spotřebitelů, aby bylo zajištěno, že dokáží spotřebitele efektivně odkázat na snadno dostupné služby dluhového poradenství.

- (82) K zajištění transparentnosti a stability trhu by členské státy měly až do další harmonizace zajistit zavedení vhodných opatření pro regulaci věřitelů nebo dohled nad nimi.
- (83) Členské státy by měly zajistit, aby věřitelé a zprostředkovatelé úvěru, včetně neúvěrových institucí, podléhali odpovídajícímu řízení o udělení oprávnění k činnosti, včetně postupu povolování nebo zápisu neúvěrové instituce do registru, a mechanismu dohledu příslušného orgánu. Požadavek na odpovídající řízení o udělení oprávnění k činnosti by se neměl vztahovat na úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013¹, na něž se již vztahuje proces o udělení povolení podle směrnice 2013/36/EU, ani na platební instituce ve smyslu čl. 4 bodu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366², pokud jde o služby uvedené v příloze I bodu 4 směrnice (EU) 2015/2366, ani na instituce elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES³, pokud jde o poskytování úvěrů uvedených v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) směrnice 2009/110/ES. Tím by neměla být dotčena vnitrostátní řízení o udělení oprávnění k činnosti ani mechanismy registrace či dohledu uložené platebním institucím a institucím elektronických peněz za účelem poskytování úvěrů spotřebitelům a uložené úvěrovým institucím za účelem činnosti zprostředkovatelů úvěru v souladu s právem Unie.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

- (84) Členské státy by měly mít možnost osvobodit od požadavků na udělení oprávnění k činnosti a na registraci dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb, kteří se považují za mikropodniky a malé a střední podniky ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES¹ a kteří jednají jako zprostředkovatelé úvěru v rámci vedlejší činnosti nebo kteří poskytují úvěr ve formě odložené platby za nákup zboží a služeb, které nabízejí, aniž by úvěr nabízela třetí osoba, pokud je úvěr poskytován bezúročně a bez poplatků a pouze s omezenými poplatky za opožděné platby v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Toto případné osvobození by velké podniky neměly používat k tomu, aby se vyhnuly požadavkům na udělení oprávnění k činnosti a na registraci stanoveným v této směrnici.
- (85) Tato směrnice upravuje pouze některé povinnosti zprostředkovatelů úvěru ve vztahu ke spotřebitelům. Členské státy by proto měly mít i nadále možnost ponechat v platnosti nebo zavádět dodatečné povinnosti pro zprostředkovatele úvěru včetně podmínek, za nichž může zprostředkovatel úvěru získat odměnu od spotřebitele, který si vyžádal jeho službu.

¹ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (86) Postoupení práv věřitele ze smlouvy o úvěru by nemělo způsobit, že se spotřebitel ocitne v méně výhodné pozici. Spotřebitel by měl také být v případě, že je smlouva o úvěru postoupena třetí osobě, řádně vyrozuměn. Pokud však původní věřitel po dohodě s postupníkem i nadále spravuje úvěr ve vztahu ke spotřebiteli, nemá spotřebitel žádný významný zájem na tom, aby byl o postoupení vyrozuměn. Proto by požadavek na úrovni Unie, aby byl spotřebitel v těchto případech o postoupení vyrozuměn, nebyl přiměřený.
- (87) Členské státy by měly mít i nadále možnost ponechat v platnosti nebo zavádět vnitrostátní předpisy, které stanoví hromadné formy komunikace, pokud je to nezbytné pro účely související s efektivitou složitých operací, jakými jsou sekuritizace nebo likvidace aktiv, k nimž dochází při nucené správní likvidaci bank.

- (88) Spotřebitelé by měli mít přístup k přiměřeným, rychlým a účinným postupům alternativního řešení sporů vyplývajících z práv a povinností týkajících se smluv o úvěru, v příslušných případech s využitím stávajících subjektů. Pokud se jedná o relevantní smluvní spory, je tento přístup již zajištěn směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU¹. Spotřebitelé by však měli mít i přístup k alternativním postupům řešení sporů v případě předsmuvních sporů týkajících se práv a povinností stanovených touto směrnicí, například v souvislosti s požadavky na předsmuvní informace, poradenskými službami a posouzením úvěruschopnosti a také ve vztahu k informacím poskytovaným zprostředkovateli úvěru, kteří dostávají odměnu od věřitelů, a proto nemají se spotřebiteli přímý smluvní vztah. Uvedené postupy alternativního řešení sporů a subjekty, které je nabízejí, by měly splňovat požadavky na kvalitu stanovené ve směrnici 2013/11/EU.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

- (89) Členské státy by měly určit příslušné orgány oprávněné k tomu, aby zajistily prosazování této směrnice, a měly by zajistit, aby tyto příslušné orgány měly veškeré vyšetřovací a donucovací pravomoci i přiměřené zdroje nezbytné k plnění jejich úkolů. Členské státy by rovněž měly mít možnost udělit vnitrostátním orgánům pravomoci k produktové intervenci, pokud úvěrové produkty poškozuji spotřebitele a je třeba je stáhnout z nabídky. Členské státy by měly zohlednit údaje o měsíčních mírách selhání spojených s různými druhy spotřebitelských úvěrových produktů, které jsou relevantní pro oblast působnosti této směrnice. Příslušné orgány jednotlivých členských států by měly vzájemně spolupracovat, kdykoli je to nutné k plnění jejich povinností podle této směrnice.
- (90) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a měly by přijmout veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. I když je volba sankcí i nadále na členských státech, měly by být stanovené sankce účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy by měly o těchto sankcích a opatřeních informovat Komisi a měly by jí neprodleně oznámit veškeré jejich následné změny.

- (91) Stávající vnitrostátní ustanovení o sankcích se v rámci Unie výrazně liší. Zejména ne všechny členské státy zajišťují možnost ukládání účinných, přiměřených a odrazujících pokut obchodníkům, kteří jsou odpovědní za rozsáhlá protiprávní jednání nebo rozsáhlá protiprávní jednání s unijním rozměrem. Těmito obchodníky může být v určitých případech také skupina společností. Aby orgány členských států mohly ukládat účinné, přiměřené a odrazující sankce za rozsáhlá protiprávní jednání a za rozsáhlá protiprávní jednání s unijním rozměrem, která jsou předmětem koordinovaných vyšetřovacích a donucovacích opatření v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394¹, měly by být jako součást sankcí za tato protiprávní jednání zavedeny pokuty.
- (92) Za účelem zvýšení transparentnosti a důvěry spotřebitelů by příslušné orgány měly být oprávněny zveřejnit jakoukoli správní sankci, která je uložena za nedodržení opatření přijatých podle této směrnice, ledaže by toto zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo dotčeným osobám neúměrnou škodu.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 1).

- (93) Je třeba přezkoumat efektivitu této směrnice spolu s pokrokem při vytváření vnitřního trhu s vysokou úrovní ochrany spotřebitele, pokud jde o smlouvy o úvěru. Komise by měla každé čtyři roky provést hodnocení této směrnice s cílem posoudit horní hranici 100 000 EUR stanovenou v této směrnici a procentní podíly používané pro výpočet odškodnění splatného v případě předčasného splacení, jakož i posouzení toho, zda je oblast působnosti této směrnice i nadále vhodná ve vztahu ke smlouvám o úvěru, které jsou zajištěny nemovitostmi, které nejsou určeny k bydlení. Toto hodnocení by mělo rovněž zahrnovat analýzu vývoje trhu se spotřebitelskými úvěry, které podporují ekologickou transformaci, a posouzení potřeby dalších opatření ke zlepšení využívání těchto úvěrů, jakož i posouzení uplatňování sankcí uložených v souladu s touto směrnicí, zejména jejich účinnosti a odrazujícího účinku. Při hodnocení této směrnice by Komise měla analyzovat hospodářské trendy v Unii a situaci na dotčeném trhu, jako jsou vznik nových forem finančních služeb, digitální trendy a objemy a trendy přeshraničního poskytování úvěrů. Rovněž by se měla zabývat efektivitou této směrnice, včetně nákladů a přínosů, které z ní vyplývají pro podniky a spotřebitele. Skupinové financování se stále větší měrou stává druhem financování dostupným spotřebitelům, obvykle na nízké výdaje nebo investice. Služby skupinového financování jsou vyňaty z oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503¹, a to včetně služeb usnadňujících poskytnutí úvěru, které jsou poskytovány spotřebitelům. Komise by měla posoudit potřebu dalších opatření na ochranu spotřebitelů, kteří se snaží získat úvěr nebo investovat prostřednictvím poskytovatele služeb skupinového financování.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1503 ze dne 7. října 2020 o evropských poskytovatelích služeb skupinového financování pro podniky a o změně nařízení (EU) 2017/1129 a směrnice (EU) 2019/1937 (Úř. věst. L 347, 20.10.2020, s. 1).

- (94) Jelikož cíle této směrnice, totiž stanovení společných pravidel pro některé aspekty právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelských úvěrů, nemůže být s ohledem na vývoj trhu související s digitalizací a na cíl usnadnit přeshraniční poskytování úvěrů uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (95) Za účelem změny jiných prvků než podstatných prvků této směrnice by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o dodatečné předpoklady pro výpočet roční procentní sazby nákladů. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (96) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech¹ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (97) S přihlédnutím k počtu změn, které musí být ve směrnici 2008/48/ES provedeny s ohledem na vývoj v oblasti spotřebitelských úvěrů, jakož i v zájmu zajištění srozumitelnosti právních předpisů Unie, měla by být uvedená směrnice zrušena a nahrazena touto směrnicí.
- (98) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725² a dne 26. srpna 2021 vydal své stanovisko³,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

¹ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

³ Úř. věst. C 403, 6.10.2021, s. 5.

Kapitola I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví společný rámec pro harmonizaci některých aspektů právních a správních předpisů členských států, které se týkají smluv o spotřebitelském úvěru.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na smlouvy o úvěru.
2. Tato směrnice se nevztahuje na:
 - a) smlouvy o úvěru, které jsou zajištěny zástavním právem k nemovitosti nebo jiným srovnatelným zajištěním běžně používaným v členském státě ve vztahu k nemovitosti nebo jiným právem souvisejícím s nemovitostí;

- b) smlouvy o úvěru, jejichž účelem je nabytí nebo zachování vlastnických práv k pozemku nebo ke stávající nebo projektované budově včetně prostor využívaných pro živnost, podnikání nebo povolání;
- c) smlouvy o úvěru na celkovou výši úvěru vyšší než 100 000 EUR;
- d) smlouvy o úvěru, kde úvěr poskytuje zaměstnavatel svým zaměstnancům jako vedlejší činnost buď bezúročně, nebo jej nabízí s ročními procentními sazbami nákladů, které jsou nižší, než jsou sazby převažující na trhu, a které nejsou nabízeny veřejnosti;
- e) smlouvy o úvěru, jež jsou uzavírány s investičními podniky ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU¹ nebo s úvěrovými institucemi ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013 proto, aby investor mohl provést operaci v souvislosti s jedním nebo více finančními nástroji uvedenými v oddíle C přílohy I směrnice 2014/65/EU, jsou-li investiční podnik nebo úvěrová instituce poskytující úvěr do této operace zapojeny;
- f) smlouvy o úvěru, které jsou výsledkem urovnání dosaženého před soudem nebo jiným orgánem stanoveným zákonem;

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

- g) smlouvy o nájmu nebo leasingu, u nichž povinnost nebo právo koupit předmět smlouvy není stanovena ani v samotné smlouvě, ani v žádné jiné smlouvě;
- h) odložené platby, kdy:
 - i) dodavatel zboží nebo poskytovatel služeb, aniž by třetí osoba nabízela úvěr, poskytují spotřebiteli čas na zaplacení jimi dodaného zboží nebo jimi poskytnutých služeb,
 - ii) částka úvěru je splatná bez úroků a bez jakýchkoli dalších poplatků a pouze s omezenými poplatky placenými spotřebitelem za opožděné platby uloženými v souladu s vnitrostátními právními předpisy; a
 - iii) platba má být zcela provedena do 50 dnů od dodání zboží nebo poskytnutí služeb.

V případě odložených plateb nabízených dodavateli zboží nebo poskytovateli služeb, kteří nejsou mikropodnikem ani malým nebo středním podnikem ve smyslu doporučení 2003/361/ES, jestliže takoví dodavatelé nebo poskytovatelé nabízejí služby informační společnosti ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535¹ spočívající v uzavírání smluv o koupi zboží nebo poskytování služeb se spotřebiteli na dálku ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice 2011/83/EU, se výjimka z působnosti této směrnice použije pouze, jsou-li splněny tyto podmínky:

- i) třetí osoba nenabízí ani nekupuje úvěr;
 - ii) platba má být zcela provedena do 14 dní od dodání zboží nebo poskytnutí služeb; a
 - iii) částka úvěru je splatná bez úroků a bez jakýchkoli dalších poplatků a pouze s omezenými poplatky placenými spotřebitelem za opožděné platby uloženými v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
- i) smlouvy o úvěru, které se vztahují k bezplatně odložené platbě stávajícího dluhu;

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (kodifikované znění) (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

- j) smlouvy o úvěru, u nichž se po spotřebiteli žádá, aby jako záruku složil věřiteli do úschovy nějakou věc, a v nichž je odpovědnost spotřebitele striktně omezena na tuto uschovanou věc;
- k) smlouvy o úvěru související s půjčkami poskytovanými omezenému okruhu veřejnosti na základě právního předpisu pro účely obecného zájmu a za nižších zápůjčních úrokových sazeb, než jaké převažují na trhu, nebo zcela bezúročně, nebo na základě jiných podmínek, jež jsou pro spotřebitele výhodnější než podmínky převažující na trhu;
- l) smlouvy o úvěru již existující ke dni ... [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost]; články 23 a 24, čl. 25 odst. 1 druhá věta, čl. 25 odst. 2 a články 28 a 39 se však použijí na všechny smlouvy o úvěru na dobu neurčitou již existující ke dni ... [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost].

3. Aniž je dotčen odst. 2 písm. c), vztahuje se tato směrnice na smlouvy o úvěru na celkovou výši úvěru přesahující 100 000 EUR, které nejsou zajištěny zástavním právem k nemovitosti, ani jiným srovnatelným zajištěním běžně používaným v členském státě ve vztahu k nemovitosti, ani jiným právem souvisejícím s nemovitostí, je-li účelem těchto smluv o úvěru rekonstrukce nemovitosti určené k bydlení.

4. V případě smluv o úvěru ve formě překročení se použijí pouze tyto články:
- a) články 1, 2, 3, 17, 19, 25, 31, 35 a 36 a 39 až 50 a
 - b) článek 18, nestanoví-li členské státy jinak.
5. Členské státy mohou z působnosti této směrnice vyjmout smlouvy o úvěru ve formě debetních karet s odloženou splatností:
- a) které poskytuje úvěrová nebo platební instituce;
 - b) podle jejichž podmínek musí být úvěr splacen do 40 dnů a
 - c) které jsou bezúročné a spojené pouze s omezenými poplatky za poskytování platebních služeb.
6. Členské státy mohou stanovit, že pouze články 1, 2, 3, 7, 8, 11, 19 a 20, čl. 21 odst. 1 první pododstavec písm. a) až h) a l), čl. 21 odst. 3 první pododstavec a články 23, 25 a 28 až 50 se použijí v případě smluv o úvěru uzavřených organizací, jejíž členství je omezeno na osoby bydlící nebo zaměstnané v konkrétní oblasti nebo zaměstnance konkrétního zaměstnavatele včetně jeho bývalých zaměstnanců, kteří jsou v důchodu, nebo osoby splňující jiné podmínky stanovené podle vnitrostátních právních předpisů jako základ pro existenci společné vazby mezi členy, a která splňuje všechny tyto podmínky:
- a) je založena pro vzájemný prospěch svých členů;

- b) nevytváří zisk ve prospěch jiných osob, než jsou její členové;
- c) plní sociální účel, jak to vyžadují vnitrostátní právní předpisy;
- d) přijímá a spravuje úspory pouze svých členů a poskytuje úvěrové zdroje pouze jim;
- e) poskytuje úvěr na základě roční procentní sazby nákladů, která je nižší než sazba převládající na trhu nebo která podléhá horní hranici stanovené ve vnitrostátních právních předpisech.

Členské státy mohou vyjmout z oblasti působnosti této směrnice smlouvy o úvěru uzavřené organizací podle prvního pododstavce, pokud celková hodnota všech existujících smluv o úvěru uzavřených touto organizací není významná ve vztahu k celkové hodnotě všech existujících smluv o úvěru v členském státě, v němž má organizace sídlo, a celková hodnota všech existujících smluv o úvěru uzavřených všemi takovými organizacemi v daném členském státě je nižší než 1 % celkové hodnoty všech existujících smluv o úvěru uzavřených v tomto členském státě.

Členské státy každoročně posoudí, zda jsou podmínky pro uplatňování jakékoli výjimky podle druhého pododstavce nadále splňovány, a přijmou opatření ke zrušení výjimky v případech, kdy se domnívají, že tyto podmínky již splněny nejsou.

7. Členské státy mohou stanovit, že pouze články 1, 2, 3, 7, 8, 11, 19 a 20, čl. 21 odst. 1 první pododstavec písm. a) až h), l) a r), čl. 21 odst. 3 a články 23, 25, 28 až 38 a 40 až 50 se použijí na smlouvy o úvěru mezi věřitelem a spotřebitelem o odložení platby nebo metodách splácení, pokud spotřebitel již je nebo pravděpodobně bude v prodlení podle původní smlouvy o úvěru a pokud jsou splněny tyto podmínky:
- a) je pravděpodobné, že by toto ujednání mohlo odvrátit případné soudní řízení týkající se tohoto prodlení spotřebitele;
 - b) pokud by spotřebitel ujednání přijal, nepodléhal by méně výhodným podmínkám, než byly stanoveny v původní smlouvě o úvěru.
8. Členské státy mohou stanovit, že čl. 8 odst. 3 písm. d), e) a f), čl. 10 odst. 5, čl. 11 odst. 4 a čl. 21 odst. 3 se nepoužijí na jednu nebo více z těchto smluv o úvěru:
- a) smlouvy o úvěru na celkovou výši úvěru nižší než 200 EUR;
 - b) smlouvy o úvěru, u nichž je úvěr poskytován bezúročně a bez jakýchkoli dalších poplatků;
 - c) smlouvy o úvěru, podle nichž musí být úvěr splacen do tří měsíců a platí se pouze nevýznamné poplatky.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „spotřebitelem“ fyzická osoba, jež jedná za účelem nesouvisejícím s její živností, podnikáním nebo povoláním;
- 2) „věřitelem“ fyzická nebo právnická osoba, které v rámci své živnosti, podnikání nebo povolání poskytují nebo slibují poskytnout úvěr;
- 3) „smlouvou o úvěru“ smlouva, na jejímž základě věřitel poskytuje nebo slibuje poskytnout spotřebiteli úvěr ve formě odložené platby, půjčky nebo jiné podobné finanční služby, s výjimkou smluv o průběžném poskytování služeb nebo dodávání zboží stejného druhu, kdy spotřebitel za tyto služby nebo zboží po dobu jejich poskytování nebo dodávání platí ve splátkách;
- 4) „doplňkovou službou“ služba nabízená spotřebiteli ve spojení se smlouvou o úvěru;

- 5) „celkovými náklady úvěru pro spotřebitele“ veškeré náklady, včetně úroku, provizí, daní a veškerých dalších poplatků, které spotřebitel musí zaplatit v souvislosti se smlouvou o úvěru a které jsou věřiteli známy, s výjimkou nákladů na notáře; náklady související s doplňkovými službami ve vztahu k dané smlouvě o úvěru, zejména pojistné, jsou rovněž zahrnuty do celkových nákladů úvěru pro spotřebitele, pokud je navíc uzavření smlouvy o poskytnutí těchto doplňkových služeb povinné pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek;
- 6) „celkovou částkou splatnou spotřebitelem“ součet celkové výše úvěru a celkových nákladů úvěru pro spotřebitele;
- 7) „roční procentní sazbou nákladů“ neboli „RPSN“ celkové náklady úvěru pro spotřebitele vyjádřené jako roční procento celkové výše úvěru a vypočítané podle článku 30;
- 8) „zápůjční úrokovou sazbou“ úroková sazba vyjádřená jako pevná nebo pohyblivá procentní sazba uplatňovaná ročně na čerpanou výši úvěru;

- 9) „pevnou zápůjční úrokovou sazbou“ zápůjční úroková sazba, na níž se věřitel a spotřebitel dohodnou ve smlouvě o úvěru na celou dobu trvání smlouvy o úvěru, nebo více zápůjčních úrokových sazeb, na nichž se věřitel a spotřebitel dohodnou ve smlouvě o úvěru na dílčí období, na něž jsou stanoveny zápůjční úrokové sazby výhradně neměnnou konkrétní procentní hodnotou. Nejsou-li ve smlouvě o úvěru stanoveny všechny zápůjční úrokové sazby, považuje se zápůjční úroková sazba za pevně stanovenou pouze pro dílčí období, pro která jsou zápůjční úrokové sazby stanoveny výhradně neměnnou konkrétní procentní hodnotou sjednanou při uzavření smlouvy o úvěru;
- 10) „celkovou výší úvěru“ horní hranice nebo souhrn všech částek, jež jsou dány k dispozici podle smlouvy o úvěru;
- 11) „trvalým nosičem“ každý nástroj, který spotřebiteli umožňuje uchovávat informace určené jemu osobně způsobem vhodným pro jejich budoucí použití po dobu přiměřenou jejich účelu a který umožňuje reprodukci uchovávaných informací v nezměněném stavu;
- 12) „zprostředkovatelem úvěru“ fyzická nebo právnická osoba, které nejednají jako věřitel ani jako notář, ani se nejedná o osoby, které pouze přímo či nepřímo seznámí spotřebitele s určitým věřitelem, a které při výkonu své živnosti, podnikání nebo povolání za odměnu, která může mít peněžitou anebo jakoukoli jinou dohodnutou finanční podobu:
- a) spotřebitelům předkládají nebo nabízejí smlouvy o úvěru;

- b) pomáhají spotřebitelům v souvislosti se smlouvami o úvěru prováděním přípravných prací nebo jiných předsmulvních administrativních činností, než jsou činnosti uvedené v písmeni a), nebo
 - c) uzavírají smlouvy o úvěru se spotřebiteli jménem věřitele;
- 13) „předsmulvnými informacemi“ informace, které jsou poskytnuty předtím, než je spotřebitel vázán smlouvou o úvěru, nebo, připadá-li to v úvahu, než předloží závaznou nabídku úvěru, a které spotřebitel potřebuje, aby byl schopen porovnat různé nabídky úvěru a učinit informované rozhodnutí, zda smlouvu o úvěru uzavře;
 - 14) „profilováním“ profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679;
 - 15) „vázaným prodejem“ nabízení nebo prodej smlouvy o úvěru v balíčku s dalšími, odlišnými finančními produkty nebo službami, přičemž smlouva o úvěru není spotřebiteli samostatně k dispozici;
 - 16) „spojeným prodejem“ nabízení nebo prodej smlouvy o úvěru v balíčku s dalšími, odlišnými finančními produkty nebo službami, přičemž smlouva o úvěru je spotřebiteli rovněž k dispozici samostatně, avšak nikoli nutně za stejných podmínek jako při nabídce ve spojení s těmito dalšími produkty nebo službami;
 - 17) „poradenskými službami“ individuální doporučení spotřebiteli ohledně jedné či více transakcí týkajících se smluv o úvěru, která představují činnost oddělenou od poskytování úvěru a od činností zprostředkovatele úvěru ve smyslu bodu 12;

- 18) „možností přečerpání“ výslovná smlouva o úvěru, na jejímž základě věřitel zpřístupňuje spotřebiteli finanční prostředky, které přesahují aktuální zůstatek na běžném účtu spotřebitele;
- 19) „překročením“ mlčky uznané přečerpání, na jehož základě věřitel zpřístupňuje spotřebiteli finanční prostředky, které přesahují aktuální zůstatek na běžném účtu spotřebitele nebo smlouvenou možnost přečerpání;
- 20) „smlouvou o vázaném úvěru“ smlouva o úvěru, kde:
- a) dotyčný úvěr nebo služby slouží výhradně k financování smlouvy o dodání konkrétního zboží nebo poskytnutí konkrétní služby a
 - b) tyto dvě smlouvy tvoří z objektivního hlediska obchodní celek; má se za to, že se jedná o obchodní celek, pokud úvěr pro spotřebitele financuje sám dodavatel zboží nebo poskytovatel služby nebo, v případě úvěru financovaného třetí osobou, pokud věřitel využije služeb dodavatele zboží nebo poskytovatele služeb v souvislosti s marketingem, uzavřením nebo přípravou smlouvy o úvěru nebo pokud je konkrétní zboží nebo poskytnutí konkrétní služby výslovně uvedeno ve smlouvě o úvěru;
- 21) „předčasným splacením“ úplné nebo částečné splnění závazků spotřebitele plynoucích ze smlouvy o úvěru před datem dohodnutým v této smlouvě;

- 22) „službami dluhového poradenství“ individuální pomoc technické, právní nebo psychologické povahy poskytovaná nezávislými profesionálními subjekty, které nejsou zejména věřiteli nebo zprostředkovateli úvěru nebo obchodníky s úvěry nebo správci úvěru ve smyslu čl. 3 bodů 6 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2167¹, ve prospěch spotřebitelů, kteří mají nebo by mohli mít potíže s plněním svých finančních závazků.

Článek 4

Přepočít částek vyjádřených v eurech na národní měnu

1. Pro účely této směrnice použijí členské státy, které převádějí částky vyjádřené v eurech na svou národní měnu, při přepočtu zpočátku směnný kurz platný ke dni ... [datum vstupu této směrnice v platnost].
2. Členské státy mohou částky vzniklé přepočtem podle odstavce 1 zaokrouhlovat, nepřesáhne-li takové zaokrouhlení částku 10 EUR.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2167 ze dne 24. listopadu 2021 o správcích úvěru a obchodnících s úvěry a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU (Úř. věst. L 438, 8.12.2021, s. 1).

Článek 5

Povinnost bezplatně poskytovat informace spotřebiteli

Členské státy vyžadují, aby informace poskytované spotřebitelům v souladu s touto směrnicí byly spotřebiteli poskytovány bezplatně bez ohledu na použitý nosič

Článek 6

Zákaz diskriminace

Členské státy zajistí, aby podmínky, které mají být splněny pro poskytnutí úvěru, nediskriminovaly spotřebitele oprávněně pobývající v Unii na základě jejich státní příslušnosti nebo místa bydliště ani na základě jakéhokoli důvodu uvedeného v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie, pokud tito spotřebitelé v Unii podávají žádost o smlouvu o úvěru, takovou smlouvu uzavírají nebo ji mají uzavřenou.

Prvním pododstavcem není dotčena možnost nabídnout rozdílné podmínky týkající se přístupu k úvěru, pokud jsou tyto rozdílné podmínky náležitě odůvodněny objektivními kritérii.

Kapitola II

Informace, které mají být poskytnuty před uzavřením smlouvy o úvěru

Článek 7

Reklama a marketing smluv o úvěru

Aniž je dotčena směrnice 2005/29/ES, vyžadují členské státy, aby veškerá reklamní a marketingová komunikace týkající se smluv o úvěru byla přiměřená, jasná a nezavádějící. V této reklamní a marketingové komunikaci jsou zakázány formulace, které mohou u spotřebitele vyvolat falešná očekávání ohledně dostupnosti nebo nákladů úvěru nebo ohledně celkové částky splatné spotřebitelem.

Článek 8

Standardní informace uváděné v reklamě na smlouvy o úvěru

1. Členské státy vyžadují, aby reklama týkající se smluv o úvěru obsahovala jasné a zřetelné varování, které spotřebitele upozorní na to, že půjčování si stojí peníze, a to pomocí formulace „Pozor! Půjčit si peníze stojí peníze“ nebo jiné rovnocenné formulace.

2. Členské státy vyžadují, aby reklama týkající se smluv o úvěru, jež uvádí úrokovou sazbu nebo jakékoli číselné údaje o jakýchkoli nákladech úvěru pro spotřebitele, obsahovala standardní informace v souladu s tímto článkem.

Povinnost uvedená v prvním pododstavci se neuplatní, pokud vnitrostátní právo vyžaduje, aby v reklamě týkající se smluv o úvěru, která neuvádí úrokovou sazbu ani jakékoli číselné údaje o nákladech úvěru pro spotřebitele ve smyslu prvního pododstavce, byla uváděna roční procentní sazba nákladů.

3. Standardní informace musí být podle okolností snadno čitelné, nebo jasně slyšitelné a přizpůsobené technickým omezením nosiče použitého k reklamě a musí jasným, výstižným a zřetelným způsobem uvádět všechny tyto prvky:
- a) zápůjční úrokovou sazbu, pevnou, pohyblivou nebo obojí, spolu s údaji o veškerých poplatcích zahrnutých v celkových nákladech úvěru pro spotřebitele;
 - b) celkovou výši úvěru;
 - c) roční procentní sazbu nákladů;
 - d) připadá-li to v úvahu, dobu trvání smlouvy o úvěru;
 - e) v případě úvěru ve formě odložené platby za konkrétní zboží nebo služby cenu v hotovosti a výši případné zálohy a

- f) připadá-li to v úvahu, celkovou částku splatnou spotřebitelem a výši jednotlivých splátek.

Ve zvláštních a odůvodněných případech, kdy nosič použitý ke sdělování standardních informací podle prvního pododstavce neumožňuje jejich vizuální zobrazení, se nepoužijí písmena e) a f) uvedeného pododstavce.

- 4. Standardní informace uvedené v odst. 3 prvním pododstavci se uvádějí prostřednictvím reprezentativního příkladu.
- 5. Je-li uzavření smlouvy o doplňkové službě související se smlouvou o úvěru povinné pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek a náklady na tuto službu nelze určit předem, musí standardní informace uvedené v odst. 3 prvním pododstavci jasným, výstižným a zřetelným způsobem uvádět rovněž povinnost uzavřít smlouvu o této službě.
- 6. Aniž je dotčena směrnice 2005/29/ES, ve zvláštních a odůvodněných případech, kdy elektronický nosič použitý ke sdělení standardních informací uvedených v odstavci 3 tohoto článku neumožňuje, aby byly tyto informace jasně a zřetelně zobrazeny, musí mít spotřebitel možnost získat přístup k informacím uvedeným v odst. 3 prvním pododstavci písm. e) a f) kliknutím, rolováním nebo přejetím prstem.

7. Členské státy zakáží reklamu na úvěrové produkty, která:
- a) vybízí spotřebitele, aby žádali o úvěr, tím, že naznačuje, že úvěr zlepší jejich finanční situaci;
 - b) uvádí, že nesplacené smlouvy o úvěru nebo úvěry registrované v databázích mají na posouzení žádosti o úvěr malý vliv nebo na něj žádný vliv nemají;
 - c) nepravdivě naznačuje, že úvěr vede ke zvýšení finančních zdrojů, představuje náhradu úspor nebo může zvýšit životní úroveň spotřebitele.
8. Členské státy mohou zakázat mimo jiné reklamu na úvěrové produkty, která:
- a) zdůrazňuje snadnost nebo rychlost získání úvěru;
 - b) uvádí, že sleva je podmíněna sjednáním úvěru;
 - c) nabízí pro splacení úvěrových splátek „odklad splátek“ delší než tři měsíce.

Článek 9
Všeobecné informace

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé nebo, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatelé úvěru trvale zpřístupnili na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, který si spotřebitel zvolil, jasné a srozumitelné všeobecné informace o smlouvách o úvěru

Všeobecné informace o smlouvách o úvěru, které poskytují věřitelé nebo, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatelé úvěru ve svých prostorách, se spotřebitelům zpřístupní alespoň na papíře.

2. Všeobecné informace uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
 - a) totožnost, poštovní adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu osoby, která informace vydala;
 - b) možné účely použití úvěru;
 - c) možnou dobu trvání smluv o úvěru;
 - d) typy dostupné zápůjční úrokové sazby, přičemž se uvede, zda je pevná, pohyblivá nebo obojí, spolu se stručným popisem vlastností pevné a pohyblivé sazby, včetně souvisejících důsledků pro spotřebitele;

- e) reprezentativní příklad celkové výše úvěru, celkových nákladů úvěru pro spotřebitele, celkové částky splatné spotřebitelem a roční procentní sazby nákladů;
- f) uvedení možných dalších nákladů, které nejsou do celkových nákladů úvěru pro spotřebitele zahrnuty a které mají být v souvislosti se smlouvou o úvěru uhrazeny;
- g) spektrum různých dostupných možností splácení úvěru věřiteli, včetně počtu, četnosti a výše pravidelných splátek;
- h) popis podmínek přímo souvisejících s předčasným splacením;
- i) popis práva na odstoupení od smlouvy;
- j) uvedení doplňkových služeb, které je spotřebitel povinen si pořídit, aby úvěr získal nebo jej získal za nabízených podmínek, a připadá-li to v úvahu, upozornění, že doplňkové služby mohou být zakoupeny u poskytovatele, který není věřitelem, a
- k) obecné upozornění na možné důsledky nedodržení závazků souvisejících se smlouvou o úvěru.

Článek 10

Předsmluvní informace

1. Členské státy vyžadují, aby věřitel a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatel úvěru na základě věřitelem nabízených úvěrových podmínek a, připadá-li to v úvahu, spotřebitelem vyjádřených preferencí a poskytnutých údajů poskytli spotřebiteli jasné a srozumitelné předsmluvní informace potřebné ke srovnání různých nabídek, aby mohl spotřebitel učinit informované rozhodnutí, zda smlouvu o úvěru uzavře. Tyto předsmluvní informace se spotřebiteli poskytnou v dostatečném předstihu před tím, než je spotřebitel smlouvou o úvěru nebo nabídkou úvěru vázán, včetně případů, kdy jsou použity prostředky dálkové komunikace ve smyslu čl. 2 písm. e) směrnice 2002/65/ES.

Jsou-li předsmluvní informace podle prvního pododstavce tohoto odstavce poskytnuty méně než jeden den předtím, než je spotřebitel smlouvou o úvěru či nabídkou úvěru vázán, členské státy vyžadují, aby věřitel a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatel úvěru zaslali spotřebiteli připomenutí možnosti odstoupit od smlouvy o úvěru a postupu pro toto odstoupení v souladu s článkem 26. Toto připomenutí se spotřebiteli poskytne na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, který si spotřebitel zvolil a který je uveden ve smlouvě o úvěru, a to jeden až sedm dnů od uzavření smlouvy o úvěru nebo, připadá-li to v úvahu, od předložení závazné nabídky úvěru spotřebitelem.

2. Předsmuvní informace podle odstavce 1 se poskytují na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, který si spotřebitel zvolil, prostřednictvím formuláře „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ uvedeného v příloze I. Všechny informace uvedené ve formuláři musí být stejně výrazné. Pokud věřitel tento formulář poskytl, má se za to, že splnil požadavky na poskytnutí informací podle tohoto odstavce a podle čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice 2002/65/ES.
3. Předsmuvní informace podle odstavce 1 obsahují všechny tyto prvky, zřetelně uvedené na jedné straně první části formuláře „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“:
 - a) totožnost věřitele a, připadá-li to v úvahu, zúčastněného zprostředkovatele úvěru;
 - b) celkovou výši úvěru;
 - c) dobu trvání smlouvy o úvěru;
 - d) zápůjční úrokovou sazbu nebo všechny zápůjční úrokové sazby, pokud se za různých okolností uplatňují různé zápůjční úrokové sazby;
 - e) roční procentní sazbu nákladů a celkovou částku splatnou spotřebitelem;

- f) v případě úvěru ve formě odložené platby za konkrétní zboží nebo služby a v případě smluv o vázaném úvěru konkrétní zboží nebo služby a jejich cenu v hotovosti;
- g) náklady v případě opožděných plateb, tj. úrokovou sazbu použitelnou v případě opožděných plateb a ujednání o její úpravě a, připadá-li to v úvahu, poplatky z prodlení;
- h) výši, počet a četnost plateb, jež má spotřebitel provést, a, připadá-li to v úvahu, způsob přiřazování plateb k jednotlivým dlužným částkám s různými zápůjčními úrokovými sazbami pro účely splácení;
- i) upozornění na důsledky opomenutých nebo opožděných plateb;
- j) existenci nebo neexistenci práva na odstoupení od smlouvy a, připadá-li to v úvahu, lhůtu pro odstoupení od smlouvy;
- k) existenci práva na předčasné splacení a, připadá-li to v úvahu, informace o právu věřitele na odškodnění;
- l) poštovní adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu věřitele a, připadá-li to v úvahu, totožnost, poštovní adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu zúčastněného zprostředkovatele úvěru.

4. V případě, že všechny prvky uvedené v odstavci 3 nelze zřetelně uvést na jedné straně, uvedou se v první části formuláře „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ nejvýše na dvou stranách. V takovém případě se na první straně formuláře uvedou informace uvedené v písmenech a) až g) uvedeného odstavce.
5. Předmluvní informace podle odstavce 1 musí obsahovat všechny následující prvky, které jsou uvedeny za prvky uvedenými v odstavci 3 a jsou od nich zřetelně odděleny:
- a) druh úvěru;
 - b) podmínky čerpání;
 - c) uplatňují-li se za různých okolností různé zápůjční úrokové sazby, podmínky upravující použití každé zápůjční úrokové sazby a, případá-li to v úvahu, index nebo referenční sazbu použitelné pro počáteční zápůjční úrokovou sazbu, jakož i doby, podmínky a postupy pro změnu každé zápůjční úrokové sazby;
 - d) stanoví-li smlouva o úvěru různé způsoby čerpání s různými poplatky nebo zápůjčními úrokovými sazbami a použije-li věřitel předpoklad uvedený v příloze III části II písm. b), informaci o tom, že jiné mechanismy čerpání uplatňované na daný druh smlouvy o úvěru mohou vést k vyšším ročním procentním sazbám nákladů;

- e) připadá-li to v úvahu, poplatky za vedení jednoho nebo více povinných účtů zaznamenávajících platební operace a čerpání, poplatky za používání platebních prostředků pro platební operace i čerpání a veškeré další poplatky vyplývající ze smlouvy o úvěru a podmínky, za nichž lze kterékoli z těchto poplatků změnit;
- f) reprezentativní příklad dokládající roční procentní sazbu nákladů a celkovou částku splatnou spotřebitelem, s uvedením veškerých předpokladů použitých pro výpočet této sazby; pokud spotřebitel informoval věřitele o jednom nebo více aspektech jím preferovaného úvěru, jako například o době trvání smlouvy o úvěru a celkové výši úvěru, věřitel tyto aspekty zohlední;
- g) připadá-li to v úvahu, jakékoli náklady, které má spotřebitel hradit při uzavření smlouvy o úvěru notáři;
- h) případnou povinnost uzavřít smlouvu o doplňkové službě související se smlouvou o úvěru, je-li uzavření této smlouvy povinné pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek;
- i) připadá-li to v úvahu, požadované záruky;
- j) připadá-li to v úvahu, informace o způsobu, jakým bude v případě předčasného splacení stanoveno odškodnění věřitele;

- k) informaci o právu spotřebitele být v souladu s čl. 19 odst. 6 okamžitě a bezplatně vyrozuměn o výsledku vyhledávání v databázích za účelem posouzení jeho úvěruschopnosti;
- l) informaci o právu spotřebitele podle odstavce 8 tohoto článku obdržet na požádání na papíře nebo na jiném trvalém nosiči a bezplatně kopii návrhu smlouvy o úvěru, pokud je věřitel v okamžiku žádosti ochoten přistoupit k uzavření smlouvy o úvěru;
- m) připadá-li to v úvahu, informaci, že cena byla personalizována na základě automatizovaného zpracování, včetně profilování;
- n) připadá-li to v úvahu, dobu, po kterou je věřitel vázán předsmělnými informacemi poskytnutými v souladu s tímto článkem;
- o) informaci o možnosti využít mechanismus mimosoudního urovnávání stížností a prostředků nápravy pro spotřebitele, a o způsobech přístupu k němu;
- p) upozornění a vysvětlení týkající se právních a finančních důsledků nedodržení ostatních závazků spojených s konkrétní smlouvou o úvěru;

- q) splátkový kalendář obsahující všechny platby a splátky po dobu trvání smlouvy o úvěru, včetně plateb a splátek za jakékoli doplňkové služby související se smlouvou o úvěru, které jsou prodávány současně, přičemž v případě, že se za různých okolností uplatňují různé zápůjční úrokové sazby, vycházejí platby a splátky z přiměřeného zvyšování zápůjční úrokové sazby.

Pokud smlouva o úvěru odkazuje na referenční hodnotu ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011¹, název této referenční hodnoty a jejího administrátora a její možné důsledky pro spotřebitele. jsou uvedeny v samostatném dokumentu, který může být přílohou formuláře „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“.

6. Informace uvedené ve formuláři „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ musí být konsistentní. Musí být jasně čitelné a zohledňují technická omezení nosiče, na němž jsou zobrazeny. Informace musí být přiměřeným a vhodným způsobem zobrazeny různými kanály s přihlédnutím k interoperabilitě.

Veškeré dodatečné informace, jež věřitel případně poskytne spotřebiteli, musí být jasně čitelné a předávají se v samostatném dokumentu, který může být přílohou formuláře „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. L 171, 29.6.2016, s. 1).

7. Odchylně od odstavce 5 tohoto článku v případě hlasové telefonní komunikace podle čl. 3 odst. 3 směrnice 2002/65/ES zahrnuje popis hlavních znaků finanční služby, který má být poskytnut podle čl. 3 odst. 3 písm. b) druhé odrážky uvedené směrnice, alespoň prvky uvedené v odstavci 3 tohoto článku. V takovém případě věřitel a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatel úvěru poskytnou spotřebiteli formulář „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ na trvalém nosiči bezprostředně po uzavření smlouvy o úvěru.
8. Na žádost spotřebitele poskytne věřitel a, připadá-li to v úvahu zprostředkovatel úvěru spotřebiteli kromě formuláře „Standardní evropské informace o spotřebitelském úvěru“ bezplatně kopii návrhu smlouvy o úvěru na papíře nebo jiném trvalém nosiči, pokud je věřitel v okamžiku žádosti ochoten přistoupit k uzavření smlouvy o úvěru se spotřebitelem.
9. V případě smlouvy o úvěru, podle níž platby spotřebitele nevedou k okamžitému odpovídajícímu umořování celkové výše úvěru, a místo toho jsou použity pro tvorbu kapitálu po dobu a za podmínek, jež jsou stanoveny ve smlouvě o úvěru nebo v doplňkové smlouvě, věřitel a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatel úvěru v předmluvních informacích podle odstavce 1 jasně a výstižně uvede, že tyto smlouvy o úvěru nezaručují splacení celkové výše úvěru čerpané podle smlouvy o úvěru, ledaže je taková záruka výslovně poskytnuta.

10. Tento článek se nepoužije na dodavatele zboží a poskytovatele služeb jednající jako zprostředkovatelé úvěru v rámci vedlejší činnosti. Tím však není dotčena povinnost věřitele nebo, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatele úvěru zajistit, aby spotřebitel obdržel předsmuvní informace podle tohoto článku.

Článek 11

Předsmuvní informace týkající se smluv o úvěru podle čl. 2 odst. 6 nebo 7

1. U smluv o úvěru podle čl. 2 odst. 6 nebo 7 se odchylně od čl. 10 odst. 2 poskytují předsmuvní informace podle čl. 10 odst. 1 na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, který si spotřebitel zvolil, prostřednictvím formuláře „Evropské informace o spotřebitelském úvěru“ uvedeného v příloze II. Tyto informace musí být jasné a srozumitelné. Všechny informace uvedené ve formuláři musí být stejně výrazné. Pokud věřitel tento formulář poskytl, má se za to, že splnil požadavky na poskytnutí informací podle tohoto odstavce a podle čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice 2002/65/ES.
2. U smluv o úvěru podle čl. 2 odst. 6 nebo 7 musí předsmuvní informace podle čl. 10 odst. 1 odchylně od čl. 10 odst. 3 obsahovat všechny níže uvedené prvky, které musí být zřetelně uvedeny na jedné straně první části formuláře „Evropské informace o spotřebitelském úvěru“:
 - a) totožnost věřitele a, připadá-li to v úvahu, zúčastněného zprostředkovatele úvěru;

- b) celkovou výši úvěru;
- c) dobu trvání smlouvy o úvěru;
- d) zápůjční úrokovou sazbu nebo všechny zápůjční úrokové sazby, pokud se za různých okolností uplatňují různé zápůjční úrokové sazby;
- e) roční procentní sazbu nákladů a celkovou částku splatnou spotřebitelem;
- f) v případě úvěru ve formě odložené platby za konkrétní zboží nebo služby a v případě smluv o vázaném úvěru konkrétní zboží nebo služby a jejich cenu v hotovosti;
- g) náklady v případě opožděných plateb, tj. úrokovou sazbu použitelnou v případě opožděných plateb, ujednání o její úpravě a, připadá-li to v úvahu, poplatky z prodlení;
- h) výši, počet a četnost plateb, jež má spotřebitel provést, a, připadá-li to v úvahu, způsob přiřazování plateb k jednotlivým dlužným částkám s různými zápůjčními úrokovými sazbami pro účely splácení;
- i) upozornění na důsledky opomenutých nebo opožděných plateb;
- j) existenci nebo neexistenci práva na odstoupení od smlouvy;

- k) existenci práva na předčasné splacení a, připadá-li to v úvahu, informace o právu věřitele na odškodnění;
 - l) poštovní adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu věřitele a, připadá-li to v úvahu, totožnost, poštovní adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu zúčastněného zprostředkovatele úvěru.
3. V případě, že všechny prvky uvedené v odstavci 2 nelze zřetelně uvést na jedné straně, uvedou se v první části formuláře „Evropské informace o spotřebitelském úvěru“ nejvýše na dvou stranách. V takovém případě se na první straně formuláře uvedou informace uvedené v písmenech a) až g) uvedeného odstavce.
4. Předmluvní informace podle odstavce 1 musí obsahovat všechny níže uvedené prvky, které jsou uvedeny za prvky uvedenými v odstavci 2 a jsou od nich zřetelně odděleny:
- a) druh úvěru;
 - b) uplatňují-li se za různých okolností různé zápůjční úrokové sazby, podmínky upravující použití každé zápůjční úrokové sazby, jakýkoli index nebo referenční sazbu použitelné pro počáteční zápůjční úrokovou sazbu, poplatky použitelné od okamžiku uzavření smlouvy o úvěru a, připadá-li to v úvahu, podmínky, za nichž lze tyto poplatky změnit;

- c) reprezentativní příklad ilustrující roční procentní sazbu nákladů a celkovou částku splatnou spotřebitelem, s uvedením veškerých předpokladů použitých pro výpočet této sazby;
- d) podmínky a postup pro ukončení smlouvy o úvěru;
- e) připadá-li to v úvahu, informace o způsobu, jakým bude v případě předčasného splacení stanoveno odškodnění věřitele;
- f) připadá-li to v úvahu, upozornění, že spotřebitel může být kdykoli vyzván ke splacení plné výše úvěru;
- g) informaci o právu spotřebitele být v souladu s čl. 19 odst. 6 okamžitě a bezplatně vyrozuměn o výsledku vyhledávání v databázích za účelem posouzení jeho úvěruschopnosti;
- h) připadá-li to v úvahu, informaci, že cena byla individuálně personalizována na základě automatizovaného zpracování, včetně profilování;
- i) připadá-li to v úvahu, dobu, po kterou je věřitel vázán předsmmluvními informacemi poskytnutými v souladu s tímto článkem;
- j) informaci o možnosti využít mechanismus mimosoudního urovnávání stížností a prostředků nápravy pro spotřebitele, a o způsobech přístupu k němu;

- k) upozornění a vysvětlení týkající se právních a finančních důsledků nedodržení ostatních závazků spojených s konkrétní smlouvou o úvěru;
 - l) splátkový kalendář obsahující všechny platby a splátky po dobu trvání smlouvy o úvěru, včetně plateb a splátek za jakékoli doplňkové služby související se smlouvou o úvěru, které jsou prodávány současně, přičemž v případě, že se za různých okolností uplatňují různé zápůjční úrokové sazby, vycházejí platby a splátky z přiměřeného zvyšování zápůjční úrokové sazby.
5. Informace uvedené ve formuláři „Evropské informace o spotřebitelském úvěru“ musí být konzistentní. Musí být jasně čitelné a zohledňovat technická omezení nosiče, na němž jsou zobrazeny. Informace musí být přiměřeným a vhodným způsobem zobrazeny různými kanály s přihlédnutím k interoperabilitě.
6. Odchylně od odstavce 4 tohoto článku v případě hlasové telefonní komunikace podle čl. 3 odst. 3 směrnice 2002/65/ES zahrnuje popis hlavních znaků finanční služby, který má být poskytnut podle čl. 3 odst. 3 písm. b) druhé odrážky uvedené směrnice, alespoň prvky uvedené v odstavci 3 tohoto článku. V takovém případě věřitel a, v příslušných případech zprostředkovatel úvěru poskytnou spotřebiteli formulář „Evropské informace o spotřebitelském úvěru“ na trvalém nosiči bezprostředně po uzavření smlouvy o úvěru.

7. Na žádost spotřebitele poskytne věřitel a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatel úvěru spotřebiteli kromě formuláře „Evropské informace o spotřebitelském úvěru“ bezplatně kopii návrhu smlouvy o úvěru, pokud je věřitel v okamžiku žádosti ochoten přistoupit k uzavření smlouvy o úvěru se spotřebitelem.
8. Tento článek se nepoužije na dodavatele zboží a poskytovatele služeb jednající jako zprostředkovatelé úvěru v rámci vedlejší činnosti. Tím však není dotčena povinnost věřitele nebo, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatele úvěru zajistit, aby spotřebitel obdržel předmluvní informace podle tohoto článku.

Článek 12

Náležité vysvětlení

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatelé úvěru byli povinni poskytnout spotřebiteli náležité vysvětlení týkající se navrhovaných smluv o úvěru a jakýchkoli doplňkových služeb, aby mohl posoudit, zda navrhované smlouvy o úvěru a doplňkové služby vyhovují potřebám a finanční situaci spotřebitele. Uvedená vysvětlení se poskytují bezplatně a před uzavřením smlouvy o úvěru. Vysvětlení musí obsahovat tyto prvky:
 - a) informace uvedené v člancích 10, 11 a 38;
 - b) základní rysy navrhované smlouvy o úvěru nebo doplňkových služeb;

- c) konkrétní důsledky, které navrhovaná smlouva o úvěru nebo doplňkové služby pro spotřebitele mohou mít, včetně důsledků nesplácení nebo opožděných plateb spotřebitele;
 - d) jsou-li se smlouvou o úvěru spojeny doplňkové služby, zda lze jednotlivé složky balíčku samostatně ukončit a jaké důsledky by takové ukončení pro spotřebitele mělo.
2. Členské státy mohou v odůvodněných případech požadavek uvedený v odstavci 1, pokud jde o způsob a rozsah podávání vysvětlení, přizpůsobit:
- a) okolnostem, za nichž je úvěr nabízen;
 - b) osobě, které je úvěr nabízen;
 - c) druhu nabízeného úvěru.

Článek 13

Personalizované nabídky na základě automatizovaného zpracování

Aniž je dotčeno nařízení (EU) 2016/679, členské státy vyžadují, aby věřitelé a zprostředkovatelé úvěru spotřebitele jasně a srozumitelně informovali, že je jim předložena personalizovaná nabídka založená na automatizovaném zpracování osobních údajů..

Kapitola III

Vázaný a spojený prodej, konkludentní uzavření smlouvy, poradenské služby a nevyžádané poskytnutí úvěru

Článek 14

Vázaný a spojený prodej

1. Členské státy umožní spojený prodej, avšak zakáží vázaný prodej.
2. Odchylně od odstavce 1 a aniž je dotčeno uplatňování právních předpisů o hospodářské soutěži, mohou členské státy věřitelům povolit, aby požádali spotřebitele o otevření nebo vedení platebního nebo spořicího účtu, pokud má takový účet výhradně jeden z těchto účelů:
 - a) shromažďovat peněžní prostředky pro splácení úvěru;
 - b) obsluhovat úvěr;
 - c) sdružovat zdroje za účelem získání úvěru;
 - d) poskytnout doplňující zajištění věřiteli v případě prodlení se splácením.

3. Členské státy mohou věřitelům povolit, aby vyžadovali od spotřebitele v souvislosti se smlouvou o úvěru příslušné pojištění, a to s ohledem na zásadu přiměřenosti. V takových případech členské státy zajistí, aby byl věřitel povinen akceptovat pojištění od jiného pojistitele, než jakému by sám dával přednost, pokud dané pojištění poskytuje rovnocennou úroveň záruky jako pojištění navržené věřitelem, aniž by došlo ke změně podmínek úvěru nabízeného spotřebiteli.
4. Členské státy vyžadují, aby osobní údaje týkající se diagnózy onkologických onemocnění u spotřebitelů nebyly používány pro účely pojištění souvisejícího se smlouvou o úvěru po uplynutí doby stanovené členskými státy, která nesmí přesáhnout 15 let od ukončení jejich léčby.
5. Aby měli spotřebitelé před uzavřením pojistné smlouvy podle odstavce 3 více času na porovnání nabídek pojištění souvisejících se smlouvami o úvěru, vyžadují členské státy, aby spotřebitelé měli alespoň tři dny na porovnání nabídek pojištění souvisejících se smlouvami o úvěru, aniž by se tyto nabídky měnily, a aby byli o této skutečnosti informováni. Spotřebitelé mohou uzavřít pojistnou smlouvu před uplynutím této třídenní lhůty, pokud o to výslovně požádají.

Článek 15

Konkludentní souhlas s uzavřením smlouvy o úvěru nebo nákupem doplňkových služeb

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé a zprostředkovatelé úvěru nedovožovali souhlas spotřebitele s uzavřením smlouvy o úvěru nebo s nákupem doplňkových služeb předložených prostřednictvím předem nastavených možností. Předem nastavené možnosti zahrnují i předem zaškrtnutá pole.
2. Souhlas spotřebitele s uzavřením smlouvy o úvěru nebo s nákupem doplňkových služeb nabízených prostřednictvím polí se uděluje jednoznačným a jasným potvrzením vyjadřujícím svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný souhlas spotřebitele s obsahem a věcnou podstatou daných polí..

Článek 16

Poradenské služby

1. Členské státy vyžadují, aby věřitel a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatel úvěru výslovně informovali spotřebitele v rámci dané transakce, zda spotřebiteli jsou nebo mohou být poskytovány poradenské služby.

2. Členské státy vyžadují, aby před poskytnutím poradenských služeb nebo před uzavřením smlouvy o poskytnutí takových služeb poskytl věřitel a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatel úvěru spotřebiteli na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, který si spotřebitel zvolil, tyto informace:
- a) zda bude doporučení vycházet ze zvážení pouze jeho produktové nabídky, nebo širokého spektra produktů z celého trhu v souladu s odst. 3 písm. c);
 - b) připadá-li to v úvahu, výši poplatků, které má spotřebitel za poskytnutí poradenských služeb uhradit, nebo pokud v okamžiku poskytnutí informací nelze výši těchto poplatků určit, způsob jejího výpočtu.

Informace uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce mohou být spotřebiteli poskytnuty formou dodatečných předsmělných informací v souladu s čl. 10 odst. 6 druhým pododstavcem.

3. Jsou-li spotřebitelům poskytovány poradenské služby, členské státy vyžadují, aby věřitelé a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatelé úvěru:
- a) získali nezbytné informace o finanční situaci spotřebitele, jeho preferencích a cílech v souvislosti s danou smlouvou o úvěru, aby věřitel či zprostředkovatel úvěru mohli doporučit smlouvy o úvěru, které jsou pro daného spotřebitele vhodné;

- b) posoudili finanční situaci a potřeby spotřebitele na základě informací podle písmene a), které jsou v okamžiku posouzení aktuální, a zohlednili přiměřené předpoklady ohledně rizik pro finanční situaci spotřebitele po celou dobu trvání doporučované smlouvy o úvěru;
 - c) zvážili dostatečně velký počet smluv o úvěru v rámci své produktové nabídky a na tomto základě doporučili jednu nebo více smluv o úvěru z této řady produktů, které vyhovují potřebám, finanční situaci a osobním poměrům spotřebitele;
 - d) jednali v nejlepším zájmu spotřebitele; a
 - e) poskytli spotřebiteli záznam poskytnutého doporučení na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, který si spotřebitel zvolil a který je uveden ve smlouvě o poskytování poradenských služeb.
4. Členské státy mohou zakázat používání výrazů „poradenství“ a „poradce“ nebo obdobných výrazů, jestliže poradenské služby nabízejí a spotřebitelům poskytují věřitelé nebo, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatelé úvěru.

Pokud členské státy používání výrazů „poradenství“ a „poradce“ nebo obdobných výrazů nezakážou, stanoví pro používání slovních spojení „nezávislé poradenství“ nebo „nezávislý poradce“ věřiteli a zprostředkovateli úvěru, kteří poskytují poradenské služby, tyto podmínky:

- a) věřitelé a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatelé úvěru musí zvážit dostatečně velký počet smluv o úvěru, které jsou na trhu k dispozici; a
- b) zprostředkovatelé úvěru nesmí být za tyto poradenské služby odměňováni jedním nebo více věřiteli.

Druhý pododstavec písm. b) se použije, pouze pokud počet zvažovaných věřitelů nepřesahuje většinu na trhu.

Členské státy mohou pro používání slovních spojení „nezávislé poradenství“ nebo „nezávislý poradce“ věřiteli a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovateli úvěru stanovit přísnější požadavky.

- 5. Členské státy vyžadují, aby věřitelé a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatelé úvěru spotřebitele upozornili, pokud z určité smlouvy o úvěru může pro spotřebitele vzhledem k jeho finanční situaci vyplývat specifické riziko.
- 6. Členské státy zajistí, aby poradenské služby směli poskytovat pouze věřitelé a, připadá-li to v úvahu, zprostředkovatelé úvěru.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy povolit, aby poradenské služby poskytovaly jiné osoby, než které jsou uvedeny v prvním pododstavci, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

- a) poradenské služby jsou poskytovány příležitostně v rámci odborné činnosti, jež se řídí právními nebo správními předpisy nebo etickým kodexem, které poskytování těchto služeb nevylučují;
- b) poradenské služby jsou poskytovány v rámci řízení stávajícího dluhu insolvenčními správci a tato činnost se řídí právními nebo správními předpisy;
- c) poradenské služby jsou poskytovány v rámci řízení stávajícího dluhu veřejnými či dobrovolnými poskytovateli služeb dluhového poradenství podle článku 36, které nejsou provozovány na komerčním základě;
- d) poradenské služby jsou poskytovány osobami, které mají povolení příslušných orgánů a podléhají jejich dohledu.

Článek 17

Zákaz nevyžádaného poskytnutí úvěru

Členské státy zakáží jakékoli poskytnutí úvěru spotřebitelům bez jejich předchozí žádosti a výslovného souhlasu.

Kapitola IV

Posouzení úvěruschopnosti a přístup k databázím

Článek 18

Povinnost posoudit úvěruschopnost spotřebitele

1. Členské státy vyžadují, aby před uzavřením smlouvy o úvěru věřitel důkladně provedl posouzení úvěruschopnosti spotřebitele. Toto posouzení se provádí v zájmu spotřebitele, aby se zabránilo nezodpovědným úvěrovým praktikám a předlužení, a náležitě zohledňuje faktory, které jsou relevantní pro ověření pravděpodobnosti, že spotřebitel své závazky ze smlouvy o úvěru splní.
2. Členské státy zajistí, aby zprostředkovatelé úvěru správně předkládali nezbytné informace získané od spotřebitele příslušnému věřiteli v souladu s nařízením (EU) 2016/679, a umožnili mu tak posouzení úvěruschopnosti provést.

3. Posouzení úvěruschopnosti se provádí na základě relevantních a přesných informací o příjmech a výdajích spotřebitele a o jeho dalších finančních a ekonomických poměrech, které jsou nezbytné a přiměřené povaze, době trvání a výše úvěru a jeho rizikům pro spotřebitele. Tyto informace mohou zahrnovat informace o příjmu nebo jiných zdrojích splácení, informace o finančních aktivech a pasivech nebo informace o dalších finančních závazcích. Tyto informace nezahrnují zvláštní kategorie údajů uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Tyto informace se získávají z relevantních vnitřních či vnějších zdrojů, včetně spotřebitele, a v případě nezbytnosti na základě vyhledávání v databázi uvedené v článku 19 této směrnice. Sociální sítě se pro účely této směrnice nepovažují za vnější zdroj.

Informace získané podle tohoto odstavce se přiměřeně ověří, v případě nutnosti použitím nezávisle ověřitelné dokumentace.

4. Členské státy vyžadují, aby věřitel zavedl postupy pro posouzení podle odstavce 1 a aby tyto postupy zdokumentoval a udržoval.

Členské státy rovněž vyžadují, aby věřitel zdokumentoval a uchovával informace podle odstavce 3.

5. Pokud žádost o úvěr podává společně více než jeden spotřebitel, provede věřitel posouzení úvěruschopnosti na základě společné schopnosti spotřebitelů splácet.

6. Členské státy zajistí, aby věřitel dal spotřebiteli úvěr k dispozici pouze tehdy, pokud výsledek posouzení úvěruschopnosti napovídá, že závazky vyplývající ze smlouvy o úvěru budou pravděpodobně splněny tak, jak smlouva požaduje, s přihlédnutím k relevantním faktorům uvedeným v odstavci 1.
7. Členské státy zajistí, aby v případě, že věřitel smlouvu o úvěru se spotřebitelem uzavře, nemohl věřitel následně tuto smlouvu zrušit nebo změnit v neprospěch spotřebitele z toho důvodu, že posouzení úvěruschopnosti bylo provedeno nesprávně. Tento odstavec se nepoužije, pokud se prokáže, že spotřebitel informace uvedené v odstavci 3 věřiteli vědomě neposkytl nebo že poskytl informace nepravdivé.
8. Pokud posouzení úvěruschopnosti zahrnuje použití automatizovaného zpracování osobních údajů, členské státy zajistí, aby měl spotřebitel právo vyžádat si a získat od věřitele lidský zásah, který spočívá v právu:
 - a) vyžádat si a získat od věřitele jasné a srozumitelné vysvětlení daného posouzení úvěruschopnosti, včetně postupů a rizik spojených s automatizovaným zpracováním osobních údajů, jakož i významu a důsledků tohoto zpracování na rozhodnutí;
 - b) sdělit věřiteli svůj názor a

- c) požádat o přezkum posouzení úvěruschopnosti a rozhodnutí o poskytnutí úvěru věřitelem.

Členské státy zajistí, aby byl spotřebitel o právu uvedeném v prvním pododstavci informován.

9. Členské státy zajistí, aby v případě zamítnutí žádosti o úvěr byl věřitel povinen spotřebitele neprodleně informovat o tomto zamítnutí a, připadá-li to v úvahu, spotřebitele odkázat na snadno dostupné služby dluhového poradenství. Věřitel je, připadá-li to v úvahu, povinen spotřebitele informovat o skutečnosti, že posouzení úvěruschopnosti vychází z automatizovaného zpracování údajů, a o právu spotřebitele na posouzení provedené člověkem a o postupu pro napadení rozhodnutí.
10. V případech, kdy se strany dohodnou na změně celkové výše úvěru po uzavření smlouvy o úvěru, členské státy zajistí, aby byl věřitel před jakýmkoli významným zvýšením celkové výše úvěru povinen znovu posoudit úvěruschopnost spotřebitele na základě aktualizovaných informací.
11. Členské státy mohou vyžadovat, aby věřitelé posoudili úvěruschopnost spotřebitelů na základě vyhledávání v příslušné databázi. Posouzení úvěruschopnosti však nelze založit výhradně na úvěrové historii spotřebitele.

Článek 19

Databáze

1. Každý členský stát v případě přeshraničního úvěru zajistí přístup pro věřitele z jiných členských států k databázím používaným v tomto členském státě k posuzování úvěruschopnosti spotřebitelů. Podmínky přístupu k těmto databázím musí být nediskriminační.
2. Členské státy zajistí, aby k databázím používaným k posuzování úvěruschopnosti spotřebitelů měli přístup pouze ti věřitelé, kteří podléhají dohledu příslušného vnitrostátního orgánu a kteří plně dodržují nařízení (EU) 2016/679.
3. Odstavec 1 se použije na veřejné i soukromé databáze.
4. Databáze uvedené v odstavci 1, které obsahují informace o smlouvách o spotřebitelském úvěru, obsahují alespoň informace o nedoplatecích spotřebitelů při splácení úvěru, druhu úvěru a totožnosti věřitele.
5. Věřitelé a zprostředkovatelé úvěru nezpracovávají zvláštní kategorie údajů uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a osobní údaje zpracované ze sociálních sítí, které mohou být obsaženy v databázích uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

6. Pokud je žádost o úvěr zamítnuta na základě vyhledávání v databázi podle odstavce 1, členské státy vyžadují, aby věřitel bez zbytečného odkladu a bezplatně vyrozuměl spotřebitele o výsledku tohoto vyhledávání a sdělil mu podrobnosti o použité databázi, jakož i kategorie údajů, které byly brány v úvahu.
7. Pro účely smluv o úvěru mají provozovatelé databází zavedeny postupy, které zajišťují aktuálnost a přesnost informací obsažených v jejich databázích. Členské státy zajistí, aby byli spotřebitelé informováni:
 - a) do 30 dnů od zaevidování jakéhokoli nedoplatku při splácení úvěru do databáze a
 - b) o svých právech v souladu s nařízením (EU) 2016/679.
8. Pro účely smluv o úvěru členské státy zajistí, aby byly zavedeny postupy pro vyřizování stížností, které spotřebitelům usnadňují zpochybnění obsahu databází, včetně informací, které mohou z databází získat třetí osoby.

Kapitola V

Forma a obsah smluv o úvěru

Článek 20

Forma smlouvy o úvěru

1. Členské státy vyžadují, aby byly smlouvy o úvěru a veškeré změny takových smluv vypracovány na papíře nebo na jiném trvalém nosiči a aby všechny smluvní strany obdržely vyhotovení smlouvy o úvěru.
2. Členské státy mohou zavést nebo ponechat v platnosti vnitrostátní předpisy týkající se platnosti uzavírání smluv o úvěru, které jsou v souladu s právem Unie.

Článek 21

Informace, které mají být uvedeny ve smlouvě o úvěru

1. Členské státy vyžadují, aby smlouva o úvěru jasně a výstižně uváděla všechny tyto prvky:
 - a) druh úvěru;
 - b) totožnost, poštovní adresy, telefonní čísla a e-mailové adresy smluvních stran a v příslušných případech totožnost a poštovní adresu zúčastněného zprostředkovatele úvěru;

- c) celkovou výši úvěru a podmínky čerpání;
- d) dobu trvání smlouvy o úvěru;
- e) v případě úvěru ve formě odložené platby za konkrétní zboží nebo služby nebo u smluv o vázaném úvěru konkrétní zboží nebo služby a jejich cenu v hotovosti;
- f) zápůjční úrokovou sazbu nebo všechny zápůjční úrokové sazby, uplatňují-li se za různých okolností různé zápůjční úrokové sazby, podmínky upravující použití každé zápůjční úrokové sazby a případně jakýkoli index nebo referenční sazbu použitelné pro počáteční zápůjční úrokovou sazbu, jakož i doby, podmínky a postupy pro změnu každé zápůjční úrokové sazby;
- g) roční procentní sazbu nákladů a celkovou částku splatnou spotřebitelem, vypočtené v okamžiku uzavření smlouvy o úvěru, a veškeré předpoklady použité pro tento výpočet;
- h) výši, počet a četnost plateb, jež má spotřebitel provést, a v příslušných případech způsob přiřazování plateb k jednotlivým dlužným částkám s různými zápůjčními úrokovými sazbami pro účely splácení;

- i) je-li zahrnuto umoření jistiny smlouvy o úvěru s pevně stanovenou dobou trvání, informace o právu spotřebitele obdržet bezplatně na požádání kdykoliv za trvání smlouvy o úvěru výpis z účtu v podobě tabulky umoření;
- j) mají-li být poplatky a úroky spláceny bez umoření jistiny, soupis uvádějící lhůty a podmínky pro splácení úroku a veškerých souvisejících opakujících se či jednorázových poplatků;
- k) připadá-li to v úvahu, poplatky za vedení jednoho nebo více povinných účtů zaznamenávajících platební operace a čerpání, poplatky za používání platebních prostředků pro platební operace i čerpání a veškeré další poplatky vyplývající ze smlouvy o úvěru a podmínky, za nichž lze tyto poplatky změnit;
- l) úrokovou sazbu použitelnou v případě opožděných plateb platnou v okamžiku uzavření smlouvy o úvěru a podmínky pro její úpravu a, připadá-li to v úvahu, veškeré poplatky z prodlení;
- m) upozornění na důsledky opomenutých nebo opožděných plateb;
- n) připadá-li to v úvahu, upozornění, že je nutné uhradit notářské poplatky;
- o) připadá-li to v úvahu, požadované záruky a pojištění;

- p) existenci nebo neexistenci práva na odstoupení od smlouvy, lhůtu pro odstoupení od smlouvy, připadá-li to v úvahu, a jiné podmínky pro jeho uplatnění, včetně trvalého nosiče, který má být použit pro oznámení podle čl. 26 odst. 5 prvního pododstavce písm. a), informace o povinnosti spotřebitele zaplatit čerpanou jistinu a příslušný úrok podle čl. 26 odst. 5 prvního pododstavce písm. b) a o částce úroku splatné za den;
- q) druh trvalého nosiče, který si spotřebitel zvolil pro obdržení:
 - i) připadá-li to v úvahu, připomenutí práva na odstoupení od smlouvy uvedeného v čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce;
 - ii) informací uvedených v článku 22;
 - iii) informací o změně zápůjční úrokové sazby uvedených v čl. 23 odst. 1 prvního pododstavce;
 - iv) připadá-li to v úvahu, informací uvedených v čl. 24 odst. 1 a 2 a
 - v) připadá-li to v úvahu, informací o ukončení smlouvy o úvěru na dobu neurčitou uvedených v čl. 28 odst. 1 druhého pododstavce a čl. 28 odst. 2;
- r) připadá-li to v úvahu, informace týkající se práv uvedených v článku 27, jakož i podmínek pro uplatnění těchto práv;

- s) informaci o právu na předčasné splacení uvedeném v článku 29, postup předčasného splacení a připadá-li to v úvahu informace o právu věřitele na odškodnění a transparentní a srozumitelné vysvětlení způsobu, jakým se toto odškodnění, které má spotřebitel věřiteli uhradit, vypočítá;
- t) postup, jenž má být použit při uplatnění práva na ukončení smlouvy o úvěru;
- u) skutečnost, že spotřebitel má možnost využít mechanismus mimosoudního urovnávání stížností a prostředků nápravy pro spotřebitele, a způsoby přístupu k němu;
- v) připadá-li to v úvahu, další smluvní podmínky;
- w) název a adresu příslušného orgánu dohledu;
- x) relevantní kontaktní údaje na poskytovatele služeb dluhového poradenství a doporučení pro spotřebitele, aby se v případě potíží se splácením na tyto poskytovatele obrátil.

Informace uvedené v prvním pododstavci musí být jasně čitelné a upraveny tak, aby zohledňovaly technická omezení nosiče, na němž jsou zobrazeny. Informace musí být zobrazeny různými kanály přiměřeným a vhodným způsobem.

2. Použije-li se odst. 1 první pododstavec písm. i), zpřístupní věřitel spotřebiteli bezplatně kdykoliv za trvání smlouvy o úvěru výpis z účtu v podobě tabulky umoření.

Tabulka umoření podle prvního pododstavce uvádí dlužné platby a lhůty a podmínky vztahující se ke splácení těchto částek.

Tabulka umoření obsahuje také rozčlenění každé splátky s uvedením umořování jistiny, úroku vypočítaného na základě zápůjční úrokové sazby a, připadá-li to v úvahu, veškerých dodatečných nákladů.

Pokud není zápůjční úroková sazba stanovena nebo je podle smlouvy o úvěru možné dodatečné náklady měnit, uvede se v tabulce umoření jasně a stručně, že údaje v tabulce platí pouze do změny uvedené zápůjční úrokové sazby nebo uvedených nákladů v souladu se smlouvou o úvěru.

3. V případě smlouvy o úvěru, podle níž platby spotřebitele nevedou k okamžitému odpovídajícímu umořování celkové výše úvěru, a místo toho jsou použity pro tvorbu kapitálu po dobu a za podmínek, jež jsou stanoveny ve smlouvě o úvěru nebo v doplňkové smlouvě, se ve smlouvě o úvěru kromě informací podle odstavce 1 jasně a výstižně uvede, že tyto smlouvy o úvěru nezaručují splacení celkové výše úvěru čerpané podle smlouvy o úvěru, ledaže je taková záruka výslovně poskytnuta.

Kapitola VI

Změny smlouvy o úvěru a změny zápůjční úrokové sazby

Článek 22

Informace týkající se změny smlouvy o úvěru

Aniž jsou dotčeny jiné povinnosti stanovené v této směrnici, členské státy zajistí, aby věřitel před změnou podmínek smlouvy o úvěru sdělil spotřebiteli na papíře nebo na jiném trvalém nosiči uvedeném ve smlouvě o úvěru tyto informace:

- a) jasný popis navrhovaných změn a, připadá-li to v úvahu, informace o nutnosti souhlasu spotřebitele nebo vysvětlení změn provedených ze zákona;
- b) časový rámec pro zavedení změn uvedených v písmeni a);
- c) prostředky dostupné spotřebiteli pro podání stížnosti ohledně změn uvedených v písmeni a);
- d) lhůtu stanovenou pro podání takové stížnosti;
- e) název a adresu příslušného orgánu, kde lze stížnost podat.

Článek 23
Změny zápůjční úrokové sazby

1. Pokud věřitelé mohou měnit zápůjční úrokové sazby stávajících smluv o úvěru, členské státy vyžadují, aby věřitel spotřebitele informoval na papíře nebo na jiném trvalém nosiči uvedeném ve smlouvě o úvěru o každé změně zápůjční úrokové sazby, a to v dostatečném předstihu před vstupem této změny v platnost.

Informace podle prvního pododstavce zahrnují výši splátek po vstupu nové zápůjční úrokové sazby v platnost a v případě, že dochází ke změně počtu nebo četnosti splátek, také podrobnosti o této změně.

2. Odchylně od odstavce 1 lze informace podle uvedeného odstavce spotřebiteli poskytovat pravidelně, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) strany se na takovémto pravidelném poskytování informací dohodly ve smlouvě o úvěru;
 - b) změna zápůjční úrokové sazby je způsobena změnou referenční sazby;
 - c) nová referenční sazba je vhodným způsobem včas zveřejněna;
 - d) informace o nové referenční sazbě jsou rovněž zpřístupněny:
 - i) v prostorách věřitele;
 - ii) na internetových stránkách věřitele, pokud je má, a
 - iii) prostřednictvím mobilní aplikace věřitele, pokud ji má.

Kapitola VII

Možnosti přečerpání a překročení

Článek 24

Možnosti přečerpání

1. Pokud je úvěr poskytnut ve formě možnosti přečerpání, členské státy vyžadují, aby věřitel po celou dobu trvání smlouvy o úvěru informoval spotřebitele pravidelně a alespoň jednou měsíčně prostřednictvím výpisu z účtu na papíře nebo na jiném trvalém nosiči uvedeném ve smlouvě o úvěru, který obsahuje tyto údaje:
 - a) přesné období, na které se výpis z účtu vztahuje;
 - b) částky a data čerpání;
 - c) zůstatek z předchozího výpisu a jeho datum;
 - d) nový zůstatek;
 - e) data a výše plateb provedených spotřebitelem;
 - f) použitou zápůjční úrokovou sazbu;

- g) veškeré poplatky, které byly uplatněny;
- h) připadá-li to v úvahu, minimální částku, kterou má spotřebitel zaplatit.

2. Pokud je úvěr poskytnut ve formě možnosti přečerpání, členské státy vyžadují, aby věřitel spotřebitele na papíře nebo na jiném trvalém nosiči uvedeném ve smlouvě o úvěru informoval o zvýšeních zápůjční úrokové sazby nebo jakýchkoli splatných poplatků, a to v dostatečném předstihu před vstupem dané změny v platnost.

Odchylně od prvního pododstavce lze informace podle uvedeného pododstavce poskytovat pravidelně, způsobem uvedeným v odstavci 1, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) strany se na takovémto pravidelném poskytování informací dohodly ve smlouvě o úvěru;
- b) změna zápůjční úrokové sazby je způsobena změnou referenční sazby;
- c) nová referenční sazba je vhodným způsobem zveřejněna;
- d) informace o nové referenční sazbě jsou rovněž zpřístupněny:
 - i) v prostorách věřitele;

ii) na internetových stránkách věřitele, pokud je má, a

iii) prostřednictvím mobilní aplikace věřitele, pokud ji má.

3. Členské státy vyžadují, aby věřitel oznámil spotřebiteli dohodnutým způsobem každé snížení nebo zrušení možnosti přecherpání nejpozději 30 dnů přede dnem, kdy vlastní snížení nebo zrušení možnosti přecherpání nabyde účinnosti.
4. Pokud je možnost přecherpání snížena nebo zrušena, členské státy vyžadují, aby věřitel před zahájením řízení o vymáhání pohledávky nabídl spotřebiteli bez dodatečných nákladů možnost splatit částku, o kterou byla možnost přecherpání snížena, nebo částku zrušené možnosti přecherpání. Splacení se provede ve 12 stejných měsíčních splátkách, pokud se spotřebitel nerozhodne splatit částku dříve, se zápůjční úrokovou sazbou platnou pro danou možnost přecherpání.
5. Členské státy mohou v souladu s právem Unie ponechat v platnosti nebo přijmout přísnější ustanovení týkající se ochrany spotřebitelů, kteří mají možnost přecherpání, než jsou ustanovení uvedená v tomto článku.

Článek 25

Překročení

1. V případě smlouvy o otevření běžného účtu, v níž je dána možnost překročení, členské státy vyžadují, aby věřitel v této smlouvě uvedl i informaci o této možnosti, jakož i informace o zápůjční úrokové sazbě, podmínkách použití této zápůjční úrokové sazby, indexech nebo referenčních sazbách použitelných od okamžiku uzavření smlouvy o úvěru a, připadá-li to v úvahu, o podmínkách, za nichž mohou být tyto poplatky změněny. Věřitel v každém případě poskytuje spotřebiteli tyto informace pravidelně, a to na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, který si spotřebitel zvolil a který je uveden ve smlouvě o otevření běžného účtu.
2. Členské státy vyžadují, aby při výrazném překročení trvajícím déle než jeden měsíc sdělil věřitel spotřebiteli bezodkladně na papíře nebo jiném trvalém nosiči, který si spotřebitel zvolil a který je uveden ve smlouvě o otevření běžného účtu, všechny tyto údaje:
 - a) překročení;
 - b) příslušnou částku;
 - c) zápůjční úrokovou sazbu;
 - d) všechny použitelné sankce, poplatky nebo úroky z prodlení;

e) datum splatnosti.

Navíc v případě pravidelně se opakujícího překročení věřitel spotřebiteli nabídne poradenské služby, jsou-li k dispozici, a bezplatně spotřebitele odkáže na služby dluhového poradenství.

3. Tímto článkem není dotčeno jakékoli pravidlo vnitrostátních právních předpisů požadující po věřiteli, aby nabídl jiný druh úvěrového produktu, pokud je doba trvání překročení příliš dlouhá.
4. Členské státy vyžadují, aby věřitel oznámil spotřebiteli dohodnutým způsobem skutečnost, že překročení již není povoleno nebo že limit překročení se snižuje, nejpozději 30 dnů přede dnem, kdy vlastní zrušení nebo snížení limitu překročení nabydou účinnosti.
5. Pokud je limit překročení snížen nebo překročení je zrušeno, členské státy vyžadují, aby věřitel před zahájením řízení o vymáhání pohledávky nabídl spotřebiteli bez dodatečných nákladů možnost splatit částku, o kterou byl limit překročení snížen, nebo částku zrušeného překročení. Splacení se provede ve 12 stejných měsíčních splátkách, pokud se spotřebitel nerozhodne splatit částku dříve, se zápůjční úrokovou sazbou platnou pro dané překročení.
6. Členské státy mohou v souladu s právem Unie ponechat v platnosti nebo přijmout přísnější ustanovení týkající se ochrany spotřebitelů, kteří mají možnost překročení, než jsou ustanovení uvedená v tomto článku.

Kapitola VII

Odstoupení od smlouvy, ukončení a předčasné splacení

Článek 26

Právo na odstoupení od smlouvy

1. Členské státy zajistí, aby mohl spotřebitel od smlouvy o úvěru odstoupit bez uvedení důvodu ve lhůtě 14 kalendářních dnů.

Lhůta pro odstoupení od smlouvy podle prvního pododstavce začíná běžet buď:

- a) ode dne uzavření smlouvy o úvěru, nebo
- b) ode dne, kdy spotřebitel obdrží smluvní podmínky a informace v souladu s články 20 a 21, pokud tento den nastane později než den uvedený v písmenu a) tohoto pododstavce.

Má se za to, že lhůta uvedená v prvním pododstavci byla dodržena, pokud spotřebitel odešle oznámení podle odst. 5 prvního pododstavce písm. a) věřiteli před jejím uplynutím.

2. Pokud spotřebitel smluvní podmínky a informace v souladu s články 20 a 21 neobdržel, lhůta pro odstoupení od smlouvy v každém případě uplyne po 12 měsících a 14 dnech od uzavření smlouvy o úvěru. To neplatí, pokud spotřebitel nebyl o svém právu na odstoupení od smlouvy informován v souladu s čl. 21 odst. 1 prvním pododstavcem písm. p).
3. V případě smlouvy o vázaném úvěru na nákup zboží s pravidly pro vrácení zboží, která zajišťují vrácení peněz v plné výši po určitou dobu delší než 14 kalendářních dnů, se právo na odstoupení od smlouvy o úvěru prodlužuje tak, aby odpovídalo době podle těchto pravidel pro vrácení zboží.
4. Pokud v případě smlouvy o vázaném úvěru vnitrostátní právní předpisy použitelné ke dni ... [datum vstupu této směrnice v platnost] již stanoví, že spotřebiteli nelze zpřístupnit finanční prostředky před uplynutím určité doby, mohou členské státy odchýlně od odstavce 1 stanovit, že lhůta stanovená v uvedeném odstavci může být na výslovnou žádost spotřebitele zkrácena tak, aby odpovídala této určité době.
5. Jestliže spotřebitel uplatní právo na odstoupení od smlouvy, provede tyto kroky:
 - a) oznámí věřiteli odstoupení od smlouvy v souladu s informacemi, které věřitel poskytl podle čl. 21 odst. 1 prvního pododstavce písm. p) na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, který si spotřebitel zvolil a který je uveden ve smlouvě o úvěru, a to ve lhůtě stanovené v odstavci 1 tohoto článku;

- b) zaplatí věřiteli jistinu a úrok z ní vzniklý ode dne, kdy byl úvěr čerpán, do dne, kdy je jistina splacena, bez zbytečného odkladu a v každém případě nejpozději 30 kalendářních dnů od odeslání oznámení podle písmene a).

Úrok podle prvního pododstavce písm. b) se vypočítá na základě dohodnuté zápůjční úrokové sazby. Věřitel nemá v případě odstoupení od smlouvy nárok na žádné jiné odškodnění od spotřebitele s výjimkou odškodnění za nevratné poplatky zaplacené věřitelem orgánu veřejné správy.

6. Pokud věřitel nebo třetí osoba na základě smlouvy mezi třetí osobou a věřitelem poskytují doplňkovou službu související se smlouvou o úvěru, není spotřebitel smlouvou o doplňkové službě nadále vázán, jestliže uplatní své právo na odstoupení od smlouvy o úvěru v souladu s tímto článkem.
7. Má-li spotřebitel právo na odstoupení od smlouvy podle odstavců 1, 5 nebo 6 tohoto článku, články 6 a 7 směrnice 2002/65/ES se nepoužijí.
8. Členské státy mohou stanovit, že se odstavce 1 až 6 tohoto článku nepoužijí na smlouvy o úvěru, u nichž vnitrostátní právní předpisy vyžadují, aby byly uzavřeny prostřednictvím notáře, potvrdí-li notář, že spotřebiteli jsou zaručena práva stanovená na základě článků 10, 11, 20 a 21.
9. Tímto článkem není dotčeno žádné pravidlo vnitrostátních právních předpisů, které stanoví dobu, během níž nemůže být plnění smlouvy o úvěru zahájeno.

Článek 27
Smlouvy o vázaném úvěru

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitel, který na základě práva Unie uplatnil právo na odstoupení od smlouvy o koupi zboží nebo od smlouvy o poskytnutí služby, nebyl nadále vázán smlouvou o vázaném úvěru.
2. Pokud nejsou zboží nebo služby, na které se vztahuje smlouva o vázaném úvěru, dodány či poskytnuty nebo pokud jsou dodány či poskytnuty pouze zčásti, anebo pokud nejsou v souladu se smlouvou o koupi zboží nebo smlouvou o poskytnutí služby, má spotřebitel právo uplatnit vůči věřiteli prostředky nápravy, pokud uplatnil své prostředky nápravy vůči dodavateli nebo poskytovateli, avšak jeho právní nároky nebo nároky podle smlouvy o koupi tohoto zboží nebo smlouvy o poskytnutí této služby nebyly uspokojeny. Členské státy určí rozsah a podmínky pro uplatnění těchto prostředků nápravy.
3. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, podle kterých věřitel společně a nerozdílně ručí za veškeré nároky, jež spotřebitel případně uplatňuje vůči dodavateli nebo poskytovateli, jsou-li koupě zboží nebo poskytnutí služeb od dodavatele nebo poskytovatele financovány smlouvou o úvěru.

Článek 28

Smlouvy o úvěru na dobu neurčitou

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitel mohl ukončit smlouvu o úvěru na dobu neurčitou kdykoliv bezplatně ukončit obvyklým způsobem, pokud se strany nedohodly na výpovědní době. Tato doba nesmí překročit jeden měsíc.

Členské státy zajistí, aby věřitel, je-li to dohodnuto ve smlouvě o úvěru, mohl ukončit smlouvu o úvěru na dobu neurčitou obvyklým podáním výpovědi spotřebiteli s alespoň dvouměsíční výpovědní dobou, vyhotovené na papíře nebo na jiném trvalém nosiči uvedeném ve smlouvě o úvěru.

2. Členské státy zajistí, aby věřitel, je-li to dohodnuto ve smlouvě o úvěru, mohl z objektivně opodstatněných důvodů ukončit právo spotřebitele na čerpání ze smlouvy o úvěru na dobu neurčitou. Věřitel uvědomí spotřebitele o tomto ukončení a jeho důvodech na papíře nebo na jiném trvalém nosiči uvedeném ve smlouvě o úvěru, pokud možno před tímto ukončením a nejpozději neprodleně po něm, není-li poskytnutí těchto informací zakázáno právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy nebo není-li v rozporu s veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností.

Článek 29
Předčasné splacení

1. Členské státy zajistí, aby měl spotřebitel kdykoli právo na předčasné splacení. V takových případech má spotřebitel nárok na snížení celkových nákladů úvěru pro spotřebitele za zbývající dobu trvání smlouvy. Při výpočtu tohoto snížení se zohledňují všechny náklady, které spotřebiteli uložil věřitel.
2. Členské státy zajistí, aby v případě předčasného splacení úvěru měl věřitel nárok na spravedlivé a objektivně odůvodněné odškodnění za případné náklady přímo spojené s předčasným splacením, pokud předčasné splacení spadá do období, pro které je stanovena pevná zápůjční úroková sazba.

Výše odškodnění podle prvního pododstavce nesmí přesáhnout 1 % předčasně splacené výše úvěru, přesahuje-li doba mezi předčasným splacením a sjednaným datem konce smlouvy o úvěru jeden rok. Není-li tato doba delší než jeden rok, nesmí výše odškodnění přesáhnout 0,5 % předčasně splacené výše úvěru.

3. Členské státy zajistí, aby věřitel neměl na odškodnění podle odstavce 2 nárok, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:
 - a) splacení bylo provedeno v rámci pojistné smlouvy určené k zajištění splacení úvěru;

- b) úvěr je poskytnut formou možnosti přečerpání;
- c) splacení bylo provedeno v období, pro které není stanovena pevná zápůjční úroková sazba.

4. Odchylně od odstavce 2 mohou členské státy stanovit, že:

- a) věřitel má na odškodnění podle odstavce 2 nárok pouze za podmínky, že předčasně splacená částka přesáhne hranici stanovenou ve vnitrostátních právních předpisech, která nepřekročí 10 000 EUR za jakékoli období 12 měsíců;
- b) věřitel může výjimečně uplatňovat vyšší odškodnění, pokud může prokázat, že ztráta z předčasného splacení přesahuje částku určenou podle odstavce 2.

Přesáhne-li odškodnění uplatňované věřitelem skutečně utrpěnou ztrátu z předčasného splacení, je spotřebitel oprávněn požadovat odpovídající snížení.

V takovém případě ztráta zahrnuje rozdíl mezi původně sjednanou zápůjční úrokovou sazbou a úrokovou sazbou, za kterou věřitel může půjčit předčasně splacenou částku na trhu v době předčasného splacení, s přihlédnutím k dopadu předčasného splacení na správní náklady.

5. Odškodnění podle odstavce 2 a odst. 4 písm. b) nesmí v žádném případě přesáhnout částku úroku, kterou by spotřebitel zaplatil během doby mezi předčasným splacením a sjednaným datem konce smlouvy o úvěru.

Kapitola IX

Roční procentní sazba nákladů a opatření omezující sazby a náklady

Článek 30

Výpočet roční procentní sazby nákladů

1. Roční procentní sazba nákladů se vypočítá podle matematického vzorce uvedeného v příloze III části I. Ten na ročním základě vyjadřuje rovnost současných hodnot všech budoucích nebo stávajících závazků (čerpání, splátek a poplatků) dohodnutých mezi věřitelem a spotřebitelem.
2. Pro účely výpočtu roční procentní sazby nákladů se stanoví celkové náklady úvěru pro spotřebitele, s výjimkou veškerých poplatků splatných spotřebitelem v důsledku neplnění některého ze závazků stanovených ve smlouvě o úvěru a jiných poplatků než kupní ceny, kterou je spotřebitel povinen za koupi zboží nebo poskytnutí služeb zaplatit bez ohledu na to, zda je transakce uskutečněna v hotovosti nebo na úvěr.

Náklady na vedení účtu zaznamenávajícího platební operace i čerpání, náklady na používání platebních prostředků pro platební operace i čerpání a další náklady spojené s platebními operacemi se zahrnují do celkových nákladů úvěru pro spotřebitele, s výjimkou případů, kdy je zřízení účtu nepovinné a náklady na tento účet byly jasně a samostatně uvedeny ve smlouvě o úvěru nebo v jiné smlouvě uzavřené se spotřebitelem.

3. Výpočet roční procentní sazby nákladů je založen na předpokladu, že smlouva o úvěru zůstane platná po dohodnutou dobu a že věřitel a spotřebitel splní své závazky podle podmínek a ve lhůtách stanovených ve smlouvě o úvěru.
4. V případě smluv o úvěru obsahujících doložky, jež umožňují odchylky od zápůjční úrokové sazby nebo úpravy některých poplatků, které jsou zahrnuty do roční procentní sazby nákladů, takže je nelze číselně vyjádřit v době výpočtu, se roční procentní sazba nákladů vypočítá s využitím předpokladu, že zápůjční úroková sazba a další poplatky zůstanou pevné ve vztahu k původní úrovni a budou se uplatňovat až do konce platnosti smlouvy o úvěru.
5. V případě potřeby se při výpočtu roční procentní sazby nákladů použijí dodatečné předpoklady uvedené v příloze III části II.

Pokud předpoklady uvedené v tomto článku a v příloze III části II nestačí k jednotnému výpočtu roční procentní sazby nákladů nebo pokud přestanou odpovídat obchodní situaci na trhu, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 45, kterými se mění tento článek a příloha III část II za účelem zařazení nezbytných dodatečných předpokladů pro výpočet roční procentní sazby nákladů nebo úpravy stávajících předpokladů.

Článek 31

Opatření omezující zápůjční úrokové sazby, roční procentní sazby nákladů nebo celkové náklady úvěru pro spotřebitele

1. Členské státy zavedou opatření, která budou účinně předcházet zneužívajícímu jednání a zajistí, aby spotřebitelům nemohly být stanoveny nadměrně vysoké zápůjční úrokové sazby, roční procentní sazby nákladů nebo celkové náklady úvěru pro spotřebitele, jako je například stanovení jejich nejvyšší přípustné výše.
2. Členské státy mohou přijmout zákazy nebo omezení vztahující se na konkrétní poplatky, které věřitelé na jejich území uplatňují.
3. Do ... [čtyři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] Komise zveřejní opatření zavedená členskými státy v souladu s odstavcem 1. Členské státy podají Komisi zprávu o těchto opatřeních do ... [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost].

4. Do ... [šest let ode dne vstupu této směrnice v platnost] zveřejní Evropský orgán pro bankovníctví zprávu o provádění opatření uvedených v odstavci 1. Tato zpráva bude obsahovat posouzení opatření zavedených v členských státech, včetně případných metodik pro stanovení nejvyšší přípustné výše, a posouzení jejich účinnosti při omezování nadměrně vysokých zápůjčních úrokových sazeb, ročních procentních sazeb nákladů nebo celkových nákladů úvěru pro spotřebitele a ve zprávě popíše přístup založený na osvědčených postupech pro zavedení těchto opatření.

Kapitola X

Pravidla jednání a požadavky na pracovníky

Článek 32

Pravidla jednání při poskytování úvěru spotřebitelům

1. Členské státy vyžadují, aby věřitel a zprostředkovatel úvěru jednali čestně, přiměřeně, transparentně a profesionálně a zohledňovali práva a zájmy spotřebitele při vykonávání kterékoli z těchto činností:
- a) tvorba úvěrových produktů;

- b) reklama na úvěrové produkty v souladu s články 7 a 8;
- c) poskytování úvěru, zprostředkování úvěru či usnadňování poskytnutí úvěru;
- d) poskytování poradenských služeb;
- e) poskytování doplňkových služeb spotřebitelům;
- f) plnění smlouvy o úvěru.

Při činnostech uvedených v prvním pododstavci písm. c) a d) se vychází z informací o poměrech spotřebitele a z konkrétních požadavků, které spotřebitel sdělil, a z přiměřených předpokladů o rizicích pro situaci spotřebitele během celé doby trvání smlouvy o úvěru.

Při činnostech uvedených v prvním pododstavci písm. d) se rovněž vychází z informací požadovaných podle čl. 16 odst. 3 písm. a).

2. Členské státy zajistí, aby způsob, jakým věřitelé odměňují své pracovníky a zprostředkovatele úvěru, a způsob, jakým zprostředkovatelé úvěru odměňují své pracovníky, nebránil dodržování povinnosti stanovené v odstavci 1.

3. Členské státy zajistí, aby při stanovování a uplatňování zásad odměňování pracovníků odpovědných za posuzování úvěruschopnosti dodržovali věřitelé způsobem a v rozsahu, který je přiměřený jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností, tato pravidla:
- a) zásady odměňování podporují řádné a účinné řízení rizik a jsou s ním v souladu a nepovzbuzují k podstupování rizik překračujících úroveň rizika tolerovaného věřitelem;
 - b) zásady odměňování jsou v souladu s obchodní strategií, cíli, hodnotami a dlouhodobými zájmy věřitele a zahrnují opatření k předcházení střetu zájmů, zejména stanovením toho, že odměňování není závislé na počtu nebo podílu akceptovaných žádostí o úvěr.
4. Členské státy zajistí, aby v případě, že věřitelé nebo zprostředkovatelé úvěru poskytují poradenské služby, nebyla struktura odměňování pracovníků zapojených do těchto služeb na újmu jejich schopnosti jednat v nejlepším zájmu spotřebitele a nebyla závislá na prodejních cílech. V zájmu dosažení tohoto cíle mohou členské státy také zakázat provize, které věřitel platí zprostředkovateli úvěru.
5. Členské státy mohou uložit zákaz nebo omezení týkající se plateb spotřebitele věřiteli či zprostředkovateli úvěru před uzavřením smlouvy o úvěru.

Článek 33

Požadavky na znalosti a odbornou způsobilost pracovníků

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé a zprostředkovatelé úvěru u svých pracovníků vyžadovali náležitou a průběžně aktualizovanou úroveň znalostí a odborné způsobilosti v oblasti tvorby, nabízení a poskytování smluv o úvěru, výkonu činností při zprostředkování úvěrů a poskytování poradenských služeb, jakož i v souvislosti s právy spotřebitele v oblasti svého podnikání. Tam, kde uzavření smlouvy o úvěru zahrnuje i doplňkové služby, se vyžadují také příslušné znalosti a odborná způsobilost týkající se daných doplňkových služeb.
2. Členské státy stanoví minimální požadavky na znalosti a odbornou způsobilost pro pracovníky věřitelů a zprostředkovatelů úvěru.
3. Členské státy zajistí, aby na dodržování požadavků stanovených v odstavci 1 dohlížely příslušné orgány a aby měly příslušné orgány pravomoc vyžadovat od věřitelů a zprostředkovatelů úvěru předložení důkazů, jež pro takový dohled příslušný orgán považuje za nezbytné.

Kapitola XI

Finanční vzdělávání a podpora spotřebitelů ve finančních obtížích

Článek 34

Finanční vzdělávání

1. Členské státy prosazují opatření na podporu vzdělávání spotřebitelů ve vztahu k zodpovědnému přijímání úvěrů a řízení dluhu, zejména v souvislosti se smlouvami o úvěru. Pro snazší orientaci se spotřebitelům, zejména těm, kteří si spotřebitelský úvěr berou poprvé, především prostřednictvím digitálních nástrojů, poskytnou jasné a obecné informace o procesu poskytování úvěru. Při vytváření a podpoře těchto opatření provádějí členské státy konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami, včetně spotřebitelských organizací.

Členské státy rovněž zajistí, aby byly šířeny informace o tom, jaké poradenství mohou spotřebitelské organizace a vnitrostátní orgány spotřebitelům poskytnout.

2. Komise posoudí finanční vzdělávání, které je spotřebitelům v členských státech k dispozici, zveřejní o něm zprávu a uvede příklady osvědčených postupů, které by bylo možné dále rozvíjet s cílem zvýšit finanční gramotnost spotřebitelů.

Článek 35

Prodlení a opatření shovívavosti

1. Členské státy vyžadují, aby věřitelé ve vhodných případech před zahájením řízení o vymáhání pohledávky postupovali s přiměřenou shovívavostí. Tato opatření shovívavosti zohledňují mimo jiné konkrétní situaci, v níž se spotřebitel nachází. Věřitelé nemusí nabízet spotřebitelům opatření shovívavosti opakovaně, s výjimkou odůvodněných případů.

Věřitelé nemusí posuzovat úvěruschopnost podle článku 18 při změně stávajících podmínek smlouvy o úvěru podle třetího pododstavce písm. b) tohoto odstavce, pokud při změně smlouvy o úvěru nedojde k významnému zvýšení celkové částky splatné spotřebitelem.

Opatření shovívavosti uvedená v prvním pododstavci:

- a) mohou zahrnovat mimo jiné úplné nebo částečné refinancování smlouvy o úvěru;
- b) zahrnují změnu stávajících podmínek smlouvy o úvěru, která může zahrnovat mimo jiné::
 - i) prodloužení doby splácení úvěru;

- ii) změnu druhu úvěru;
- iii) odložení úhrady celé splátky nebo její části na určitou dobu;
- iv) snížení zápůjční úrokové sazby;
- v) nabídku dočasného přerušení splácení úvěru;
- vi) částečné splácení;
- vii) přepočty měny;
- viii) částečné odpuštění a konsolidaci dluhu.

2. Seznamem možných opatření v odst. 1 třetím pododstavci písm. b) nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy a nevyžaduje se, aby členské státy všechna tato opatření zavedly ve vnitrostátních právních předpisech.
3. Pokud členské státy umožňují věřitelům stanovit a uložit spotřebiteli poplatky z prodlení, mohou požadovat, aby tyto poplatky nebyly vyšší, než je nezbytné k náhradě nákladů, které věřiteli v důsledku prodlení vznikly.
4. Pokud členské státy umožňují věřitelům uložit spotřebiteli v případě prodlení další poplatky, stanoví tyto členské státy pro tyto poplatky horní hranici.

5. Členské státy nebrání stranám smlouvy o úvěru v tom, aby si výslovně sjednaly, že ke splacení úvěru postačuje vrácení nebo převod zboží, na které se vztahuje smlouva o vázaném úvěru, nebo převod výnosů z prodeje tohoto zboží na věřitele.

Článek 36

Služby dluhového poradenství

1. Členské státy zajistí, aby byly spotřebitelům, kteří mají nebo by mohli mít potíže s plněním svých finančních závazků, zpřístupněny nezávislé služby dluhového poradenství, pouze s omezenými poplatky za tyto služby.
2. Pro účely plnění povinností uvedených v odstavci 1 musí mít spotřebitelé zavedeny postupy a zásady pro včasné odhalování spotřebitelů, kteří mají finanční potíže.
3. Členské státy zajistí, aby věřitelé odkazovali spotřebitele, kteří mají potíže s plněním svých finančních závazků, na služby dluhového poradenství, jež jsou pro spotřebitele snadno dostupné.
4. Komise do ... [pět let ode dne vstupu této směrnice v platnost] předloží zprávu, která poskytne přehled o dostupnosti služeb dluhového poradenství ve všech členských státech a uvede osvědčené postupy pro další rozvoj těchto služeb. Členské státy do... [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté každý rok podají Komisi zprávu o dostupných službách dluhového poradenství.

Kapitola XII

Věřitelé a zprostředkovatelé úvěrů

Článek 37

*Oprávnění k činnosti institucí jiných než úvěrových a platebních institucí,
jejich registrace a dohled nad nimi*

1. Členské státy zajistí, aby věřitelé a zprostředkovatelé úvěru podléhali náležitému řízení o udělení oprávnění k činnosti, registraci a dohledu stanoveným nezávislým příslušným orgánem
2. Požadavek na náležité řízení o udělení oprávnění k činnosti a registraci se nevztahuje na věřitele, kteří jsou:
 - a) úvěrovými institucemi ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) platebními institucemi ve smyslu čl. 4 bodu 4 směrnice (EU) 2015/2366, pokud jde o služby uvedené v příloze I bodě 4 dané směrnice, nebo
 - c) institucemi elektronických peněz ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2009/110/ES, pokud jde o poskytnutí úvěru uvedené v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) dané směrnice.

3. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat požadavky na udělení oprávnění k činnosti a registraci podle odstavce 1 na dodavatele zboží a poskytovatele služeb, kteří naplňují znaky mikropodniků, malých a středních podniků, jak jsou vymezeny v doporučení 2003/361/ES, a jednají jako:
- a) zprostředkovatelé úvěru v rámci vedlejší činnosti, nebo
 - b) věřitelé v rámci vedlejší činnosti, kteří poskytují úvěr ve formě odložené platby na nákup zboží a služeb, jež sami nabízejí, pokud je tento úvěr poskytován bezúročně a pouze s omezenými poplatky, které musí spotřebitel zaplatit za opožděné platby, uloženými v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 38

Zvláštní povinnosti zprostředkovatelů úvěru

Členské státy vyžadují, aby zprostředkovatelé úvěru:

- a) v reklamě a dokumentaci určené pro spotřebitele uváděli rozsah svých oprávnění a to, zda pracují výhradně s jedním nebo s více věřiteli, nebo jako nezávislý zprostředkovatel;
- b) sdělili spotřebiteli veškeré poplatky, které má platit zprostředkovateli úvěru za služby, které mají být poskytnuty;
- c) se před uzavřením smlouvy o úvěru se spotřebitelem dohodli na poplatcích podle písmene b), a to na papíře nebo na jiném trvalém nosiči;
- d) sdělili věřiteli veškeré poplatky podle písmene b) pro účely výpočtu roční procentní sazby nákladů.

Kapitola XIII

Postoupení práv a řešení sporů

Článek 39

Postoupení práv

1. Členské státy zajistí, aby byl spotřebitel v případě postoupení práv věřitele plynoucích ze smlouvy o úvěru nebo samotné smlouvy o úvěru třetí osobě oprávněn uplatnit vůči postupníkovi veškeré právní prostředky, které měl k dispozici vůči původnímu věřiteli, včetně vzájemného započtení pohledávek, je-li v dotyčném členském státě povoleno.
2. Členské státy vyžadují, aby původní věřitel vyrozuměl o postoupení uvedeném v odstavci 1 spotřebitele, s výjimkou případů, kdy původní věřitel po dohodě s postupníkem i nadále spravuje úvěr ve vztahu ke spotřebiteli.

Článek 40
Mimosoudní řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby měli spotřebitelé přístup k vhodným, rychlým a účinným postupům pro mimosoudní řešení sporů mezi spotřebiteli a věřiteli nebo zprostředkovateli úvěru týkajících se práv a povinností souvisejících se smlouvami o úvěru, které byly uzavřeny v souladu s touto směrnicí, v příslušných případech s využitím stávajících subjektů zabývajících se mimosoudním řešením sporů. Uvedené postupy mimosoudního řešení sporů a subjekty, které je nabízejí, splňují požadavky na kvalitu stanovené ve směrnici 2013/11/EU.
2. Členské státy podporují subjekty zabývající se mimosoudním řešením sporů podle odstavce 1 v tom, aby spolupracovaly při řešení přeshraničních sporů týkajících se smluv o úvěru.

Kapitola XIV

Příslušné orgány

Článek 41

Příslušné orgány

1. Členské státy určí příslušné vnitrostátní orgány oprávněné zajišťovat uplatňování a prosazování této směrnice a zajistí, aby tyto orgány měly vyšetřovací a donucovací pravomoci i přiměřené zdroje, které jsou nezbytné k účinnému a účelnému plnění jejich úkolů.

Příslušnými orgány jsou buď veřejné orgány, nebo subjekty uznané vnitrostátním právem nebo veřejnými orgány výslovně za tímto účelem zmocněnými vnitrostátním právem. Nejsou jimi věřitelé ani zprostředkovatelé úvěru.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány, všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i auditoři a odborníci pověřeni příslušnými orgány byli vázáni služebním či profesním tajemstvím. Žádné důvěrné informace, které získají při výkonu svých služebních povinností, nesmějí sdělit jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné nebo obecné podobě, aniž jsou dotčeny případy upravené trestním právem nebo touto směrnicí. To však nebrání příslušným orgánům ve výměně nebo předávání důvěrných informací v souladu s unijním a vnitrostátním právem.

3. Členské státy zajistí, aby příslušnými orgány byly některé z následujících:
- a) příslušné orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010¹; nebo
 - b) orgány jiné než příslušné orgány uvedené v písmeni a), jestliže vnitrostátní právní či správní předpisy vyžadují, aby tyto orgány spolupracovaly s příslušnými orgány uvedenými v písmeni a), kdykoli je to nutné k plnění jejich úkolů podle této směrnice.
4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány splňovaly kritéria stanovená v článku 5 nařízení (EU) 2017/2394.
5. Členské státy informují Komisi o určení příslušných orgánů i jakýchkoli změnách v tomto určení, a pokud na jejich území existuje více než jeden příslušný orgán, uvedou rozdělení povinností mezi tyto příslušné orgány. První oznámení se uskuteční co nejdříve a nejpozději ... [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost].
6. Svou pravomoc příslušné orgány vykonávají v souladu s vnitrostátním právem buď
- a) přímo v rámci vlastní pravomoci nebo pod soudním dohledem, nebo

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- b) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, v příslušných případech včetně řízení o opravném prostředku, není-li návrhu na přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno.
- 7. Existuje-li na jejich území více než jeden příslušný orgán, zajistí členské státy jasné vymezení povinností těchto orgánů a úzkou spolupráci mezi nimi, aby tyto orgány mohly své příslušné povinnosti efektivně vykonávat.
 - 8. Komise alespoň jednou ročně zveřejní seznam příslušných orgánů v *Úředním věstníku Evropské unie* a na své internetové stránce jej průběžně aktualizuje.
 - 9. Členské státy mohou uplatňovat vnitrostátní právní předpisy, které příslušným vnitrostátním orgánům udělují pravomoci k produktové intervenci v podobě stažení úvěrových produktů, je-li toto stažení opodstatněné.

Kapitola XV

Závěrečná ustanovení

Článek 42

Úroveň harmonizace

1. Pokud tato směrnice obsahuje harmonizovaná ustanovení, nesmějí členské státy ve svém vnitrostátním právu ponechat v platnosti ani zavádět ustanovení odchylná od ustanovení této směrnice, není-li v této směrnici stanoveno jinak.
2. Nedojde-li k další harmonizaci, pokud členský stát využije jakoukoliv z možností regulace podle čl. 2 odst. 5 až 8, čl. 8 odst. 8, čl. 14 odst. 2 a 3, čl. 16 odst. 4 a 6, čl. 18 odst. 11, čl. 24 odst. 5, čl. 25 odst. 6, čl. 26 odst. 4 a 8, čl. 29 odst. 4, čl. 31 odst. 2, čl. 32 odst. 4 a 5, čl. 35 odst. 3 a 4, čl. 37 odst. 3 a čl. 41 odst. 9, oznámí daný členský stát tuto skutečnost a veškeré následné změny neprodleně Komisi. Komise tyto informace zveřejní na internetových stránkách nebo jiným snadno přístupným způsobem. Členské státy také přijmou vhodná opatření k rozšíření těchto informací mezi vnitrostátními věřiteli, zprostředkovateli úvěru a spotřebiteli.

Článek 43

Kogentní povaha této směrnice

1. Členské státy zajistí, aby se spotřebitelé nemohli vzdát práv, která jim přiznávají vnitrostátní opatření, kterými se tato směrnice provádí ve vnitrostátním právu.
2. Členské státy zajistí, aby předpisy přijaté k provedení této směrnice ve vnitrostátním právu nemohly být obcházeny v důsledku formulace smluv.

Článek 44

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy tyto sankce a tato opatření oznámí Komisi do ... [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] a neprodleně jí oznámí všechny jejich následné změny.
2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy mají být uloženy sankce podle článku 21 nařízení (EU) 2017/2394, tyto sankce zahrnovaly možnost buď uložit pokutu ve správním řízení nebo možnost zahájit soudní řízení o uložení pokuty, nebo obojí.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly zveřejnit jakoukoli správní sankci, která bude uložena za porušení opatření přijatých podle této směrnice, ledaže by toto zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo zúčastněným stranám neúměrnou škodu.

Článek 45

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 30 odst. 5 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne ... [den vstupu této směrnice v platnost]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 30 odst. 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 30 odst. 5 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 46

Přezkum a monitorování

1. Komise do ... [šest let ode dne vstupu této směrnice v platnost] a následně každé čtyři roky provede hodnocení této směrnice. Hodnocení zahrnuje:
 - a) posouzení, zda je oblast působnosti této směrnice i nadále vhodná ve vztahu ke smlouvám o úvěru, jež jsou zajištěny nemovitostmi, které nejsou určeny k bydlení;

- b) posouzení hranic stanovených v čl. 2 odst. 2 písm. c) a v příloze III části II a procentních hodnot používaných k výpočtu výše odškodnění v případě předčasného splacení podle čl. 29 odst. 2, a to s ohledem na hospodářské trendy v Unii a situaci na příslušném trhu;
 - c) analýzu vývoje trhu spotřebitelských úvěrů, které podporují ekologickou transformaci, a posouzení potřeby dalších opatření týkajících se těchto úvěrů a
 - d) posouzení provádění čl. 44 odst. 1 a 2, a zejména účinnosti a odrazujícího účinku sankcí uložených podle uvedeného článku.
2. Do ... [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] Komise posoudí nutnost ochrany spotřebitelů, kteří si vypůjčují a investují prostřednictvím platforem skupinového financování ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2020/1503, pokud tyto platformy nejednají jako věřitelé nebo zprostředkovatelé úvěru, ale usnadňují poskytování úvěrů mezi spotřebiteli.
3. Komise zejména monitoruje účinky možností právní úpravy zvolených podle článku 42 na fungování vnitřního trhu a na spotřebitele.
4. Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích hodnocení a posouzení podle odstavců 1, 2 a 3, k níž v případě potřeby připojí legislativní návrh.

Článek 47

Zrušení a přechodná ustanovení

Směrnice 2008/48/ES se zrušuje s účinkem od ... [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost].

Bez ohledu na první pododstavec se směrnice 2008/48/ES nadále použije na smlouvy o úvěru platné ke dni ... [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] až do jejich ukončení.

Články 23 a 24, čl. 25 odst. 1 druhá věta, čl. 25 odst. 2 a články 28 a 39 této směrnice se však použijí na všechny smlouvy o úvěru na dobu neurčitou platné ke dni ... [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost].

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze IV.

Článek 48

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do ... [24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne ... [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 49

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 50

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne ...

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

FORMULÁŘ „STANDARDNÍ EVROPSKÉ INFORMACE O SPOTŘEBITELSKÉM ÚVĚRU¹“

Hlavní údaje

Část I [vždy na první straně formuláře]:

Věřitel Připadá-li v úvahu Zprostředkovatel úvěru	[Totožnost] [Totožnost]
Celková výše úvěru <i>To znamená horní hranice úvěru nebo celková částka poskytnutá podle smlouvy o úvěru.</i>	
Doba trvání smlouvy o úvěru	
Zápůjční úroková sazba nebo, připadají-li v úvahu, různé zápůjční úrokové sazby, které se na smlouvu o úvěru vztahují	[% – pevná, nebo – pohyblivá, – období]
Roční procentní sazba nákladů (RPSN) <i>Jedná se o celkové náklady úvěru vyjádřené jako roční procento celkové výše úvěru.</i> <i>Díky RPSN můžete porovnat různé nabídky.</i>	

¹ Všude, kde je uvedeno „připadá-li v úvahu“, musí věřitel vyplnit příslušnou rubriku, jestliže se informace týká daného druhu úvěru, nebo příslušné informace, či celou řádku vymazat, jestliže se informace daného druhu úvěru netýká.
Vysvětlení uvedená kurzívou mají spotřebiteli pomoci lépe porozumět číselným údajům.
Údaje v hranatých závorkách představují vysvětlivky pro věřitele nebo zprostředkovatele úvěru a musí být nahrazeny příslušnými informacemi.

Celková částka, kterou budete muset zaplatit <i>To znamená výše vypůjčené jistiny plus úroky a případné náklady související s Vaším úvěrem.</i>	[Součet celkové výše úvěru a celkových nákladů úvěru pro spotřebitele]
Připadá-li v úvahu Úvěr se poskytuje ve formě odložené platby za určité zboží nebo určitou službu nebo je vázán na dodání určitého zboží nebo poskytnutí určité služby Název zboží/služby Cena v hotovosti	
Náklady v případě opožděných plateb	Za opožděné platby Vám bude účtováno [... (použitelná úroková sazba a podmínky pro její úpravu a případně poplatky z prodlení)].

Část II [Pokud následující prvky nelze zřetelně uvést na jedné straně, uvedou se v první části formuláře na druhé straně]:

Splátky a případně způsob rozdělení splátek	Budete muset uhradit toto: [Výše, počet a četnost plateb, jež má spotřebitel provést] Úroky a/nebo poplatky budou splatné tímto způsobem:
Upozornění na důsledky opomenutých nebo opožděných plateb <i>Opomenutí platby nebo opožděná platba by pro Vás mohly mít závažné důsledky (např. nucený prodej) a způsobit potíže při získávání úvěru v budoucnu.</i>	
Právo na odstoupení od smlouvy <i>Máte právo odstoupit od smlouvy o úvěru, a to ve lhůtě 14 kalendářních dnů.</i>	Ano/ne
Předčasné splacení <i>Máte právo splatit úvěr předčasně, a to kdykoli, zcela nebo zčásti.</i> Připadá-li v úvahu Věřitel má v případě předčasného splacení nárok na odškodnění.	Ano/ne

Věřitel Poštovní adresa Telefon E-mailová adresa Internetová stránka (*)	
Připadá-li v úvahu Zprostředkovatel úvěru Poštovní adresa Telefon E-mailová adresa Internetová stránka (*)	
(*) Tyto informace jsou nepovinné.	

Další informace o smlouvě o úvěru

1. Popis základních vlastností úvěrového produktu

Druh úvěru	
Podmínky čerpání <i>To znamená jakým způsobem a kdy obdržíte peníze.</i> Připadá-li v úvahu Jiné mechanismy čerpání uplatňované na daný druh smlouvy o úvěru mohou vést k vyšším ročním procentním sazbám nákladů.	[Stanoví-li smlouva o úvěru různé způsoby čerpání s různými poplatky nebo zápůjčními úrokovými sazbami a použije-li věřitel předpoklad uvedený v části II písm. b) přílohy III, uveďte, že jiné mechanismy čerpání uplatňované na daný druh smlouvy o úvěru mohou vést k vyšším ročním procentním sazbám nákladů.]
Připadá-li v úvahu Požadované záruky <i>Jedná se o popis záruky, kterou máte v souvislosti se smlouvou o úvěru poskytnout.</i>	[Druh záruk]
Připadá-li v úvahu Splátky nevedou k okamžitému umořování jistiny.	
Připadá-li v úvahu Cena byla individuálně přizpůsobena na základě automatizovaného zpracování.	

2. Náklady úvěru

Připadá-li v úvahu: Různé zápůjční úrokové sazby, které se vztahují na smlouvu o úvěru	[% – pevná, nebo – pohyblivá (s indexem nebo referenční sazbou použitelnými pro počáteční zápůjční úrokovou sazbu), – období, – podmínky upravující použití každé zápůjční úrokové sazby, – období, podmínky a postupy týkající se změny každé zápůjční úrokové sazby]
Reprezentativní příklad uvádějící roční procentní sazbu nákladů (RPSN) a celková částka splatná spotřebitelem	[% Zde se uvede reprezentativní příklad uvádějící veškeré předpoklady použité pro výpočet roční procentní sazby nákladů]
Je pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek nezbytné uzavřít – pojištění úvěru nebo – smlouvu o jiné doplňkové službě? <i>Pokud věřitel neví, jaké náklady jsou s těmito službami spojeny, nejsou v roční procentní sazbě nákladů zahrnuty.</i>	Ano/ne [pokud ano, uveďte druh pojištění] Ano/ne [pokud ano, uveďte druh doplňkové služby]

Související náklady	
Připadá-li v úvahu Vyžaduje se úhrada poplatků za vedení jednoho nebo více účtů zaznamenávajících platební operace a čerpání	
Připadá-li v úvahu Výše nákladů na používání zvláštního platebního prostředku (např. kreditní karty)	
Připadá-li v úvahu Veškeré další náklady vyplývající ze smlouvy o úvěru	
Připadá-li v úvahu Podmínky, za nichž lze výše uvedené náklady související se smlouvou o úvěru změnit	
Připadá-li v úvahu Povinnost zaplatit notářské poplatky	

3. Další důležité právní aspekty

Připadá-li v úvahu Věřitel má v případě předčasného splacení nárok na odškodnění	[Určení odškodnění (způsob výpočtu) podle ustanovení, kterými se provádí článek 29 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/... ¹⁺]
Vyhledávání v databázi <i>Věřitel Vás musí okamžitě a bezplatně informovat o výsledku vyhledávání v databázi, pokud je na tomto vyhledávání založeno zamítnutí žádosti o úvěr.</i>	
Právo na návrh smlouvy o úvěru <i>Máte právo obdržet na požádání bezplatně kopii návrhu smlouvy o úvěru. Toto ustanovení se použije, pokud je věřitel v okamžiku žádosti ochoten přistoupit k uzavření smlouvy o úvěru s Vámi.</i>	
Připadá-li v úvahu Doba, po kterou je věřitel předsmmluvními informacemi vázán	Informace obsažené v tomto formuláři jsou platné od [...] do [...].

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/... o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 2008/48/ES (Úř. věst. ...).

⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo této směrnice a doplňte text v poznámce pod čarou.

Prostředky nápravy <i>Máte právo na přístup k mechanismu mimosoudního urovnávání stížností a prostředkům nápravy</i>	[Mechanismus mimosoudního urovnávání stížností a prostředky nápravy pro spotřebitele a způsoby přístupu k nim]
Upozornění týkající se právních a finančních důsledků nedodržení závazků <i>Nedodržení závazků spojených se smlouvou o úvěru jiných než opožděných nebo opomenutých plateb by pro Vás mohlo mít závažné důsledky.</i>	
Splátkový kalendář	[Splátkový kalendář obsahující všechny platby a splátky, které má spotřebitel provést po dobu trvání smlouvy o úvěru, včetně plateb za jakékoli doplňkové služby]

Připadá-li v úvahu

4. Další informace, které mají být poskytnuty v případě uvádění finančních služeb na trh na dálku

a) Týkající se věřitele	
Případá-li v úvahu Zástupce věřitele ve Vašem domovském členském státě Adresa Telefon E-mailová adresa Internetová stránka (*)	[Totožnost] [Poštovní adresa, kterou má spotřebitel používat]
Případá-li v úvahu Registrace	[Obchodní rejstřík, v němž je věřitel zapsán, a jeho registrační číslo nebo rovnocenný prostředek identifikace v tomto rejstříku]
Případá-li v úvahu Orgán dohledu	

b) Týkající se smlouvy o úvěru	
Připadá-li v úvahu Uplatnění práva na odstoupení od smlouvy	[Praktické pokyny pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy, uvádějící mimo jiné lhůtu pro uplatnění tohoto práva, adresu, na kterou by oznámení o uplatnění práva na odstoupení od smlouvy mělo být zasláno, a následky neuplatnění práva na odstoupení od smlouvy]
Připadá-li v úvahu Právo, které bere věřitel za základ pro vytvoření vztahů s Vámi před uzavřením smlouvy o úvěru	
Připadá-li v úvahu Doložka o právu použitelném na smlouvu o úvěru nebo o příslušném soudu	[Zde se uvede příslušná doložka]
Připadá-li v úvahu Jazykový režim	Informace a smluvní podmínky budou poskytnuty v [konkrétní jazyk]. Po dobu trvání smlouvy o úvěru máme v úmyslu s Vámi komunikovat v [konkrétní jazyk/jazyky], pokud souhlasíte.
(*) Tyto informace jsou pro věřitele nepovinné.	

PŘÍLOHA II

FORMULÁŘ „EVROPSKÉ INFORMACE O SPOTŘEBITELSKÉM ÚVĚRU“¹

Spotřebitelský úvěr nabízený některými úvěrovými organizacemi (čl. 2 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/...²⁺)

Konverze dluhů (čl. 2 odst. 7 směrnice (EU) 2023/...⁺⁺)

Hlavní údaje

Část I [vždy na první straně formuláře]:

Věřitel Připadá-li v úvahu Zprostředkovatel úvěru	[Totožnost] [Totožnost]
Celková výše úvěru <i>To znamená horní hranice úvěru nebo celková částka poskytnutá podle smlouvy o úvěru.</i>	
Doba trvání smlouvy o úvěru	
Zápůjční úroková sazba nebo, připadají-li v úvahu, různé zápůjční úrokové sazby, které se na smlouvu o úvěru vztahují	[% – pevná, nebo – pohyblivá, – období]

¹ Všude, kde je uvedeno „připadá-li v úvahu“, musí věřitel vyplnit příslušnou rubriku, jestliže se informace týká daného druhu úvěru, nebo příslušné informace, či celou řádku vymazat, jestliže se informace daného druhu úvěru netýká.

Vysvětlení uvedená kurzívou mají spotřebiteli pomoci lépe porozumět číselným údajům. Údaje v hranatých závorkách představují vysvětlivky pro věřitele nebo zprostředkovatele úvěru a musí být nahrazeny příslušnými informacemi.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/... ze dne ... o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice 2008/48/ES (Úř. věst. ...).

⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo této směrnice a doplňte text v poznámce pod čarou.

⁺⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo této směrnice.

Roční procentní sazba nákladů (RPSN) <i>Jedná se o celkové náklady úvěru vyjádřené jako roční procento celkové výše úvěru.</i> <i>Díky RPSN můžete porovnat různé nabídky.</i>	
Celková částka, kterou budete muset zaplatit <i>To znamená výše vypůjčené jistiny plus úroky a případné náklady související s Vaším úvěrem.</i>	[Součet celkové výše úvěru a celkových nákladů úvěru pro spotřebitele]
Připadá-li v úvahu Úvěr se poskytuje ve formě odložené platby za určité zboží nebo určitou službu nebo je vázán na dodání určitého zboží nebo poskytnutí určité služby Název zboží/služby Cena v hotovosti	
Náklady v případě opožděných plateb	Za opožděné platby Vám bude účtováno [... (použitelná úroková sazba a podmínky pro její úpravu a případně poplatky z prodlení)].

Část II [jestliže následující prvky nelze zřetelně uvést na jedné straně, uvedou se v první části formuláře na druhé straně]:

Splátky a případně způsob rozdělení splátek	Budete muset uhradit níže uvedené: [Výše, počet a četnost plateb, jež má spotřebitel provést] Úroky nebo poplatky budou splatné tímto způsobem:
Upozornění na důsledky opomenutých nebo opožděných plateb <i>Opomenutí platby nebo opožděná platba by pro Vás mohly mít závažné důsledky (např. nucený prodej) a způsobit potíže při získávání úvěru v budoucnu.</i>	
Právo na odstoupení od smlouvy	Ano/ne
Předčasné splacení <i>Máte právo splatit úvěr předčasně, a to kdykoli, zcela nebo zčásti.</i> Připadá-li v úvahu Věřitel má v případě předčasného splacení nárok na odškodnění.	

Věřitel Poštovní adresa Telefon E-mailová adresa Internetová stránka (*)	
Připadá-li v úvahu Zprostředkovatel úvěru Poštovní adresa Telefon E-mailová adresa Internetová stránka (*)	
(*) Tyto informace jsou nepovinné.	

Další informace o smlouvě o úvěru

1. Popis základních vlastností úvěrového produktu

Druh úvěru	
Případá-li v úvahu Upozornění, že spotřebitel může být kdykoli vyzván ke splacení plné výše úvěru	
Případá-li v úvahu Cena byla individuálně přizpůsobena na základě automatizovaného zpracování.	

2. Náklady úvěru

Připadá-li v úvahu: Různé zápůjční úrokové sazby, které se vztahují na smlouvu o úvěru	[% – pevná, nebo – pohyblivá (s indexem nebo referenční sazbou použitelnými pro počáteční zápůjční úrokovou sazbu), – období, – podmínky upravující použití každé zápůjční úrokové sazby]
Reprezentativní příklad uvádějící roční procentní sazbu nákladů (RPSN) a celkovou částku splatnou spotřebitelem	[% Zde se uvede reprezentativní příklad uvádějící veškeré předpoklady použité pro výpočet roční procentní sazby nákladů]
Připadá-li v úvahu Náklady Připadá-li v úvahu Podmínky, za nichž lze tyto náklady změnit	[Náklady platné od okamžiku uzavření smlouvy o úvěru]

3. Další důležité právní aspekty

Ukončení smlouvy o úvěru	[Podmínky a postup pro ukončení platnosti smlouvy o úvěru]
Připadá-li v úvahu Věřitel má v případě předčasného splacení nárok na odškodnění	[Určení odškodnění (způsob výpočtu) podle ustanovení, kterými se provádí článek 29 směrnice (EU) 2023/... ⁺]
Vyhledávání v databázi <i>Věřitel Vás musí okamžitě a bezplatně informovat o výsledku vyhledávání v databázi, pokud je na tomto vyhledávání založeno zamítnutí žádosti o úvěr.</i>	
Připadá-li v úvahu Doba, po kterou je věřitel předsmuvními informacemi vázán	Informace uvedené v tomto formuláři platí od [...] do [...].
Týkající se prostředků nápravy <i>Máte právo na přístup k mechanismu mimosoudního urovnávání stížností a prostředkům nápravy.</i>	[Mechanismus mimosoudního urovnávání stížností a prostředky nápravy pro spotřebitele a způsoby přístupu k nim]
Upozornění týkající se právních a finančních důsledků nedodržení závazků <i>Nedodržení závazků spojených se smlouvou o úvěru jiných než opožděných nebo opomenutých plateb by pro Vás mohlo mít závažné důsledky.</i>	
Splátkový kalendář	[Splátkový kalendář obsahující všechny platby a splátky, které má spotřebitel provést po dobu trvání smlouvy, včetně plateb za jakékoli doplňkové služby]

Připadá-li v úvahu

⁺ Úř. věst.: vložte prosím číslo této směrnice.

4. Další informace, které mají být poskytnuty v případě uvádění finančních služeb na trh na dálku

a) Týkající se věřitele	
Připadá-li v úvahu Zástupce věřitele ve Vašem domovském členském státě Adresa Telefon E-mailová adres Internetová stránka (*)	[Totožnost] [Poštovní adresa, kterou má spotřebitel používat]
Připadá-li v úvahu Registrace	[Obchodní rejstřík, v němž je věřitel zapsán, a jeho registrační číslo nebo rovnocenný prostředek identifikace v tomto rejstříku]
Připadá-li v úvahu Orgán dohledu	
b) Týkající se smlouvy o úvěru	
Připadá-li v úvahu Uplatnění práva na odstoupení od smlouvy	[Praktické pokyny pro uplatnění práva na odstoupení od smlouvy, uvádějící mimo jiné lhůtu pro odstoupení od smlouvy, adresu, na kterou by oznámení o uplatnění práva na odstoupení od smlouvy mělo být zasláno, a následky neuplatnění práva na odstoupení od smlouvy]

Případá-li v úvahu Právo, které bere věřitel za základ pro vytvoření vztahů s Vámi před uzavřením smlouvy o úvěru	
Případá-li v úvahu Doložka o právu použitelném na smlouvu o úvěru nebo o příslušném soudu	[Zde se uvede příslušná doložka]
Případá-li v úvahu Jazykový režim	Informace a smluvní podmínky budou poskytnuty v [konkrétní jazyk]. Po dobu trvání smlouvy o úvěru máme v úmyslu s Vámi komunikovat v [konkrétní jazyk/jazyky], pokud souhlasíte.
(*) Tyto informace jsou pro věřitele nepovinné.	

PŘÍLOHA III

- I. Základní rovnice vyjadřující ekvivalenci mezi čerpáním na jedné straně a splátkami a poplatky na straně druhé

Základní rovnice, kterou se stanoví roční procentní sazba nákladů (RPSN), odpovídá na ročním základě celkové současné hodnotě čerpání na jedné straně a celkové současné hodnotě splátek a plateb poplatků na straně druhé, tj.:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-s_l}$$

kde:

— X	je RPSN,
— m	je číslo posledního čerpání,
— k	je číslo čerpání, proto $1 \leq k \leq m$,
— C_k	je částka čerpání k,
— t_k	je interval vyjádřený v letech a zlomcích roku mezi datem prvního čerpání a datem každého následného čerpání, proto $t_1 = 0$,
— m'	je číslo poslední splátky nebo platby poplatků,
— l	je číslo splátky nebo platby poplatků,
— D_l	je výše splátky nebo platby poplatků,
— s_l	je interval vyjádřený v letech a zlomcích roku mezi datem prvního čerpání a datem každé splátky nebo platby poplatků.

Poznámky

- a) Částky placené oběma stranami v různých okamžicích nemusí být nutně stejné a nemusí být nutně placeny ve stejných intervalech.
- b) Počátečním datem je datum prvního čerpání.
- c) Časové intervaly použité ve výpočtech se vyjadřují v letech nebo ve zlomcích roku. Má se za to, že rok má 365 dní (nebo 366 dní u přestupných roků), 52 týdnů nebo 12 stejně dlouhých měsíců. Má se za to, že měsíc má 30,41666 dní (tzn. $365/12$), a to bez ohledu na to, zda se jedná o přestupný rok.

Nelze-li časové intervaly použité ve výpočtech vyjádřit celým číslem počtu týdnů, měsíců nebo let, vyjádří se celým číslem počtu jednoho z uvedených časových úseků v kombinaci s počtem dní. Při použití dní se:

- i) počítá každý den včetně víkendů a svátků;
- ii) stejné časové úseky a poté dny odpočítávají směrem nazpět ke dni prvního čerpání;

- iii) délka období ve dnech určí bez prvního dne a včetně posledního dne a vyjádří se v letech tak, že se toto období vydělí počtem dní (365 nebo 366) úplného roku počítaného nazpět od posledního dne do téhož dne předchozího roku.
- d) Výsledek výpočtu se vyjadřuje s přesností na nejméně jedno desetinné místo. Je-li hodnota číslice na následujícím desetinném místě větší nebo rovna 5, hodnota číslice na příslušném desetinném místě se zvyšuje o jednu.
- e) Rovnice může být přepsána pomocí jediné sumy a tokové veličiny (A_k), která může být kladná nebo záporná, jinými slovy buď zaplacená, nebo obdržena v obdobích 1 až n , vyjádřeno v letech, tj.:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-t_k}$$

kde S je současný zůstatek toků. Je-li cílem udržet rovnost toků, hodnota S je nulová.

- II. Dodatečné předpoklady pro výpočet roční procentní sazby nákladů se stanoví takto:
- a) Dává-li smlouva o úvěru spotřebiteli volnost v čerpání, považuje se celková výše úvěru za vyčerpanou okamžitě a v plné výši.
 - b) Dává-li smlouva o úvěru spotřebiteli obecně volnost v čerpání, avšak u různých způsobů čerpání stanoví omezení částky nebo období, považuje se celková výše úvěru za vyčerpanou k nejbližšímu datu stanovenému ve smlouvě o úvěru a v souladu s těmito omezeními čerpání.
 - c) Stanoví-li smlouva o úvěru různé způsoby čerpání s různými poplatky nebo zápůjčními úrokovými sazbami, považuje se celková výše úvěru za vyčerpanou při nejvyšším poplatku a nejvyšší zápůjční úrokové sazbě uplatňované na nejpoužívanější mechanismus čerpání u tohoto druhu smlouvy o úvěru.
 - d) V případě možnosti přečerpání se celková výše úvěru považuje za vyčerpanou v plné výši a na celou dobu trvání smlouvy o úvěru. Není-li doba trvání možnosti přečerpání známa, vypočítá se RPSN za předpokladu, že doba trvání úvěru je tři měsíce.

e) V případě smlouvy o úvěru na dobu neurčitou, která nepředpokládá možnost přečerpání, se má za to, že:

- i) úvěr je poskytnut na období jednoho roku počínaje datem prvního čerpání a že konečná splátka učiněná spotřebitelem vyrovná zůstatek jistiny, úroků a případných dalších poplatků;
- ii) jistina je spotřebitelem splácena ve stejných měsíčních splátkách počínaje jeden měsíc po dni prvního čerpání. Nicméně v případech, kdy musí být jistina plně splácena jedinou splátkou v rámci každého platebního období, se předpokládá, že následná čerpání a splácení celé jistiny spotřebitelem probíhají po dobu jednoho roku. Úroky a další poplatky se použijí v souladu s uvedeným čerpáním a splácením jistiny a v souladu s tím, jak stanoví smlouva o úvěru.

Pro účely tohoto písmene se smlouvou o úvěru na dobu neurčitou rozumí smlouva o úvěru bez pevně stanovené doby trvání a zahrnující úvěry, které musí být plně splaceny v rámci určitého období nebo po něm, ale jakmile jsou splaceny, jsou přístupné k dalšímu čerpání.

f) V případě smluv o úvěru jiných, než jsou smlouvy o úvěru s možností přečerpání a smlouvy o úvěru na dobu neurčitou, jak jsou uvedeny u předpokladů v písmenech d) a e):

- i) jestliže datum nebo částka splátky jistiny, kterou má spotřebitel provést, nelze zjistit, předpokládá se, že splátka je provedena k nejbližšímu datu stanovenému ve smlouvě o úvěru a za nejnižší částku, kterou smlouva o úvěru stanoví;
 - ii) jestliže nelze zjistit časový interval mezi dnem prvního čerpání a dnem první platby, kterou má spotřebitel provést, předpokládá se, že jde o nejkratší časový interval.
- g) Jestliže den nebo částku platby, kterou má spotřebitel provést, nelze zjistit na základě smlouvy o úvěru nebo předpokladů stanovených v písmenech d), e) nebo f), předpokládá se, že je platba provedena v souladu s daty a podmínkami požadovanými věřitelem a, nejsou-li tyto údaje a podmínky známy:
- i) úrokové sazby se platí společně se splácením jistiny;
 - ii) neúrokové sazby vyjádřené jedinou sumou se platí v den uzavření smlouvy o úvěru;
 - iii) neúrokové sazby vyjádřené jako několik plateb se platí v pravidelných intervalech počínaje dnem prvního splácení jistiny a jestliže částka takových plateb není známa, předpokládá se, že se jedná o stejné částky;
 - iv) konečná platba vyrovná zůstatek jistiny, úroků a případných dalších poplatků.

- h) Pokud ještě nebyla dohodnuta horní hranice úvěru, předpokládá se ve výši 1 500 EUR.
 - i) Jsou-li po omezenou dobu nebo pro omezenou částku nabízeny různé zápůjční úrokové sazby a poplatky, považuje se za příslušnou zápůjční úrokovou sazbu a poplatky nejvyšší sazba za celou dobu trvání smlouvy o úvěru.
 - j) U smluv o spotřebitelském úvěru, u kterých je sjednána pevná zápůjční úroková sazba na počáteční období, na jehož konci je stanovena nová zápůjční úroková sazba, a ta je následně pravidelně upravována podle dohodnutého indexu, vychází výpočet RPSN z předpokladu, že na konci období s pevnou zápůjční úrokovou sazbou je zápůjční úroková sazba stejná jako v okamžiku výpočtu RPSN, na základě hodnoty indexu sjednaného v tomto okamžiku.
-

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka

Směrnice 2008/48/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 odst. 1	Čl. 2 odst. 1
—	
Čl. 2 odst. 2 písm. a), b) a c)	Čl. 2 odst. 2 písm. a), b) a c)
Čl. 2 odst. 2 písm. d)	Čl. 2 odst. 2 písm. g),
Čl. 2 odst. 2 písm. e) a f)	—
Čl. 2 odst. 2 písm. g), h), i), j), k) a l)	Čl. 2 odst. 2 písm. d), e), f), i), j) a k)
Čl. 2 odst. 2a	Čl. 2 odst. 3
Čl. 2 odst. 3	—
Čl. 2 odst. 4, 5 a 6	Čl. 2 odst. 4, 6 a 7
Čl. 3 písm. a), b) a c)	Čl. 3 body 1, 2 a 3
—	Čl. 3 bod 4
Čl. 3 písm. d) a e)	Čl. 3 body 18 a 19
Čl. 3 písm. f)	Čl. 3 bod 12
Čl. 3 písm. g), h), i), j), k), l) a m)	Čl. 3 body 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11
Čl. 3 písm. n)	Čl. 3 bod 20
—	Čl. 3 body 13, 14, 15, 16, 17, 21 a 22
—	Článek 5
—	Článek 6
—	Článek 7
Článek 4	Článek 8
—	Článek 9
Čl. 5 odst. 1	Čl. 10 odst. 1, 3, 5 a 6
Čl. 5 odst. 2	Čl. 10 odst. 7
Čl. 5 odst. 4	Čl. 10 odst. 8

Směrnice 2008/48/ES	Tato směrnice
Čl. 5 odst. 5	Čl. 10 odst. 9
Čl. 5 odst. 6	článek 12 odst. 1 písm. a), b) a c) a čl. 12 odst. 2
Čl. 6 odst. 1 a 3	Čl. 11 odst. 1, 2 a 4
Čl. 6 odst. 2	—
Čl. 6 odst. 4	Čl. 11 odst. 6
Čl. 6 odst. 5	—
Čl. 6 odst. 6	Čl. 11 odst. 7
Čl. 6 odst. 7	—
Článek 7	Čl. 10 odst. 10 a čl. 11 odst. 8
—	
—	Článek 13
Článek 8	Článek 18
—	Článek 14
—	Článek 15
—	Článek 16
—	Článek 17
Článek 9	Článek 19
Čl. 10 odst. 1	Článek 20
Čl. 10 odst. 2, 3 a 4	Článek 21
Čl. 10 odst. 5	—
Článek 11a	Článek 22
Článek 11	Článek 23
Článek 12	Článek 24
Článek 13	Článek 28
Článek 14	Článek 26
Článek 15	Článek 27
Článek 16	Článek 29
Článek 17	Článek 39

Směrnice 2008/48/ES	Tato směrnice
Článek 18	Článek 25
Článek 19	Článek 30
—	Článek 31
—	Článek 32
—	Článek 33
—	Článek 34
Článek 16a	Článek 35
—	Článek 36
Článek 20	Článek 37
Článek 21	Článek 38
—	Článek 41
Článek 22	Články 42 a 43
Článek 23	Článek 44
Článek 24	Článek 40
Článek 24a	Článek 45
Článek 26	Čl. 42 odst. 2
Čl. 27 odst. 1	Článek 48
Čl. 27 odst. 2	Článek 46
Článek 28	Článek 4
Článek 29	Článek 47
Článek 30	Článek 47
Článek 31	Článek 49
Článek 32	Článek 50
Příloha I	Příloha III
Příloha II	Příloha I
Příloha III	Příloha II
—	Příloha IV